sayı 8

HORTLAK

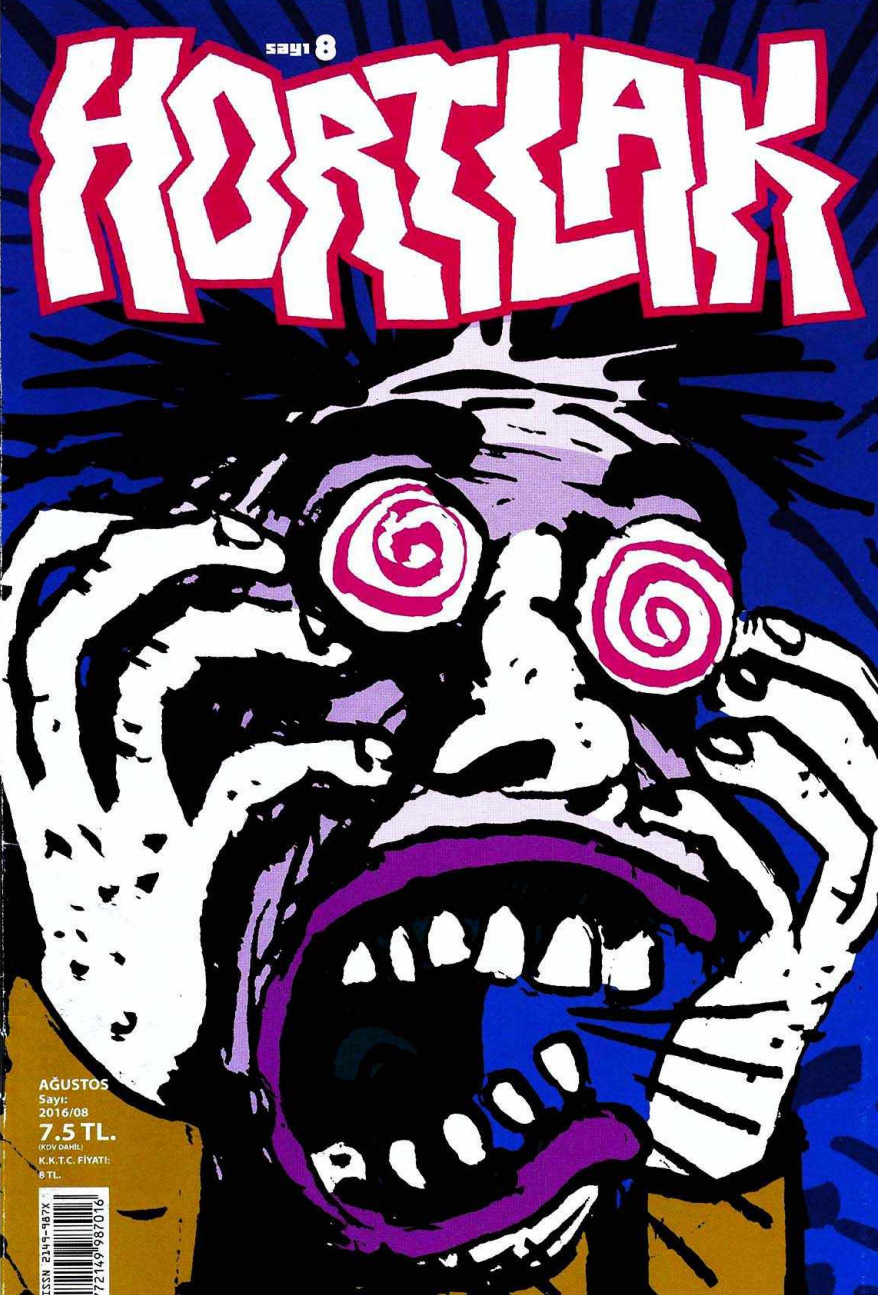

AĞUSTOS
Sayı:
2016/08
7,5 TL.
(KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI:
8 TL.

ALAN İHLALİ

cansın çağlar

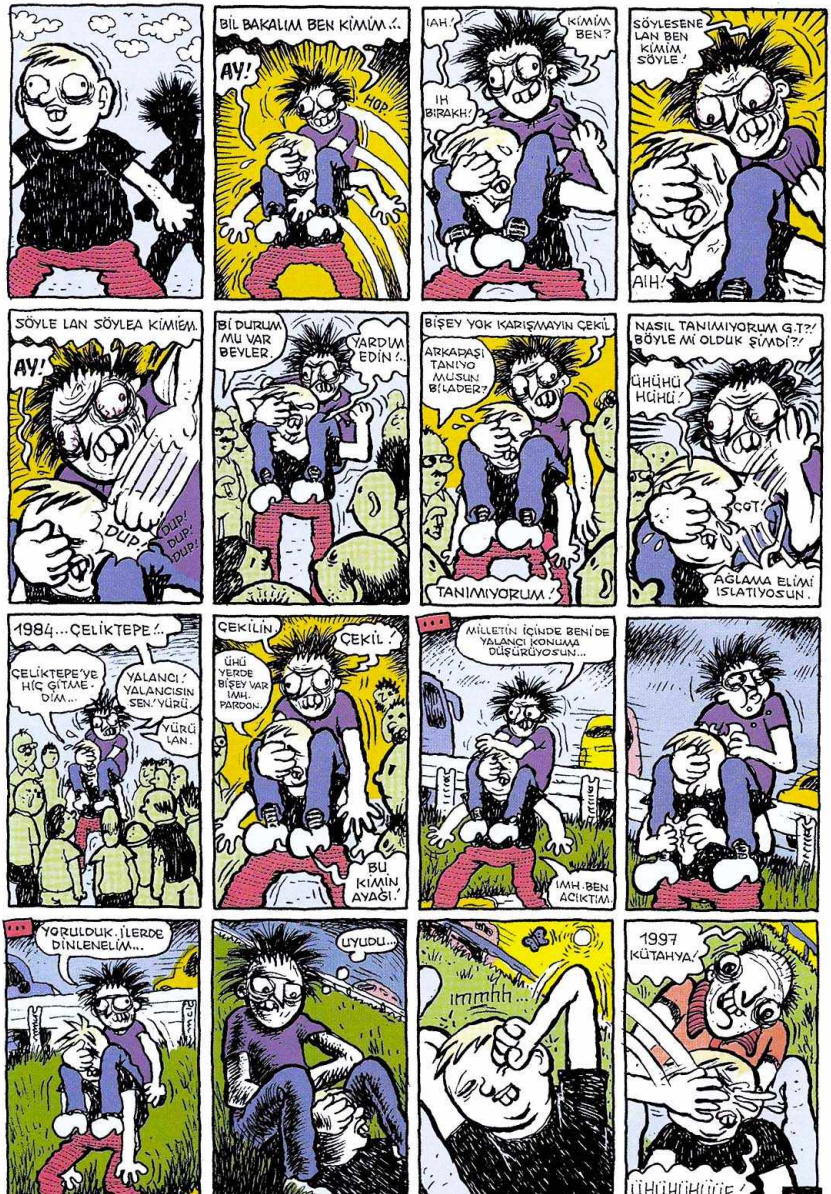

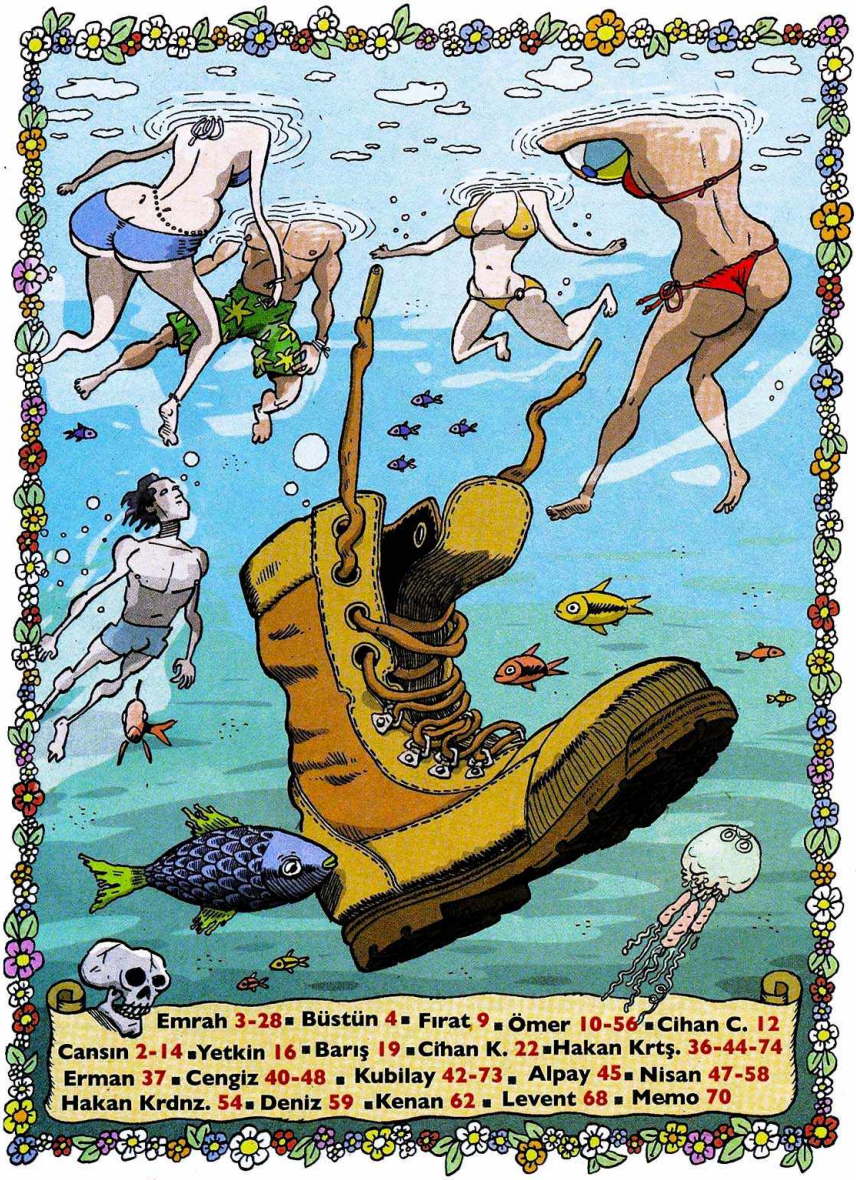

Emrah 3-28 ▪ Büstün 4 ▪ Fırat 9 ▪ Ömer 10-56 ▪ Cihan C. 12
Cansın 2-14 ▪ Yetkin 16 ▪ Barış 19 ▪ Cihan K. 22 ▪ Hakan Krtş. 36-44-74
Erman 37 ▪ Cengiz 40-48 ▪ Kubilay 42-73 ▪ Alpay 45 ▪ Nisan 47-58
Hakan Krdnz. 54 ▪ Deniz 59 ▪ Kenan 62 ▪ Levent 68 ▪ Memo 70

HORTLAK

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Mehmet Çilingir
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Mehmet Çilingir
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın
EDİTÖR: Memo Tembelçizer

Adres: Asmalımescit Mah. Sofyalı Sok. Hamson Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat.1 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 2149 - 987X.**
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22

Ağustos-2016 Sayı: 8

● Hortlak Demirlerde yayınlanan bütün kesilmiş yazı, resmi ve fotoğrafındaki yapan hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve canal ortamda kullanılamaz.

Kuzey ormanlarını kendine mesken edinen şehir kaçkını Şerafettin temiz hava, organik gıda (sincap, yılan kertenkele vs.) bol hareket, alkol yok, sigara yok derken götü göbeği eritmiş, hiç olmadığı kadar formdadır. "Bi de şu sıcak olmasa...

PEHFF! YAPRAK KIMILDAMIYO MNA KOYİİM BE! SERİN OLUR DİYE GECE AVLANALIM DEDİK AMA SİFTAH YAPMADAN SUCUK GİBİ TER ATTIK... OHFHH... SU ORMAN OLAYI GÜZEL DE, AJLIK SİGARASIZLIK PİS GERDİ BÜNYEYİ... BILDIRCIN MI LAN ŞURDAKİ !?
GURULL GURULL..
FIRK? FIRK?
FIRK!
FIRK! LAN TÜTÜN MÜ KOKTU YOKSA SİGARASIZLIK BAŞIMA MI VURDU.. DU BAKİİM... FIRK FIRK! YOK LAN, HARBİ TÜTÜN KOKUSU BU! ALLAHIMA ORMANDA BİRİ SİGARA İÇİYO LAN!!
NE GÜZEL BIRAKMIŞTIM LAN ASLINDA!.. YOK YOK PAKETİ ALMICAM.. SADECE Bİ FIRT ALCAM Bİ FIRT!
BANA DA BIRAK LAN! DEĞMESİN YAĞLI BOYAAA!..
KOKU BURDAN GELİYO! HASSKTİRR!?
HIŞIR!
NE İŞİ VAR LAN BU KLÜBENİN ORMANDA?? BAK KILLANDIM ŞİMDİ... BU ŞEYTANIN SKİŞTİĞİ YERDE KİM OTURUYO OLABİLİR Kİ?
HIŞIR!
PUHUU! PUHUU! PUHUUU!
PUHUU!! PUHUU!!
ULAN DOLUNAY Bİ YANDAN HARMANLIK Bİ YANDAN, Bİ DE SU SESİNİ SKTİMİ BAYKUSU ÖTÜP GERİYO ORTAMI...
DAHASI VAR... O EVE GİREN HİÇ KİMSE Bİ DAHA GERİ DÖNEMEDİ!
?
BAK HAALAA YA! LAN OOLUM SKTR GİT LAN BAŞIMDAN! SİGİKİT!
ÖLECEKSİNN!.. SABAHA SAĞ ÇIKAMAYACAKSINN! BİTTİN SENN!!
FLAP! FLAP!
İsterse şeytanın oğlu olsun amk!
NORMAL TEYZE OTURUYOMUŞ LAN BİLDİĞİN, BOŞUNA GERMİŞİM BÜZZÜĞÜ MEĞER...
TAK! TAK! TAK!
?
O sigara içilecek...
?

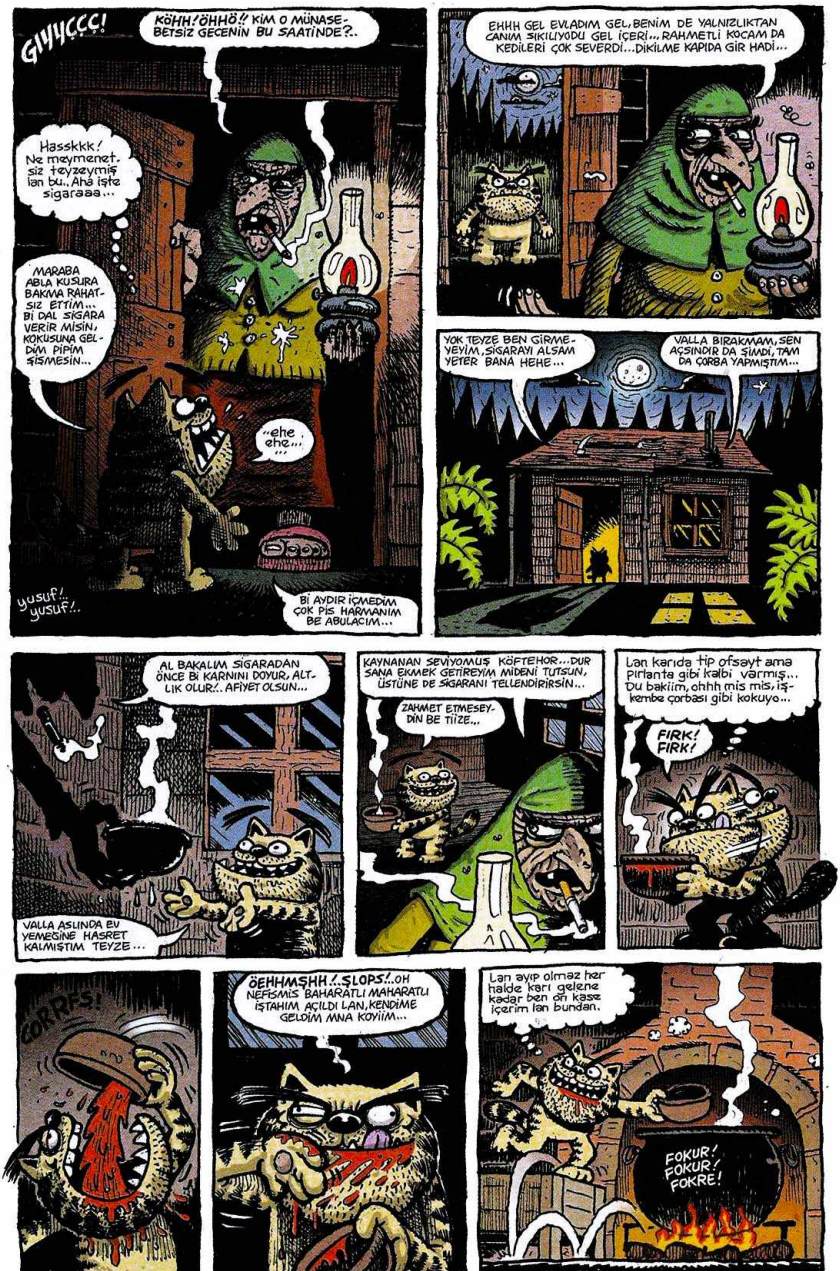
GIIIÇÇÇ!
KÖHH!ÖHHÖ!! KİM O MÜNASEBETSİZ GECENİN BU SAATİNDE?..
Hasskkk! Ne meymenetsiz teyzeymiş lan bu.. Ahh işte sigaraaa...
MARABA ABLA KUSURA BAKMA RAHATSIZ ETTİM... BİDAL SİGARA VERİR MİSİN, KOKUSUNA GELDİM PİPİM ŞİŞMESİN...
"ehe, ehe..."
yusuf!.. yusuf!..
Bİ AYDIR İÇMEDİM ÇOK PİS HARMANİM BE ABULACIM...
EHHH GEL EVLADIM GEL, BENİM DE YALNIZLIKTAN CANIM SIKILIYODU GEL İÇERİ... RAHMETLİ KOCAM DA KEDİLERİ ÇOK SEVERDİ... DİKİLME KAPIDA GİR HADİ...
YOK TEYZE BEN GİRMEYEYİM, SİGARAYI ALSAM YETER BANA HEHE...
VALLA BIRAKMAM, SEN AÇSINDIR DA ŞİMDİ, TAM DA ÇORBA YAPMIŞTIM...
AL BAKALIM SİGARADAN ÖNCE Bİ KARNINI DOYUR, ALTLIK OLUR.. AFİYET OLSUN...
VALLA ASLINDA EV YEMEĞİNE HASRET KALMIŞTIM TEYZE...
KAYNANAN SEVİYOMUŞ KÖFTEHOR... DUR SANA BİKMEK GETİREYİM MİDENİ TUTSUN, ÜSTÜNE DE SİGARANI TELLENDİRİRSİN...
ZAHMET ETMESEYDİN BE TİZE...
Lan karıda tip ofsayt ama pirlanta gibi kalbi varmış... Du bakiim, ohhh mis mis, işkembe çorbası gibi kokuyo...
FIRK! FIRK!
CORRFS!
ŞEHHMŞHH!..ŞLOPS!..OH NEFİSMİŞ BAHARATLI MAHARATLI İŞTAHIM AÇILDI LAN, KENDİME GELDİM ANA KOYİİM...
Lan ayıp olmaz her halde karı gelene kadar ben ofi kasem içerim lan bundan.
FOKUR! FOKUR! FOKRE!

?!! HA!? HASS! HASKTR!! BBU-BU NE LAAAAAA!?
fokur.. fokur..
HA-HANANIIAAAAAAA!
fokur.. fokur..
NOOLDU YOKSA BEĞENMEDİN Mİ ÇORBAYI HAA?
KEKEKE... HİÇ ME RAK ETME AMA...
İÇİNE SENDEN KATINCA DAHA LEZZETLİ OLCAK NÖHEEAA AARRR!
Hassıkı!
ŞANGRE!!
ÇOTARK!
GEL BURAYA VELEDİ ZİNA!
LAN! LANN!
DUP!
HÖAA RRHH!
GEBERECEKSİN İBLİS TOHUMU!! ALLLL!!!
ZDONK!
HÜAAH! ESHEDÜENLAAAEAA!

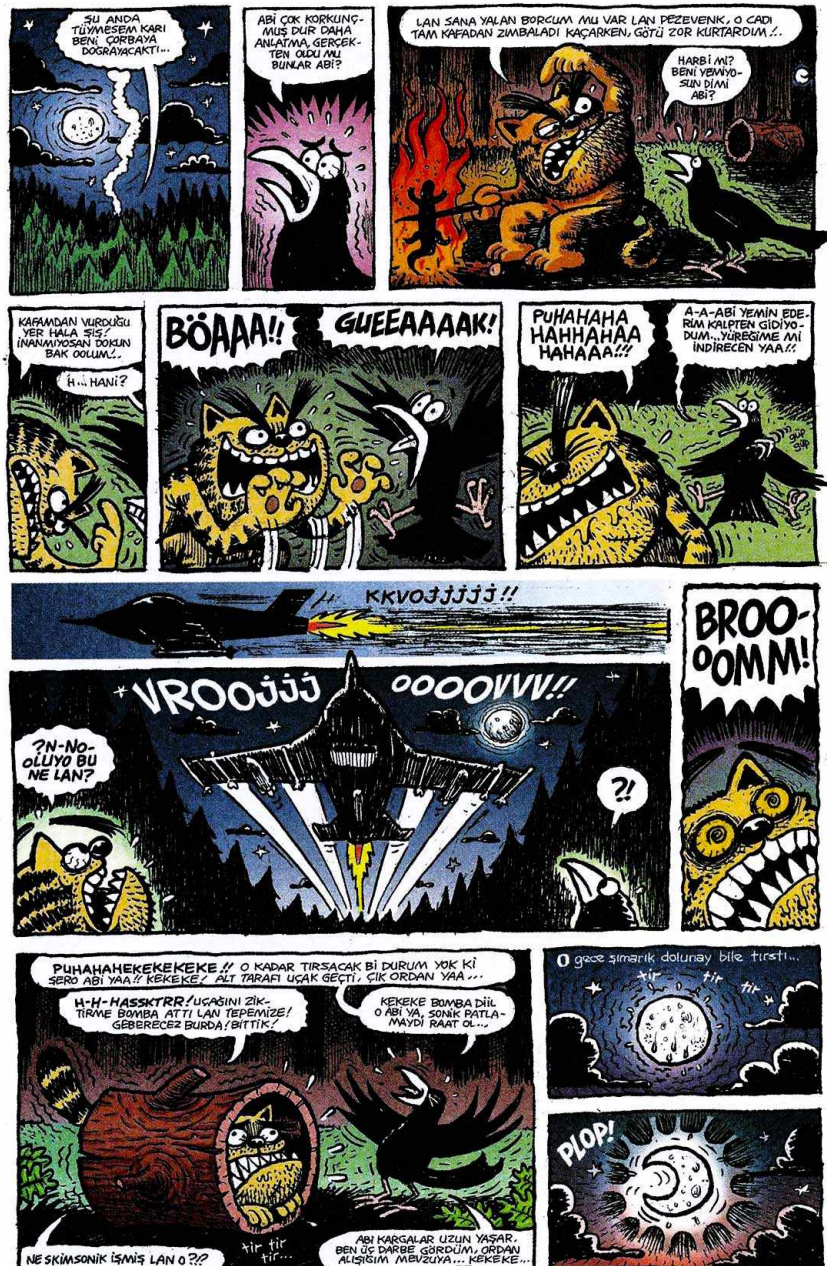

ŞU ANDA TÜYMESEM KARI BENİ ÇORBAYA DOĞRAYACAKTI...

ABİ ÇOK KORKUNÇMUŞ DUR DAHA ANLATMA, GERÇEKTEN OLDU MU BUNLAR ABİ?

LAN SANA YALAN BORCUM MU VAR LAN PEZEVENK, O CADI TAM KAFADAN ZIMBALADI KAÇARKEN, GÖTÜ ZOR KURTARDIM!..

HARBİ Mİ? BENİ YEMİYOSUN DİMİ ABİ?

KAFAMDAN VURDUĞU YER HALA ŞIŞ! İNANMIYOSAN DOKUN BAK OOLUM!..

H... HANİ?

BÖAAA!!

GUEEAAAAK!

PUHAHAHA HAHHAHAA HAHAAA!!!

A-A-ABİ YEMİN EDERİM KALPTEN GİDİYODUM... YÜREĞİME Mİ İNDİRECEN YAA!!

KKVOJJJJJ!!

VROOJJJ

OOOOVVV!!

?N-NO-OLUYO BU NE LAN?

?!

BROO-OOMM!

PUHAHAHEKEKEKEKE!! O KADAR TIRSACAK Bİ DURUM YOK Kİ ŞERO ABİ YAA!! KEKEKE! ALT TARAFI UÇAK GEÇTİ, ÇIK ORDAN YAA...

H-H-HASSKTRR! UÇAĞINI ZİKTİRME BOMBA ATTI LAN TEPEMİZE! GEBERECEZ BURDA! BİTTİK!

KEKEKE BOMBA DİİL O ABİ YA, SONİK PATLAMAYDI RAAT OL...

NE SKİMSONİK İŞMİŞ LAN O?!?

tir tir tir...

ABİ KARGALAR UZUN YAŞAR. BEN ÜÇ DARBE GÖRDÜM, ORDAN ALIŞIĞIM MEVZUYA... KEKEKE...

O gece şımarık dolunay bile tırstı...

tir tir tir

PLOP!

YAŞAYAN ÜNLÜ YAZAR VE ŞAİRLERİMİZ - 1

Burak Ballı (Şair)

Adını duymamış olabilirsiniz ama Burak Ballı, Türkiye Gençlik ve Spor Konfederasyonu Genel Başkanı Ferudun Cevahiroğlu göre, "Çağdaş Türk şiirinin en önemli isimlerindendir. Uluslararası bir üne ulaşmıştır ve dünyada 21. yüzyılın en iyi şairleri arasında gösterilmektedir." Fotoğrafta "yüzyılın şairi" Burak Ballı'yı kitabının tanıtımı için takım elbiseyle daldığı bir akvaryumda kendi kitabını okurken görüyoruz. Şair, karada pek tanıyanı olmadığından şansını su altında deniyor. Tepesinden geçen dev vatoz balığı ilginçlik sevdalısı şair için büyük bir şans. Belki de ilham kaynağı:

"Bungun vatozlar geçiyor üzerimden / Islak düşlerim bir akvaryum balığının çaresizliği gibi camlardan sekiyor / Sussam kimse görmüyor, konuşsam ağzımdan balonlar çıkıyor / Olsun gülüm olsun / Aldığım her nefes beni hayata bağlıyor / Ah sarı borular...

Erdal Demirkıran (yazar)

Adını duymamış olabilirsiniz ama Erdal Demirkıran, bundan yaklaşık 20 yıl önce "dünyanın en akıllı insanı" olduğunu Bahçelievler 10. Noteri'ne tasdiklettirdi. Erdal Demirkıran, "Ben Dünyanın En Akıllı İnsanıyım", "Sadece Aptallar 8 Saat Uyur", "Adam Dediğin Benim Gibi Olur", "Azrail'in Secde Ettiği Adam" gibi uzun isimli çok sayıda kitap yazdıktan sonra, üstün zekâsını rafine ederek "Kafa" isimli son kitabını piyasaya sürdü. Fakat bana kalırsa hiçbir kitabı ""Sen Şimdi Gidecen ya Cehennemin Dibine Git" kadar tat vermemiştir. 2007'de piyasaya çıkan bu kitabın ismi altta küçük puntolarla şöyle devam ediyordu: "Ben Bağrıma Taş Basarım". Kitabın sağ üst köşesinde ise üçgen bir kutu vardı ve üzerinde "Bağır Taşı" yazıyordu. Kutunun içi açıldığında gerçekten de bir taşı elimize alabiliyorduk. Dünyanın en akıllı insanı okuyucularına taş hediye ediyordu. Çok güzeldi.

Abdullah Koçoğlu (yazar)

Adını duymamış olabilirsiniz ama Abdullah Koçoğlu, 2010 yılında kitabının tanıtımı için domino taşları gibi dizilmiş 2500 adet kitabı noter huzurunda "tek dokunuşta" devirdi. Devirdiği kitapların adı kutlu bir tesadüfle "Domino" idi. Abdullah Koçoğlu bu hareketiyle Guinness Rekorlar Kitabına girdi. "Çok amaçlı kitap" kavramını hayatımıza sokan Abdullah Koçoğlu'nun yeni hedefi ise (tıpkı Burak Ballı gibi) su altında "ıslak imza günü" gerçekleştirmek.

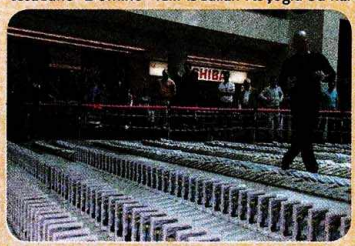

Not: Hortlak dergisi birçok derginin yaptığı gibi ölmüş yazar ve şairlerle dolup taşmak yerine, yaşayan değerlerimize yer vererek alternatif olmaya devam edecek. Gelecek ay biyografisiyle göz dolduran Erdem Karagöz, başarılı bir hayatın tüm anahtarlarını elinde tutan Mübin Sekman ve bizi kıskıvrak bağlayan iplerden kurtararak özgürleşmemizi sağlayan Melih Arat...

Çarşambalar Güzeldir

40 dakika sonra.
NAAPIYOSUN LAN?
SİZİN YÜZÜNÜZDEN GİZLİ GİZLİ VOTKA İÇMECELER FALAN DERKEN TUVALETTE SİGARAYA DÜŞTÜK
VERSENE BİR FIRT!
BİRİ DE KAPIYA BAKSIN OLDU OLUCAK!
BAKIN! BAKIN! NASIL ALIYORUM TAVŞANI?!
ŞUNU DİYOSAN AYI O!
HER NE BOKSA! BAK NASIL ALICAM?!
AA... BIRAKTI LAN! NİYE ÖYLE OLDU?
BİZ DE MASAJA BİNELİM...
YOK LAN! BAKSANA NE BİÇİM BİNGIL BİNGIL SALLIYO GÖBEĞİ... ÖZ GÜVEN SIFIRLAR BU.
VERSENE KOLANI TUTAYIM... GEVŞE SEN...
BIRAK.
ÇÖZDÜM OLUM ALGORİTMASINI BAK ŞİMDİ!
HIMM! HII! HII EVET!
KOORDİNATLARDA EN KISA MESAFEYİ AYARLAMAK LAZIM BAK ŞİMDİ.
HAYDA!
HII! HII EVET!
PARDON!
PARDON!
AH!
DİKKAT ETSENE BİRAZ YA!
BEN ÇAKIR OLDUM.
AH!
GÖBEĞİN Mİ ÇARPTI?!
ŞINGIR! ŞINGIR
EBEN!
ULAN TAM ÇÖZMÜŞTÜM ALCAKTIM TAVŞANI!
AYI!
PEKİ AYIYI!
KALKSANA LAN YERİMDEN?!
BU BENİM YERİME OTURMUŞ!
BU DA BENİM!
YAAĞ! ADAMLAR GENE KONUŞUYO YA!!
...
ÖFF! ÇIKSAK YA ARTIK! YAZILAR ÇIKTI İŞTE.. "KOLA"DA BİTTİ.
ŞLAK! ŞLAK!
YA DUR! BİŞİY ÇIKCAK.
YAZIDAN SONRA NE ÇIKCAK SAÇMA SAPAN KONUŞUYOSUN!
YA BİR DURSANA BE! ÇEKİŞTİR-ME!?
KIZIM BU SON FOTO SÜPER OLDU.
EE ÇIKTI DA NOLDU? DNA'SINI ÇALDILAR... EE? NE YANI?
HADİ SENİN G.T OLUŞUNU ÖLÜMSÜZ-LEŞTİRELİM
ATIN BOZUKLARI!
PHOTO
NASIL YA! BİR FOTO MU VERCEK ŞİMDİ?
BEN ÇEKER YOLLARIM SİZE...
NİYEYMİŞ O! BEN DE ÇEKER YOLLARIM!
PHOTO
ÜF BE TAMAM
GÜZEL ÇIKTIK MI ACABA?..

RİHANNA'NIN SEVGİLİSİ

CİHAN CEYLAN

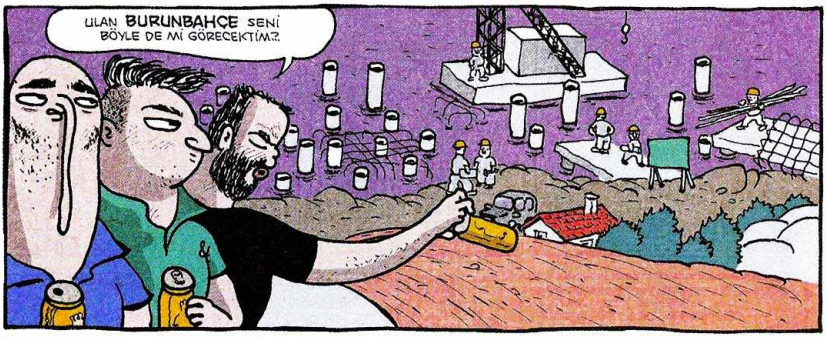

Rahmetli eşimle birinci evlilik yıldönümümüzü burada kutlamıştık//Masa ve sandalyeleri denizin içine koyduk,ayaklarımız suda,mehtaba karşı kırmızı şarap içerek...Aah...O gün hayatımın en güzel günüydü...

ŞİMDİ BURAYI BU İNŞAAT DEMİRLERİ VE MOLOZLAR İÇİNDE GÖRDÜKÇE KAHROLU. YORUM..

ŞAK ŞAK

ALKIŞLIYORUZ ŞAK ŞAK ŞAK BRAVO!

BURUN BAHÇE BİZİMDİR,BİZİM KALACAK!

ÇEKMEKÖY NEYİNE VETMİYO'Y.RRO...

BURUN BAHÇE BİZİMDİR BİZİM KALACAAK!

NOLUYO LAN?

KARDEŞ... BRFFFSS... NE İŞ BURDA, HAYIRDIR?..

HALKA AİT ALANLARA GÖZ DİKİLİYOR.'BEYKOZ'UN RANTÇILARA PEŞKEŞ ÇEKİLMESİNİ PROTESTO ETMEK İÇİN TOPLANDIK.' HERKES BURUN BAHÇE İLE İLGİLİ BİR ANISINI ANLATIYOR. ARDINDAN DA BASIN BİLDİRİSİ OKUNACAK.' KATILMAK İSTERSENİZ BUYRUN

TUT BAKİYİM ŞUNU BAŞKAN

RİHANNA'YI BİLİYOSUNUZ, GETİRDİM BEN BUNU BURAYA. TABİ G-NU DÜŞTÜ, İSTANBUL'DA BÖYLE YER VARMIYMIŞ DİYE... ARABACAVUZ... TUTTUM BUNUN ENSESİNDEN,AL BUNU DİYORUM BİRİ GÖRÜR DİYO

YAV KIZIM AL ŞUNU DEDİM UZATMA YAA Bİ ÇEKTİM... BUNU AŞŞAA!

OFF/ OFOFOF OFOFOF

SKTİRİN ULAN ŞEREFSİZLER!..

BİR GÜN DE BÖYLE TOPLA. NIN DA DEMOK. RASI NÖBETİNE GELİN ARTİS. LER...

LAN OĞLUM KOŞ!..

ZAMANSIZ OLAYLAR

CANSIN ÇAĞLAR

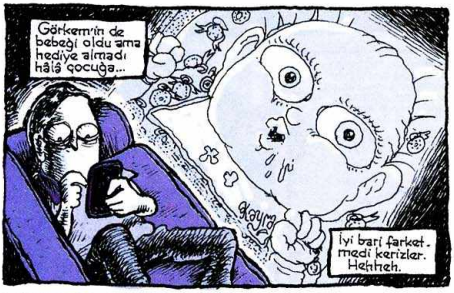

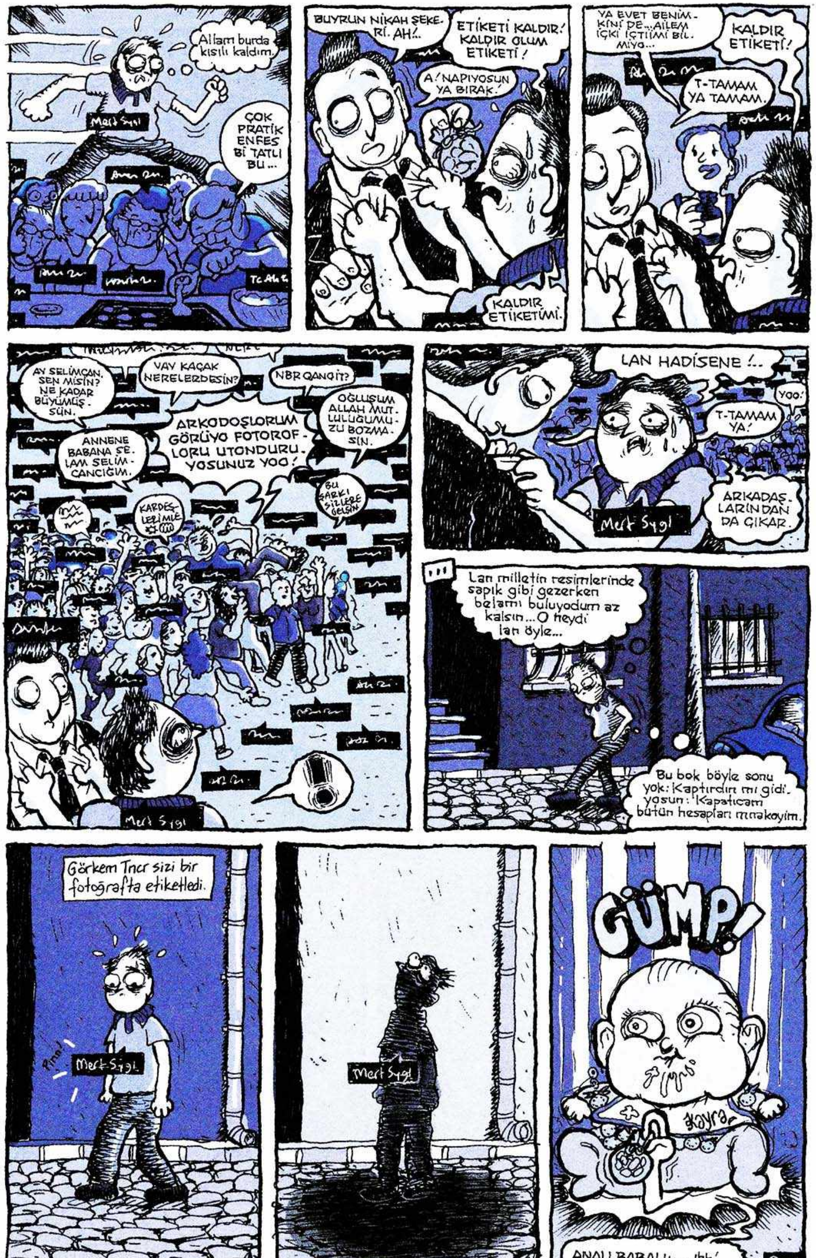

Allam burda kısılı kaldım.
Mert Saygı
ÇOK PRATİK ENFES Bİ TATLI BU...
BUYRUN NİKAH ŞEKERİ. AH!..
ETİKETİ KALDIR! KALDIR OLUM ETİKETİ!
A! NAPIYOSUN YA BIRAK!
KALDIR ETİKETİMİ.
YA EVET BENİMKİNİ DE...AİLEM İÇKİ İÇTİİMİ BİLMİYO...
KALDIR ETİKETİ!
T-TAMAM YA TAMAM.
AY SELİMCAN SEN MİSİN? NE KADAR BÜYÜMÜŞSÜN.
VAY KAÇAK NERELERDESİN?
NBR QANGİT?
OĞLUŞUM ALLAH MUTLULUĞUMUZU BOZMASIN.
ARKODOŞLORUM GÖRÜYO FOTOROFLORU UTONDURUYOSUNUZ YOO!
ANNENE BABANA SELAM SELİMCANCIĞIM.
BU ŞARKI SİZLERE GELSİN
KARDEŞLERİMLE
Mert Saygı
LAN HADİSENE!..
YOO!
T-TAMAM YA!
ARKADAŞLARINDAN DA ÇIKAR.
Mert Saygı
Lan milletin resimlerinde sapık gibi gezerken belamı buluyodum az kalsın...O neydi lan öyle...
Bu bok böyle sonu yok: Kaptırdın mı gidiyosun: 'Kapatıcam bütün hesapları mınakoyim.
Görkem Tncr sizi bir fotoğrafta etiketledi.
Mert Saygı
Mert Saygı
GÜMP!
Kayra
ANALI BABALIıı...ıhh!
SON

Ohh şükürler olsun ki kurtuldum... Tatil mi dersiniz, kaçmak mi bilmem ama bu çok iyi oldu...

Şimdi biraz etlerimi dinlendireceğim. Biliyorum, şükür ki yalnız değilim Caner var.

HEEY CANEER HADİ GEEEL! KAYALIKLAR ÇOK GÜZEL...

İYİYİM BEN BÖYLE...

YANIK

Belirsizliğin Prensi Yetkin Gülmen.

ÖLÜM MİS GİBİ YERDEYİZ, MAL GİBİ DURUYOSUN AFEDERSİN, EHİ EHİ!

BÖYLE İYİ VA, VÜCUDUMU DİNLEN. DİRİYORUM.

İYİ BEN ÇIKIYORUM.

TAMAM BİRAZDAN GELİYORUM.

BİRA SÖYLÜYORUM SANA DA?..

OFF BİRA MI? PEK BÖYLE DEĞİLİM AMA O KADAR DA ŞU HALİMİ SEVMİYORUM PEK...

YİNE DALIP GİDİYO...

BEN Bİ DUŞA GİRİYORUM, SEN DE Bİ BİRA SÖYLER MİSİN BANA DA?

BU TATİL İYİ GELDİ GERÇEKTEN.

ASLINA BAKARSAN MAL GİBİYİM, İYİ Kİ SEN VARSIN!

AYIPSIN AŞKIM!

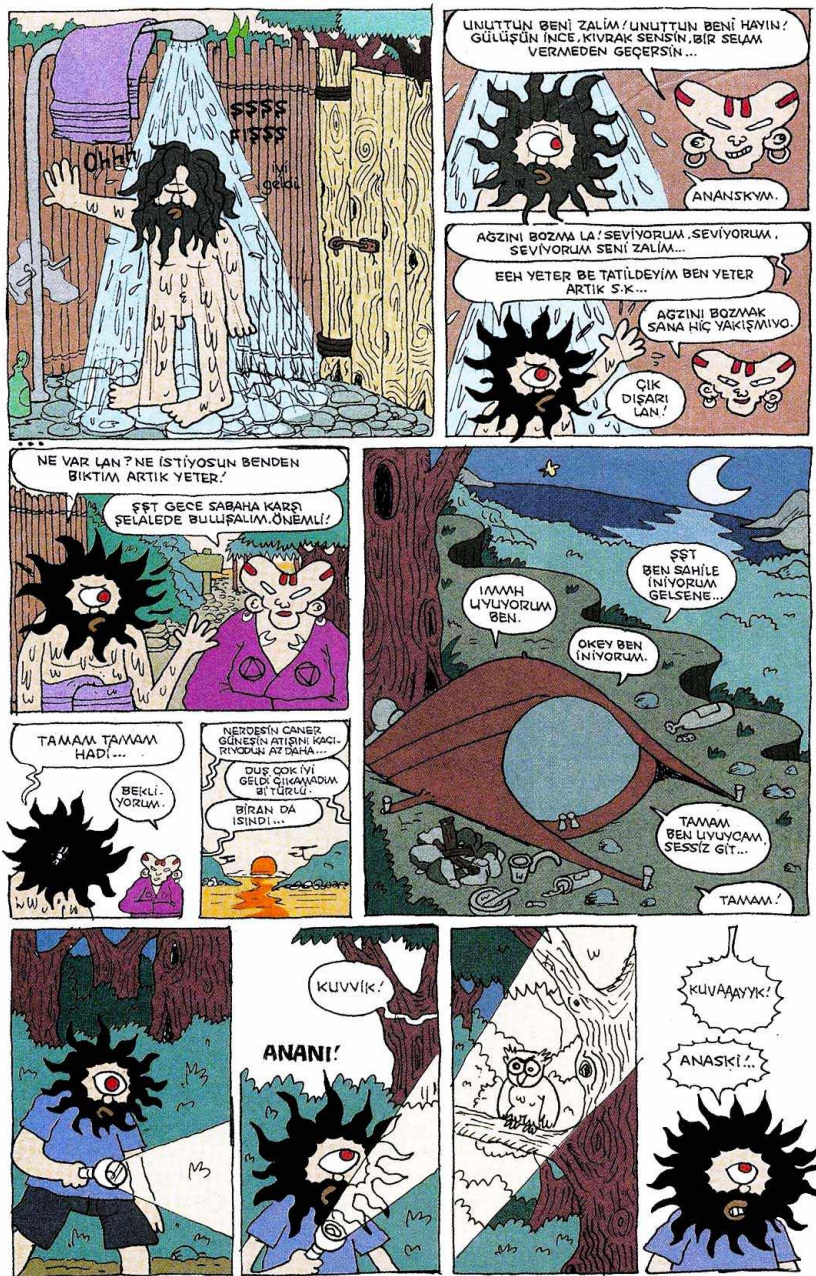

ŞŞŞŞ
FIŞŞŞ
Ohhh
iyi geldi
UNUTTUN BENİ ZALİM! UNUTTUN BENİ HAYIN! GÜLÜŞÜN İNCE, KIVRAK SENSİN, BİR SELAM VERMEDEN GEÇERSİN...
ANANSKYM.
AĞZINI BOZMA LA! SEVİYORUM, SEVİYORUM, SEVİYORUM SENİ ZALİM...
EEH YETER BE TATİLDEYİM BEN YETER ARTIK S.K...
AĞZINI BOZMAK SANA HİÇ YAKIŞMIYO.
ÇIK DIŞARI LAN!
NE VAR LAN? NE İSTİYOSUN BENDEN BIKTIM ARTIK YETER!
ŞŞT GECE SABAHA KARŞI ŞELALEDE BULUŞALIM. ÖNEMLİ!
TAMAM TAMAM HADİ...
BEKLİYORUM.
NERDESİN CANER GÜNEŞİN ATIŞINI KAÇIRIYODUN AZ DAHA...
DUŞ ÇOK İYİ GELDİ ÇIKAMADIM BİTÜRLÜ.
BİRAN DA ISINDI...
ŞŞT BEN SAHİLE İNİYORUM GELSENE...
IMMH UYUYORUM BEN.
OKEY BEN İNİYORUM.
TAMAM BEN UYUYCAM, SESSİZ GİT...
TAMAM!
KUVVİK!
ANANI!
KUVAAAYYK!
ANASKİ!..

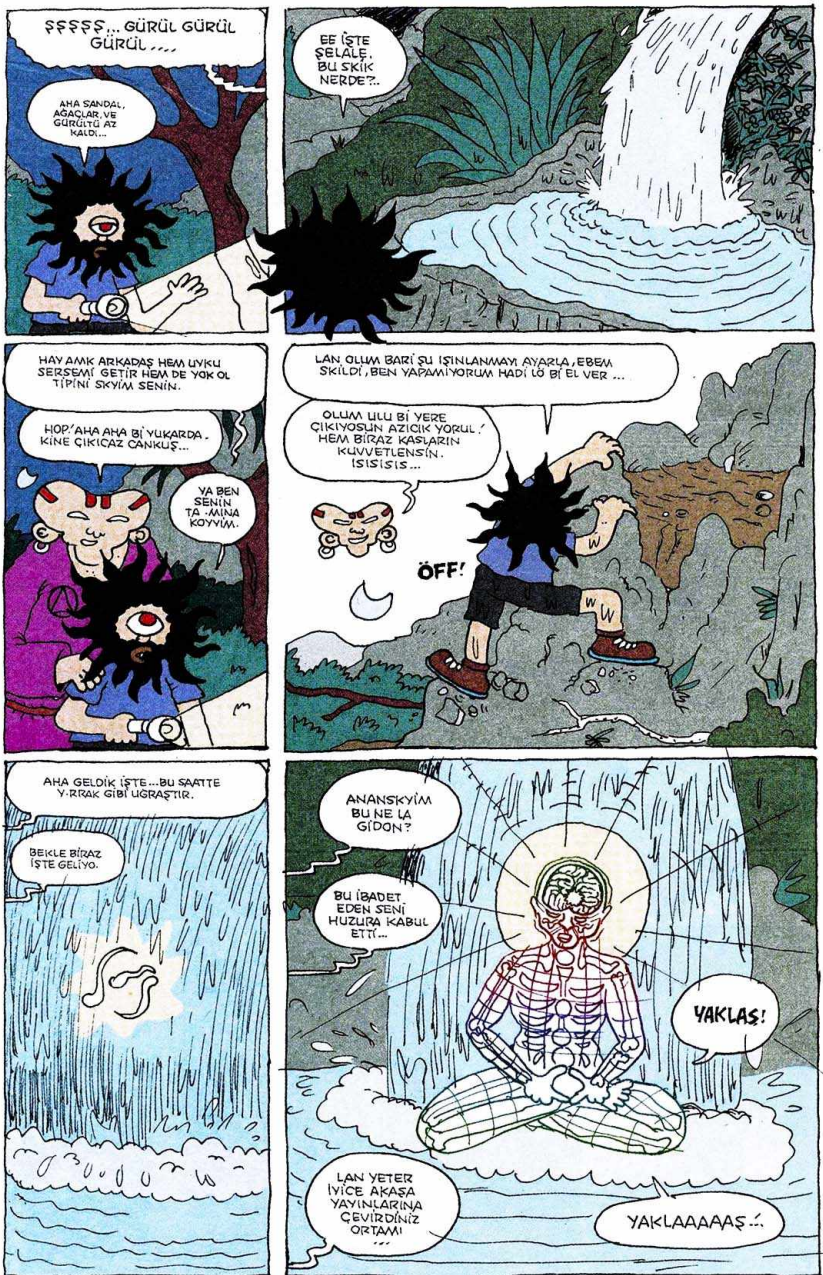
ŞŞŞŞŞ... GÜRÜL GÜRÜL GÜRÜL....
AHA SANDAL, AĞAÇLAR VE GÜRÜLTÜ AZ KALDI...
EE İŞTE ŞELALE. BU SKİK NERDE?..
HAVAMIK ARKADAŞ HEM UYKU SERSEMİ GETİR HEM DE YOK OL TİPİNİ SKYİM SENİN.
HOP! AHA AHA Bİ YUKARDA. KİNE ÇIKICAZ CANKUŞ...
YA BEN SENİN TA-MİNA KOYYİM.
LAN OLUM BARİ ŞU IŞINLANMAYI AYARLA, EBEM SKİLDİ, BEN YAPAMIYORUM HADİ LÖ Bİ EL VER ...
OLUM ULU Bİ YERE ÇIKIYORUN AZICIK YORUL. HEM BİRAZ KASLARIN KUVVETLENSİN. ISISISIS...
ÖFF!
AHA GELDİK İŞTE... BU SAATTE Y-RRAK GİBİ UĞRAŞTIR.
BEKLE BİRAZ İŞTE GELİYO.
ANANSKYİM BU NE LA GİDON?
BU İBADET EDEN SENİ HUZURA KABUL ETTİ...
YAKLAŞ!
LAN YETER İYİCE AKAŞA YAYINLARINA ÇEVİRDİNİZ ORTAMI ....
YAKLAAAAAŞ...

Bölüm 2

Önceki bölümün özeti:

Kolpadan bir makina isyanının ardından kendi hâlinde bir insan olan Koray Karakaya gizli bir konseyin ellinci ajanı, Ajan 50 olarak göreve başlayacaktır. Eğitiminden önce yerine geçeceği ve Mavi adındaki eski Ajan 50, Karakaya'yı konsey hakkında bilgilendirir ve kendisine içinde onlarca sahte kimliğin ve pasaportun bulunduğu bir operasyon çantası verir. Karakaya bundan böyle Ajan 50'dir. Peki kendisine verilecek ilk görev nedir?

"X-Frat'i hiç duydun mu evlat?" diye sordu Mavi.
"XHamster'ı biliyorum ama ona hiç girmedim," dedi Koray Karakaya, *"Ama zaten ben çok zevmiyorum porno ya, eskiden erotik filmleri falan severdim ama porno bana çok aşağılayıcı geliyor."*
"Evlat, kaç yaşında adamım, bana mı yazıyorsun?"
"Ya, ne bileyim onca aydır askerlik tabii insanın başına vuruyor."
"Her neyse, X-Frat bir porno sitesi değil evlat. Keşke olsaydı ama değil. Gel benimle."

Mavi önde, Karakaya arkada karanlık dehlizlerden geçerek camlarla kaplı büyükçe bir toplantı salonunun kapısına vardılar. *"Brifing odamız,"* dedi Mavi içeri girerken. İçeride Koray'ı toplantı masasındaki koltuklardan birine oturttu, kendisi de odanın öbür ucuna geçerek bir slayt makinesini çalıştırdı. Slayt makinesi, dini bir liderin portresini yansıttı perdeye.

"Papa Sekizinci Bonifacius'u hiç duydun mu evlat?"
"Yok abi, ben bir papa Jan Pol'ü biliyorum çocukluğumdan beri bir de onun yerine geçip istifa eden Alman papayı. Hatta Nekropsi'nin şarkısı bile vardı: Neue Papa ist deutsch, diye."
"Allah allah, ne biçim şarkıymış? Bir kere Neue Papst ist Deutscher, olması lâzım onun. Ama cıvıtmayalım lütfen. İşte bu Papa Sekizinci Bonifacius"
"Abi Boniface tahmin ettiğim gibi güzel yüzlü demekse, talihsiz bir isimlendirme olmuş."
"Güzel talihli demek, ama talihi de pek güzel değildi."

Karakaya arkasına yaslandı ve Mavi'nin gösterdiği slaytlar eşliğinde anlattığı hikâyeyi dinlemeye başladı.

"Adı Benedetto Caetani'ydi. İngiltere'de bir kilise papazıyken bir gün eline esrarengiz bir el yazması geçti ve ansızın ortadan kayboldu. İddialara göre tam sekiz yıl boyunca Kuzey Afrika çöllerinden Kafkasya dağlarına, Memlük'lerin elindeki Kudüs'ten paragöz tüccarların Flanders'ine kadar her yerde Kutsal Kâse'yi aradı ama bulamadı."
"Aman abi, o kadar tekinsiz yeri dolaşırken kâseyi çizdirmesin, keh keh," diye güldü Karakaya. Mavi'nin sertçe bir bakış atması susması için yeterli oldu.

"Belki Kâse'yi çizdirmedi, ay aman, bulamadı ama başka bir şey buldu. Dünyadaki iki güç anahtarından birini."

Şimdi perdede altın bir anahtarın görüntüsü vardı.

"Bu anahtar sayesinde kısa süre içinde hızla yükseldi ve 1294'te papa seçilerek Sekizinci Bonifacius adını aldı. Ne yapıyorsun sen?"

"E not alıyorum, ben sayısalcıyım şimdi 1294 falan aklımda kalmaz sonra."
"Yahu onun önemi yok," dedi Mavi iç geçirerek. Acaba bir hata mı yapmışlardı?
"Bonifacius, yıllar sonra tüm İtalya'yı kontrol eden ilk papa oldu. Meşhur Dante'yi sürgüne gönderen de odur."
"Abi dedim sana ben sayısalcıyım, Dante'yi bir tek Hümeyra'nın şarkısından bilirim ki, o şarkı da bir şiirdendi zaten,"
"Neyse. Bonifacius beklemediği bir şekilde Fransa Kralı Dördüncü Philip'e yenildi. Aşağılandı, hırpalandı, tokat bile yedi. Ölüm döşeğinde yanındaki genç kardinal Guido'ya Anahtar... diye sayıklıyordu. Guido o yüzden papa öldüğünde açılan avucunun içindeki altın anahtarı hemen aldı ve farketti ki aynı anahtarı iki gün önce Dördüncü Philip'te de görmüştü."
"Bir değil iki anahtar. Tansu Çiller'den almışlar," diye kıkırdayan Karakaya, Mavi'nin sert bakışlarıyla kendisini bir kez daha toparladı.
"Guido anahtarı eline alınca her şeyi anladı. Papa her şeyi anahtara güvenerek yapmıştı ama anahtarın eşinin baş düşmanında olduğunu bilmeden ölmüştü. Guido aynı hataya düşmeyecekti. Derhal yola çıktı ve Philip'in yaverlerinden Giyom de Nogaret'in yanına giderek bu iki anahtarın sırrını anlattı. Giyom de Nogaret, Dördüncü Philip'in en güvendiği danışmanlarından biri olan mantıklı ve ileri görüşlü bir adamdı. Guido'ya beklemesini söyledi. Tam on bir yıl sonra bu kez ölüm döşeğinde olan Kral Philip'ti ve anahtarı varisine veremeden son nefesini verdi. Anahtarı Giyom de Nogaret çalmıştı."
"Ya çok isim oldu, not da almıyorum ama, sonra sorulmayacak değil mi bunlar?"
"Evlat, isimlere çok takılma, ayrıca nereye çok oldu anasını satayım Papa var, Guido var, Philip var bir de Giyom var. 5 yabancılı iki futbol takımının maçını seyrederken aklında tutuyorsun da dört tane isim mi çok geldi?"
"Hayır futboldan da anlamam, benim olayım ganyan ama onda da haklısın, sor sadece Gazi Kupası şampiyonlarını değil, tabelaya giren atları bile seceresine kadar sayarım," diyen Karakaya Mavi'nin bıkkın bakışlarına karşılık, *"Tabii gurur duymuyorum,"* diye ekledi.
"O bir kere şecere, secere değil de, mesele de o değil zaten, mesele anahtarlar."

Slayt değişti ve Mavi anlatmaya devam etti:
"İşte bu iki adam, Guido ve Giyom, o gün ellerindeki anahtarları birleştirip X-Frat'i kurdular. Bugüne dek devam eden X-Frat'in üyeleri de bu iki adamın çocukları, torunları ve onların torunlarıyla büyüyerek bugüne kadar gelmiş, dünyanın dört bir yanında gücü ve parayı elinde bulunduran iki büyük aileye dönüştü. Bunlardan biri dünya sermayesinin en büyük gücü Koch ailesi diğeri de meşhur Habsburg hanedanıdır."

"Avursturya Macaristan değil mi onlar ya?" dedi Karakaya, *"Sayısalcı da olsam o kadarını biliyorum bak."*
"Eh, bir zamanlar. İşte senin ilk görevin Ajan 50, bu güç anahtarlarından en azından birini ele geçirmek olacak. Zaten bu her ajanın ilk görevidir."
"Nasıl ya, kaç tane anahtar var, hani iki taneydi. Çoğaltmışlar mı?"
"Hayır Ajan 50. Her ajanın ilk görevi budur evet ama henüz hiçbir ajan bunu başaramadı."
"Mavi Abi, şu papa gibi kâseyi çizdirmeyelim? Kimsenin başaramadığı görevi ben nasıl yapayım anasını satayım?"
"Eh, başaramasan da sağ kalmanı ümidediyorum. Ama bunu senden başka yapabilecek kimse yok çünkü X-Frat bütün ajanlarımızı tanır."
"E tanır tabii abi, her birini keriz gibi önce onlara göndermişsiniz. Ya ne diyeceğim bakın siz bana önce ufak tefek görevler verin, pişeyim sonra gider

alırım anahtarı?"
"Ah Ajan 50 ah... Konseyimizin bütün mücadelesi ve baş düşmanı X-Frat'tır zaten, hangi göreve gidersen git, karşında onlar olacak. Sözü uzattık. Zaman içinde bu şekilde brifingler çoğalacak, şimdi fiziki eğitime geçelim."

Brifing odasından çıkan Mavi ve Koray Karakaya, yine karanlık dehlizlerden geçerek yüksek kubbeli dev bir salona girdiler. Mavi birden bire *"Yat! 20 şınav!"* diye bağırdı.
"Mavi abi aşortman falan giyseydik?"
"Hiçbir görevine Badi Ekrem gibi gitmeyeceksin Ajan 50! 20 Şınav dedim! Derhâl!"

Ve Ajan 50'nin fiziksel eğitimi de böylece başlamış oluyordu. Şınavlar, barfiksler, mekikler birbirini kovalıyor, Karakaya Mavi'den kâh 50 squad yiyerek 50 kere emmi oturuşuna geçip kalkıyor, kah salondaki havuza dalıp nefesini tuttuğu süreyi uzatmaya çalışıyordu. Her gün iki saat yan taraftaki poligonda gömlek cebine sığacak tek kurşun atan küçük tabancalardan omuzdan ateşlemeli füzelere kadar her tür silahla nişan almasını ve ateş etmesini öğreniyor, gece uykudan göz kapakları kapanmak üzereyken de traktörden ekskavatöre karada, balıkçı teknesinden motor yata denizde ve planörden yolcu uçağına havada kullanılabilecek her aracın eğitimini alıyordu.

"Uyumak üzereyken kullanabiliyorsan, ayık ve tehlikedeyken çok daha iyi kullanırsın," diyordu Mavi.

ÖNÜMÜZDEKİ AY: Bir yıl sonrasına Flash Forward yapacağız, merak etmeyin!

TONTİ

TONTİK

ciken kılıç

Tuvofi'nin sosyal medyadaki büyük başarısının ardından kız arkadaşı Özge ve web tasarımcı Orhun'un öncülüğünde "Tontik" temalı illüstrasyon sergisi hayata geçirilmiş, açılış günü gelip çatmıştır. Ancak kahramanımızın içinde nedenini bilmediği bir huzursuzluk vardır...

Tarihi Yeldeğirmeni Mahallesi

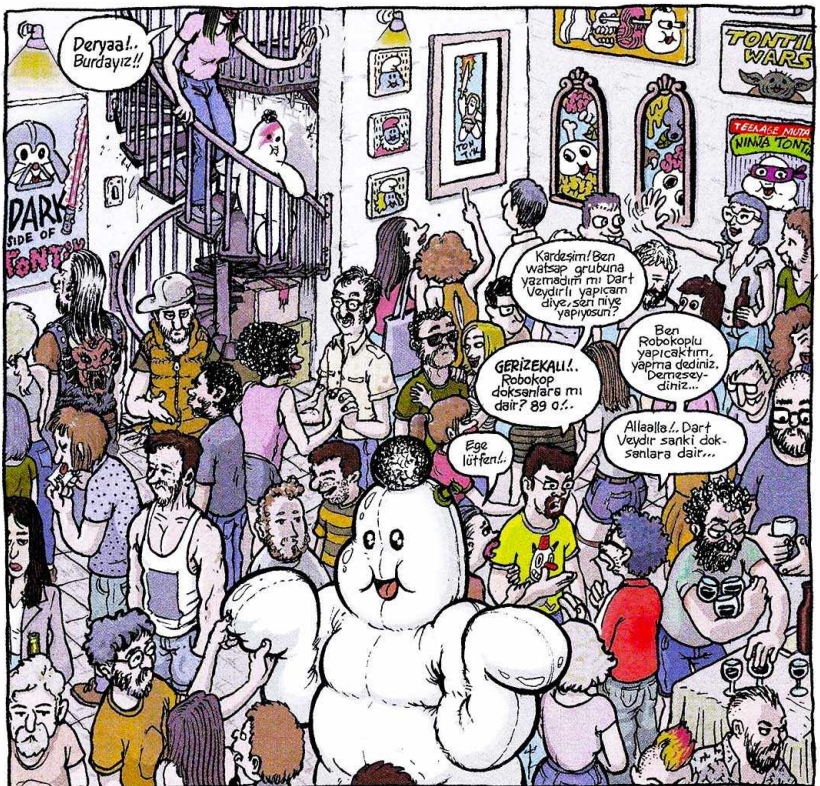

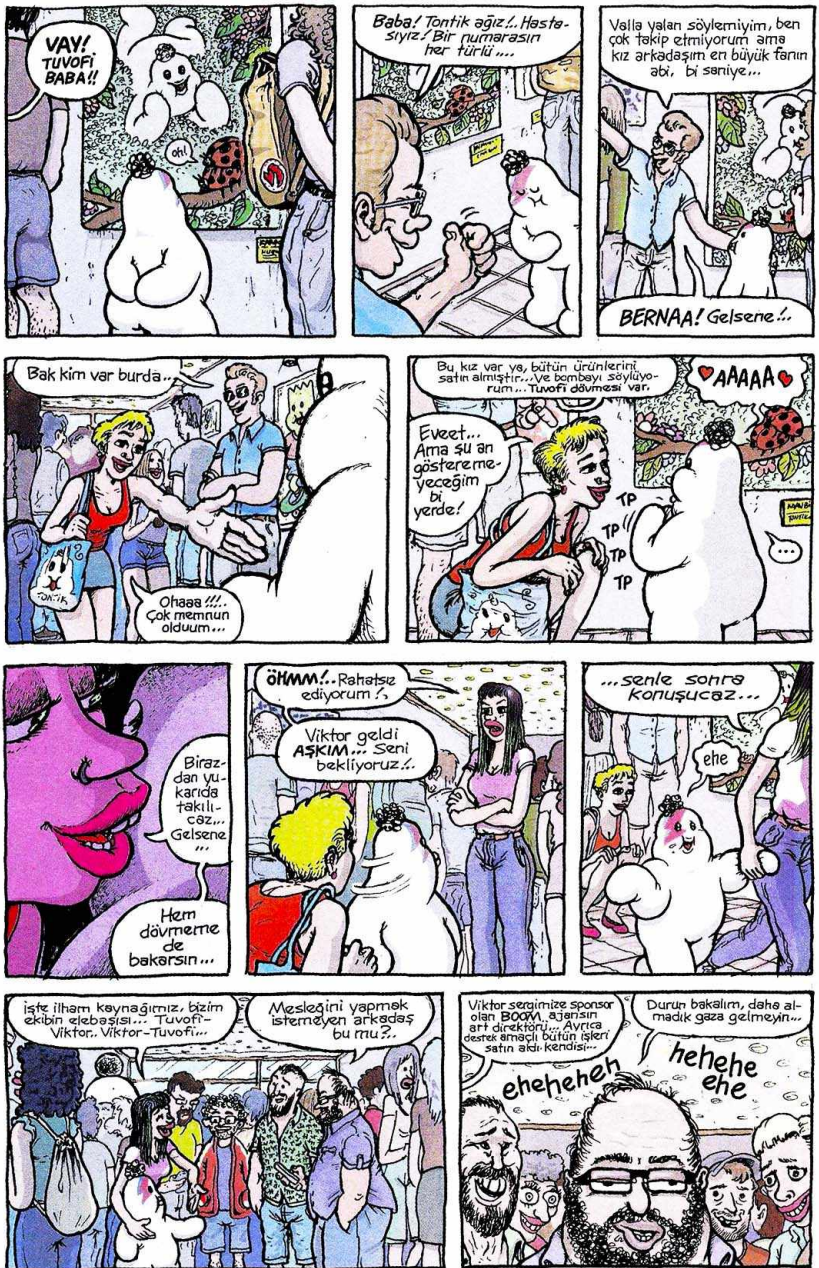
VAY! TUVOFİ BABA!!
oh!
Baba! Tontik ağız!.. Hastasınız! Bir numarasın her türlü....
Valla yalan söylemiyim, ben çok takip etmiyorum ama kız arkadaşım en büyük fanın abi, bi saniye...
BERNAA! Gelsene!..
Bak kim var burda...
TONTİK
Ohaaa!!!.. Çok memnun olduum...
Bu kız var ya, bütün ürünlerini satın almıştır... Ve bombayı söylüyorum... Tuvofi dövmesi var.
AAAAA
Eveet... Ama şu an göstereme-yeceğim bi yerde!
TP
TP
TP
TP
...
Birazdan yukarıda takılıcaz... Gelsene...
Hem dövmeme de bakarsın...
ÖHMM!.. Rahatsız ediyorum!..
Viktor geldi AŞKIM... Seni bekliyoruz!..
...senle sonra konuşucaz...
ehe
İşte ilham kaynağımız, bizim ekibin elebaşısı... Tuvofi-Viktor.. Viktor-Tuvofi...
Mesleğini yapmak istemeyen arkadaş bu mu?..
Viktor seçimize sponsor olan BOOM ajansın art direktörü... Ayrıca destek emaçlı bütün işleri satın aldı kendisi...
Durun bakalım, daha almadık gaza gelmeyin...
ehehehe
hehehe ehe

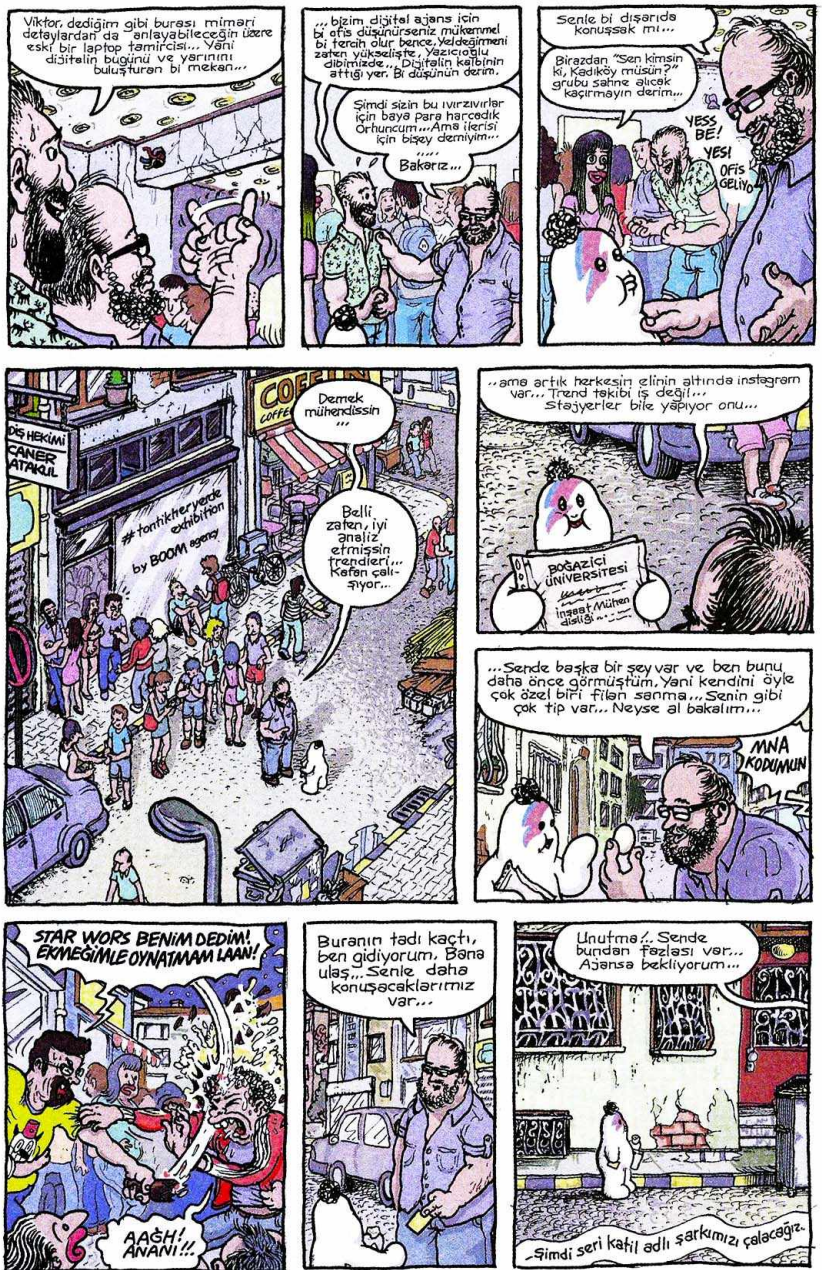
Viktor, dediğim gibi burası mimari detaylardan da anlayabileceğin üzere eski bir laptop tamircisi... Yani dijitalin bugünü ve yarınını buluşturan bi mekan...
... bizim dijital ajans için bi ofis düşünürseniz mükemmel bi tercih olur bence. Yeldeğirmeni zaten yükselişte, Yazıcıoğlu dibimizde... Dijitalin kalbinin attığı yer. Bi düşünün derim.
Şimdi sizin bu ıvırzıvırlar için baya para harcadık Orhuncum... Ama ilerisi için bişey demiyim...
.....
Bakarız...
Senle bi dışarıda konuşsak mı...
Birazdan "Sen kimsin ki, Kadıköy müsün?" grubu sahne alıcak kaçırmayın derim...
YESS BE!
YES!
OFİS GELİYO
DİŞ HEKİMİ
CANER ATAKUL
COFFE
COFFE
Demek mühendissin ...
tontikheryerde exhibition
by BOOM agency
Belli zaten, iyi analiz etmişsin trendleri... Kafan çalışıyor...
...ama artık herkesin elinin altında instagram var... Trend takibi iş değil... Stajyerler bile yapıyor onu...
BOĞAZİÇİ ÜNİVERSİTESİ
İnşaat Mühendisliği
...Sende başka bir şey var ve ben bunu daha önce görmüştüm. Yani kendini öyle çok özel biri filan sanma... Senin gibi çok tip var... Neyse al bakalım...
MNA KODUMUN
STAR WORS BENİM DEDİM! EKMEĞİMLE OYNATMAM LAAN!
AAĞH! ANANI!!
Buranın tadı kaçtı, ben gidiyorum. Bana ulaş... Senle daha konuşacaklarımız var...
Unutma!.. Sende bundan fazlası var... Ajansa bekliyorum...
-Şimdi seri katil adlı şarkımızı çalacağız.

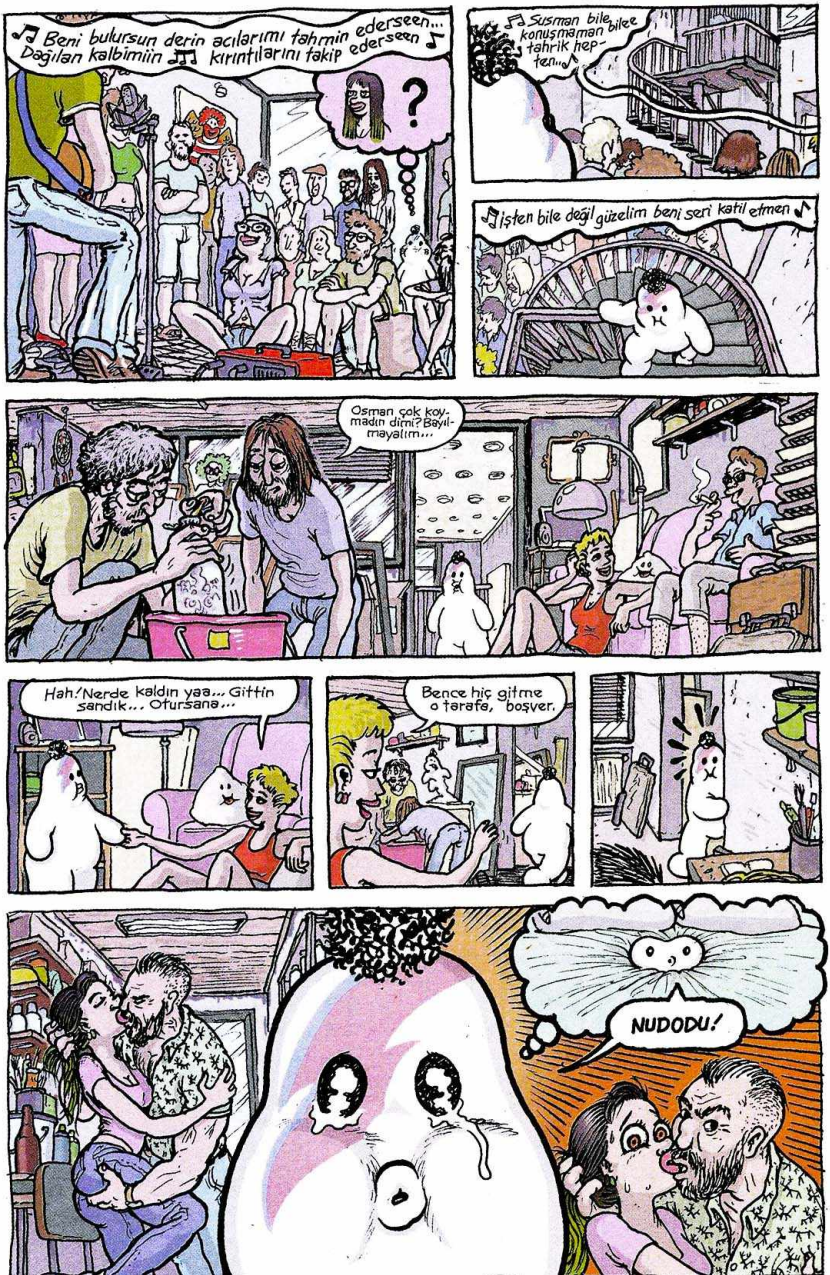

Beni bulursun derin acılarımı tahmin ederseen... Dağılan kalbimiin kırıntılarını takip ederseen

?

Susman bile konuşmaman bilee tahrik hep-ten...

İşten bile değil güzelim beni seri katil etmen

Osman çok koy-madın dimi? Bayıl-mayalım...

Hah! Nerde kaldın yaa... Gittin sandık... Otursana...

Bence hiç gitme o tarafa, boşver.

NUDODU!

Tuvofi, bekle bi saniye yanlış anladın!..
AHIHHIIHIII
Sen o Berna o**spusuyla "OFI OFI" diye konuşurken iyiydi ama!..
by BOOM age
YA SEN KENDİNİ NE SANIYOSUN YA!..
Azıcık ünlü oldun diye hemen gtün mü kalktı?
Ben olmasam, tontik markasını yaratmasam, mal gibi evde yatıyodun şu an!
#tontikheryer exhibitio
by BOOM agenc
Bi ske yaramayan kıro mühendisin tekisin!.. Orhun o kadar takipçi satın almasa bi layk bile alamazdın!..
Teşekkür ediceene kalkmış bi de çocuk gibi trip atıyosun ...rezil ettin beni insanlara...
Şimdi gidersen bi daha sakın beni arama... Duyuyo musun?!
?
#tontikheryerde exhibition by BOOM agency
POKEMON
GRRÇÇÇ...
?
TC. İSTANBUL 7. SULH CEZA MAHKEMESİ
Sn.Tuvofi
TC. İSTANBUL 2. ASLİYE TİCARET MAHKEMESİ
Sn.Tuvofi
5237 sayılı Türk ceza kanun "Tuvofi bonzai içiyor" adlı 190. maddenin 1/c fikrası uyuşturucuya özendirmek 2 yıldan 5 yıla kadar hapis cezası ile cezalan
atlıtuvofi.com internet sanal mağaza üzerinden E-ticaret suçları karşısı vergilendirilmemiş kazanç elde edilmesi 56000 TL cezaya çarp

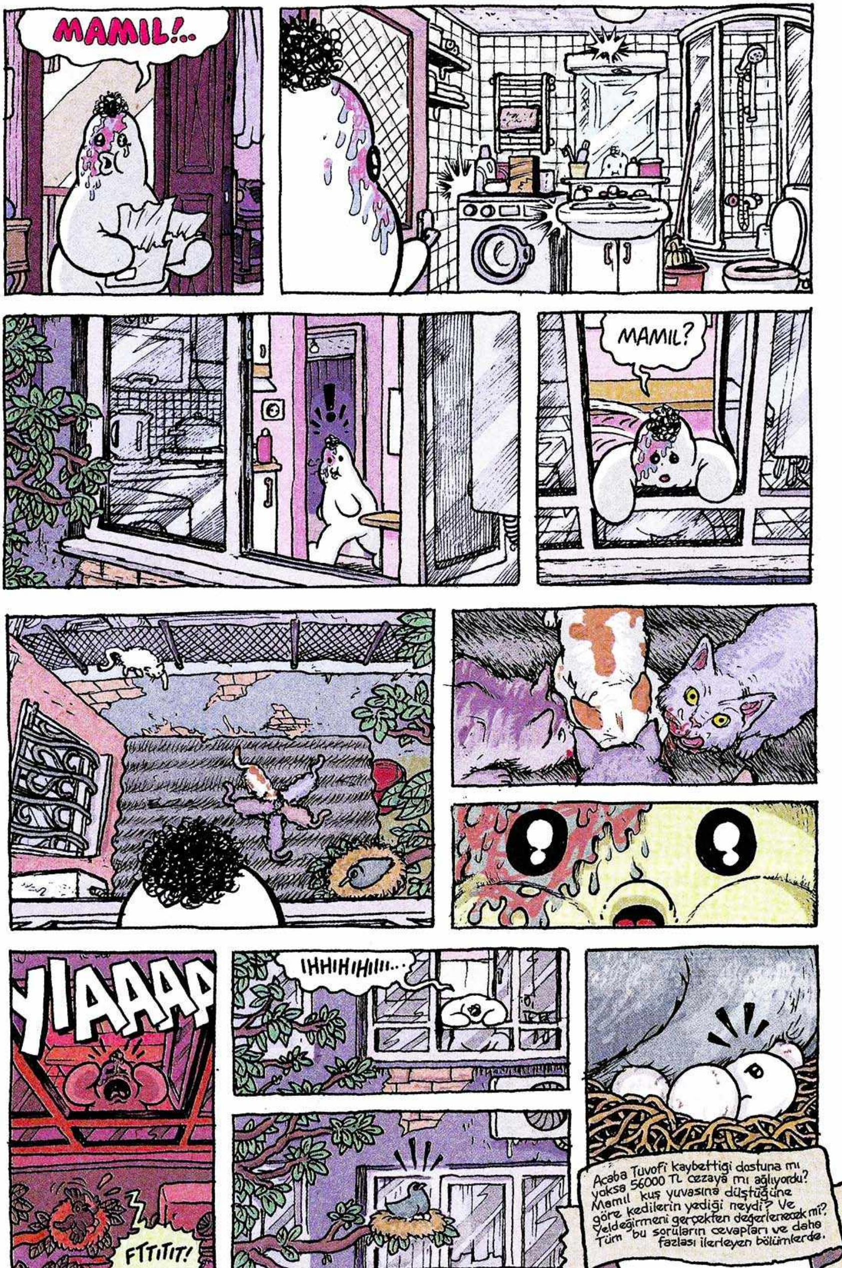
MAMIL!..
MAMIL?
YIAAAA
IHHIHIHIIII...
FTTITIT!
Acaba Tuvofi kaybettigi dostuna mı yoksa 56000 TL cezaya mı ağlıyordu? Mamıl kuş yuvasına düştüğüne göre kedilerin yediği neydi? Ve Yeldeğirmeni gerçekten değerlenecek mi? Tüm bu soruların cevapları ve daha fazlası ilerleyen bölümlerde.

HAMSİYİ BEKLERKEN
ÖZET; POLİS DALGIÇ BORA, DENİZE UÇMUŞ BİR OTOMOBİLDEN CESET ÇIKARMAK İÇİN DALDIĞINDA, ARAÇ İÇİNDE BULDUĞU ÇANTAYI KENDİNE AYIRMAYA KARAR VERİR... ÇANTANIN İÇİNDE "RIZA" ADINA DÜZENLENMİŞ BİR DOSYA VARDIR VE ALINMASI GEREKEN 10.000 LİRA PARADAN BAHSEDİLMEKTEDİR... ÖLEN ADAMIN YERİNE PARAYI ALMAYA KARAR VEREN BORA, KENDİNİ "RIZA" OLARAK TANITIR... AMA PARAYLA BERABER BİR DE GÖREV ALIR... ODTÜ'YE GİDİP "RADYO DALGASI SOĞURUCU"NUN FORMÜLÜNÜ ÇALMASI GEREKMEKTEDİR... İKİ REFAKATÇİYLE KENDİNİ ODTÜ'DE BULUR...
BABAB-B...
EVLAT... YETER GÖZYAŞLARINI DENİZLERE GİZLEDİĞİN... BU SON...
ONLARI SENDEN UZAKLARA GÖTÜRÜYORUM... GEÇ DE OLSA ÇOCUKLUĞUNU ÖZGÜR BIRAKIYORUM, N'OLUR AFFET BENİ!
BAK... HATIRLADIN MI?
EVET... BU SONUNCUYDU... KAVGA ETMEMİZE, EVİ TERK ETMEME NEDEN OLAN...
SENİ SEVİYORUM BABA...
SEVGİ, SEN KALBİNDE BAHARI YAŞARSAN AÇAN BİR ÇİÇEKTİR...
BU BİZİM SON KIŞIMIZ OLSUN OĞLUM...
BROMM...

erh!..

RIZA ABİ, KABUS İÇİNDE KALDIN YİNE YAV... UYANDIRALIM MI, UYANDIRMAYALIM MI BİLEMEDİK...

AL, KAHVE İÇ... ÜÇÜBİRLİ... STRESİNİ ALIR, RAHATLARSIN...
YOK BE... KÖTÜ DEĞİLDİ BU SEFERKİ RÜYA... ASLINDA SONUNCUSUYDU HERALDE...

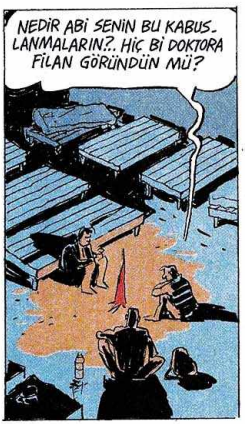
NEDİR ABİ SENİN BU KABUSLANMALARIN?. HİÇ BİR DOKTORA FİLAN GÖRÜNDÜN MÜ?

YOK... ŞİMDİYE KADAR KİMSEYE BAHSETMEDİM... BAHSEDECEK KİMSEM DE OLMADI..... MMM... RAHMETLİ BABAM GASSALDI... ÖLÜ YIKARDI VE DEFİN İŞLERİYLE İLGİLENİRDİ... BANA VERDİĞİNİZ PLAKA, BABAMIN KULLANDIĞI CENAZE ARACINA AİT...

hürrpp...
KENDİ ALAYLI YETİŞMİŞ... BABADAN ÖĞRENMİŞ İŞİ... 13 YAŞINDA ALDI BENİ YANINA.. ÖLÜ YIKAMAYA...

14 YAŞINA GELDİĞİMDE, OKULDA VE MAHALLEDE HİÇ BİR KIZ YANIMA YANAŞMAZ OLMUŞTU... ERKEK ARKADAŞIM BİLE YOKTU... BİR-İKİ GOTİK MANİTA DIŞINDA, HİÇ İLİŞKİM OLMADI... MESLEKTEN NEFRET EDİYODUM, PEDERE ÇOK ÖFKELİYDİM...

15 YAŞINDA PARÇALANMIŞ BİR CENAZE GELDİ GASİLHANEYE... ALT ÇENESİ KOPMUŞ, BOĞAZI PARÇALANMIŞTI... ÇALIŞMAYI REDDETTİM, KAVGA ETTİK. EVİ TERKETTİM... BİR DAHA O'NU GÖRMEDİM... 20 YAŞINDAYKEN ÖLDÜĞÜ HABERİ GELDİ...
VE KABUSLAR BAŞLADI.
ÇAKS!

YIKTIN BİZİ BE ABİ... NE ÜZÜCÜ HİKAYEN VARMIŞ... ALLAH YARDIMCIN OLSUN...
RAHAT OL... BEN KÖTÜ HİSSETMİYORUM... HADİ ÇIKALIM BU TÜNELLERDEN... GÜVENLİK MÜVENLİK KALMAMIŞTIR...

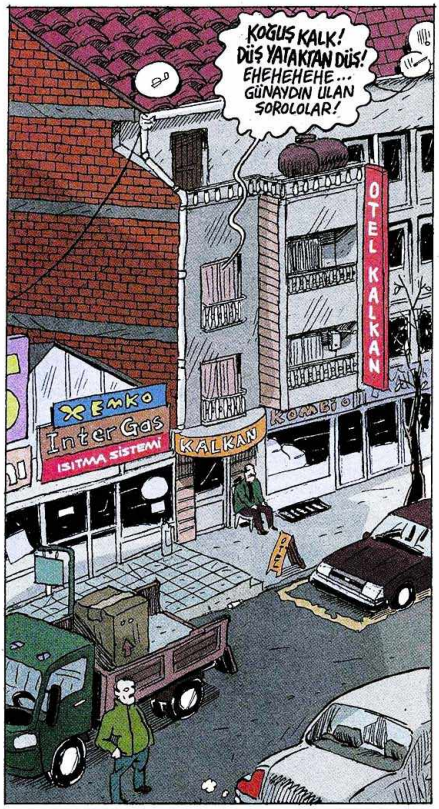
KOĞUŞ KALK! DÜŞ YATAKTAN DÜŞ! EHEHEHEHE... GÜNAYDIN ULAN SOROLOLAR!
OTEL KALKAN
XEMKO
InterGas
ISITMA SİSTEMİ
KALKAN
KOMBİ

BAKIN SİZE SICAK SİMİT, KARPER ALDIM... SOĞUTMAYIN... SONRA BASIP GİDELİM OKULA...
OOUUAĞGH

AH! Bİ ANDA AÇMASAYDIN ABİ YA...
SENİN BEN GÖZÜNÜN SABAH BEKARETİNİ SEVEYİM.. HADİ KALKIN...
HARŞ

GÜN BU GÜNDÜR... İSMAİL HOCAŞINDAN FORMULÜ İSTİCEK... HOCASI DA VERECEK...
İSMAİL İSTEYİNCE VERİYOLAR.
AHAHAHA

İSMAİL... BEN İSTANBUL'U ÖZLEDİM OLM... BİTİR ARTIK ŞU İŞİ...
İNŞALLA ABİ...

BUGÜN DE BU İŞİ ÇÖZEMEZSEK, PROFESÖRE ÇÖKELİM DERİM... ORMANLIĞA GİDİP, DAŞŞAĞINI SIKINCA FORMÜL MORMÜL NE VARSA DÖKÜLÜR...
ABİ N'APTIN ALLASEN.. HIRSIZLIK YAP DİYE KİRALADIK SENİ...
ORTA DOĞU TEK

YA BAŞKA NAPICAZ AMK... İSMAİL'İN DOÇENT OLMASINI MI BEKLİCEZ.. BİZİMLE GELENLER MEZUN OLDU LAN...
BULURUZ Bİ HAL ÇARESİ., HİÇ OLMADI SIĞDİREDERİZ. BİZİ AŞTI DERİZ.
PTUA!

HAH!.İSMAİL...
VER OĞLUM GÜZEL HABERİ...

BUYRUN ABİCİM, EMANETİNİZ...
YÜRÜ BE...
ELEKTRO MAGNETİK DALGA SOĞURUCULARI
KİMYA BÖLÜMÜ
PROF.

NERESİNDE FORMÜL?
TEK Bİ FORMÜL YOK ABİ... PROJENİN TAMAMI BU... YAPILAN ÇALIŞMALAR KİTAPÇIK OLARAK BASTIRILIYOR... KÜTÜPHANEYE BAKSAK YETERLİYMİŞ ASLINDA...

HADİ GEÇMİŞ OLSUN BEYLER.. VAKİT KAYBETMEDEN GİDELİM... İSMAİL VEDALAŞACAKLARIN VARSA VEDALAŞ, ARABADA BEKLERİZ...
ABİLER...

BEN GELMİYORUM... LEVENT HOCA ÖĞRENCİ OLMADIĞIMI BİLİYOR... LABORATUARINDA TEKNİKER ASİSTANLIK TEKLİF ETTİ... HATTA BÖLÜMÜ KAZANIRSAM BENİ AKADEMİSYEN YAPACAĞINI SÖYLEDİ...
?
?

DELİRME OLM... NERDE KALACAKSIN?. OTELE PARA MI YETİŞİR?
PELİN DE DURUMUMDAN HABERDAR. ONUNLA KALACAĞIM... BİZ... KENDİ ARAMIZDA UFAK Bİ NİŞAN BİLE YAPTIK.. SİZE HABER ETMEDİM DİYE KIZMAYIN...

VROMMM..

HAYIRDIR BİRADER..YOLA ÇIKTIĞIMIZDAN BERİ AĞZINI BIÇAK AÇMIYOR.
NE BİLİM BE ABİ... İSMAİL'İ GERİDE BIRAKMAK KOYDU BİRAZ HERHALDE...
...

İNSANOĞLUNUN BEYNİ Bİ TUHAF İŞLER MAHMUT'UM... HEP GELECEĞİ PLANLAMAYA ÇALIŞIR.. 5 DAKKA SONRASI, 5 YIL SONRASI, GELECEKTE ULAŞILMASI UMUT EDİLEN HEDEFLERLE, HAYALLERLE DOLDURUP DURURUZ HAYATI...

AMA HAYATTA "GELECEK" DİYE BİR ŞEY YOK....HAYAT "ŞİMDİ"Yİ TECRÜBE EDER VE "GEÇMİŞ"İ HATIRLAR SADECE.,, GELECEK FALCILARIN, BURÇCULARIN İŞİ.., DİYECEĞİM, "HAYAT, GERİDE BIRAKMAKTIR"...

EĞER GERİDE GÜZEL BİŞİİ BIRAKTIYSAN, MUTLULUKLA HATIRLIYOSAN, BUNUN SIKINTI EDECEK Bİ TARAFI YOK...
RIZA ABİ, HIRSIZLIĞIN DA FENA DEĞİL AMA, SENDEN İYİ PSİKOLOG DA OLURMUŞ HA...

RIZA İSMİNİ ÇALIŞIRKEN KULLANIYORUM... GERÇEK İSMİM "BORA"...
?

BİRİNİZ AKADEMİSYEN OLDU BİRİNİZ BORA OLDU... BEN HALA MAHMUT'UM AMK...
HAHAHA...

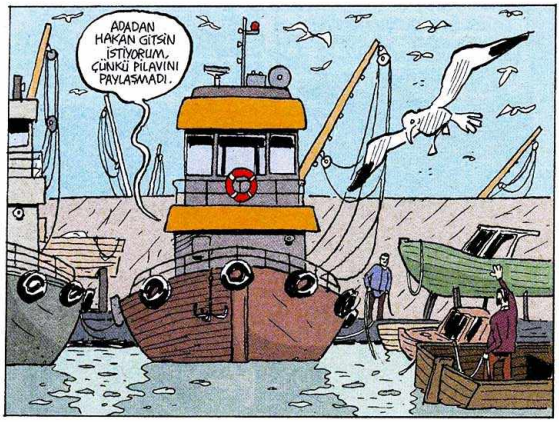
ADADAN HAKAN GİTSİN İSTİYORUM, ÇÜNKÜ PİLAVINI PAYLAŞMADI.

AYRICA ÖDÜL OYUNUNDA, EN BÜYÜK DİLİM BÖREĞİ O ALDI... HAKKI YOKTU...
GELDİLER REİS...
NİHAYET...

NEREDE KALDINIZ LAN?.. YAKALANDIĞINIZI FİLAN DÜŞÜNMEYE BAŞLAMIŞTIK...
KOLAY OLMADI SEYFİ BABA, UĞRAŞTIRDI BİZİ...
İSMAİL NEREDE?

OKULDA Bİ PROFESÖR ÇOK SEVDİ İSMAİL'İ... TEKNİKER OLARAK KALDI ORADA...
NE DİYOSUN YA?
VALLA AYNEN BÖYLE.

VAY VAY... KISMETİN NEREDEN GELECEĞİ BELLİ DEĞİL... KURBAN OLDUĞUM MEVLAM İŞTE...
FORMÜLÜ GETİRDİK AMA PROJENİN TAMAMI BU KİTAPÇIKTA...
ELEKTROMANYETİK DALGA SOĞURUCULARI
PROF

OLUM, RIZANIN KALANI HAZIRLA..

GETİRDİNİZ GETİRMESİNE DE, HAMSİ BİZİM GİBİ BEKLEMEZ... YOLA ÇIKTILAR BİLE... Bİ İKİ GÜNE DÜŞERİZ PEŞLERİNE... YANİ BU İŞ ÖNÜMÜZDEKİ SENEYE KALDI. ALLAH YARDIMCIMIZ OLSUN...

REİS NAPICAKSINIZ BU FORMÜLÜ, BALIKÇI ADAMIN NE İŞİ OLUR?
ÇAY KOY...
ANLATAYIM...

KARADENİZ'İN HAMSİSİ, KIŞIN KIŞLAMAK İÇİN GÜNEYE, YANİ BİZİM KIYILARA İNER.., YAZIN İSE ÜREMEK VE BESLENMEK İÇİN KUZEYE, YANİ UKRAYNA KIYILARINA GİDERLER...
BİZLER KALKANCIYIZ, KALKAN AVLARIZ.., KALKAN DA UFAK BALIKLARI YER, EN ÇOK HAMSİ YAVRUSUNU SEVER...
ŞIRLB
HAMSİ ÜREMEK İÇİN KUZEYE HAREKETLENİNCE, KALKANLAR DA PEŞLERİNDEN GİDER... DOLAYISIYLA HAMSİNİN YOLCULUĞU BİZİ BAĞLAR... BİZ DE DÜŞERİZ PEŞLERİNE...
ŞARR...
VE HAMSİ YAVRUSU PEŞİNDEKİ KALKAN'I KOVALARKEN ÇOĞU ZAMAN UKRAYNA KARASULARINA GİRERİZ... AKABİNDE DE SAHİL GÜVENLİK KUVVETLERİ VURUR BİZİ, AĞIR MAKİNALILARLA, FÜZELERLE...
ABİ ŞEKER?
İKİ TANE.
CUMP
KARADENİZ'DE BİR SÜRÜ CENAZEMİZ, UKRAYNA HAPİSANELERİNDE İSE GURBET ÇEKEN BALIKÇILARIMIZ VAR... DERT BÜYÜK...
..SONRA Bİ GÜN GAZETE OKURKEN "DALGA SOĞURUCU" DAN BAHSEDİLDİĞİNİ GÖRDÜM... ODTÜ VE MİLLİ SAVUNMA BAKANLIĞININ BERABER GELİŞTİRDİĞİ BİR PROJEYDİ...
BUYUR ABİ.
EWALLA
BU "DALGA SOĞURUCU" MALZEMEYLE KAPLANAN UÇAK, RADARDA SERÇE KADAR GÖZÜKÜYOR. BİR GEMİYE KAPLANDIĞINDA DA ANCAK BİR MARTI KADAR GÖRÜNÜYORDU RADARLARDA...
ABİ YANANDAN AL...
YOK SAOL.
Kİ BU DA BİZİM, UKRAYNA SAHİL GÜVENLİĞİNE YAKALANMA SORUNUMUZ İÇİN MÜKEMMEL BİR ÇÖZÜMDÜ... ALLAH DUALARIMIZA KULAK VERMİŞTİ.
REİS
RİZE'DE MÜHENDİS MUCİT Bİ ARKADAŞIM VAR... KAFASI MÜTHİŞ ÇALIŞIR... DURUMU O'NA AÇTIM... "MALZEMENİN FORMÜLÜNÜ GETİR, BENİM ATÖLYEDE YAPAYIM, KAPLAYIN TEKNELERİNİZE" DEDİ...

BU FİKİR BÜTÜN KALKANCILARIN AKLINA YATTI VE BİRLEŞİP BÜTÇEMİZİ HAZIRLADIK.. GERİSİNİ DE BİLİYOSUN HİKAYENİN...
EH, O ZAMAN BU HİKAYENİN SONU... SİZİNLE ÇALIŞMAK GÜZELDİ...
NEREYE YA? Bİ HAMSİ TAVA YAPALIM..KAÇARSIN!
SAĞOL MAHMUT, GİDEYİM BEN...
YERİMİZİ BİLİYOSUN.., BEKLERİZ HER ZAMAN.
AYNEN.
TATLI RÜYALAR.
AHAHA!
COFFFSSS
?!
?
DUMP
HANH...
ASSSTİR...
SON
EMRAH ABLAK 2016

İLK İHSAN

PUF PUF

TIP TIP TIP

KAP!

CITT.. CITT...

CITT.. CITT...

EMRAH ✂ HAKAN

Geride Kalanlar

Erman Çağlar

Geçen ayın özeti: Benim adım Ferhan. Altı senelik kız arkadaşımın beni terk edip alman iç mimarla evlenmesi üzerine yakın arkadaşım Murat'ın evine taşındım. Murat ve kız arkadaşının yaptığı yemekleri yiyorum, kanepede yatıyorum. Kanepesini ve normal yaşantısını özlemeye başlayan Murat beni topluma geri kazandırmak için önüme eski laptopunu koydu ve yıllardır birlikte yazmayı hayal ettiğimiz bilim-kurgu filmini yazmaya başlamamı söyledi. Filmi önce yazacağız, sonra yönetmen arkadaşımız Hakan'la çekeceğiz. Ama önce psikoloğa gönderileceğim.

(Önceki bölümlerin tamamını http://www.groagh.com/geridekalanlar.htm adresinden okuyabilirsiniz.)

Ferhan'ın bir arkadaşının tavsiyesi üzerine gittiği psikologla ilk görüşmesi:

Depresyon çok fena değil. Ya da ben çok rahat bir depresyon yaşıyorum. İnsan nasıl bilebilir? Siz ne diyorsunuz benim depresyonuma? Çok fena değil di mi? Yani siz nelerini görüyorsunuzdur... Tekrarlayıcı düşünceler var evet. Kız var. Kızın evlendiği Alman çocuk var. Bunlar tekrarlayıcı bir şekilde kafamın içinde sevişiyorlar. Hoş değil. Özelimiz kalmadı. Yer ve mekan gözetmeksizin devamlı bir sevişme içindeler. Gerçek hayatta bu kadar sağlıklı bir cinsel hayatları yoktur diye zannediyorum. Öyle umuyorum. Yani gün içinde belki onbeş yirmi kez birbirlerinin oluyorlar beynimin içinde. Gerçek hayatta çocuk iç mimar. O kadar fırsat bulamıyordur benim eski kız arkadaşımla sevişmeye diye tahmin ediyorum. Öyle umuyorum. Umut dünyası bu dünya, herkes kendi rüyasında. Kayahan'ın "Neden Olmasın" isimli şarkısından tatlı bir şarkı sözü bu. Kayahan'a maalesef geri döndüm, evet. Sizden önce Kayahan'a koştum depresyon kapıyı çalınca. Aslında çok tatlı bir hikayesi var, çok kısa anlatayım isterseniz. Eski kız arkadaşım beni terk edip Almanya'ya kaçınca ben internet, telefon faturalarını falan ödemeyi bıraktım. Çünkü neden? Çünkü öyle bir dönemden geçiyordum, duş almayı da bıraktım, işe gitmeyi de bıraktım, bulaşık çamaşır falan onları da bıraktım. Komple bıraktım. Biraz da ne olacak merak ettiğim için bıraktım. İnsan bırakınca neler oluyor? Herkes merak eder, ama denemeye fırsat bulamaz. Ben biraz da krizi fırsata çevirdim orada. Cep telefonunu kestiler, interneti kestiler. O kadarı sürpriz olmadı. Ne sürpriz oldu biliyor musun? Elektrik hala eski kiracının üzerineymiş, kadına ihbarname gitmiş bir "elektriğinizi keseceğiz, dava açacağız, devleti karşınıza aldınız ve şimdi pişman olma zamanı" diye mektup gitmiş. O hanımefendi zaten aşırı rahatsız bir insandı, evine gelen damacana suyu küvette yıkamadan mutfağa

koymazdı, ihbarnameyi yiyince hızla bütün vücudunda kızarıklıklar çıkartmış. O da onun özel bir yeteneği. Çocukları, eski eşi falan bayılıyorlar kadının en ufak bir olayda kızarıklık çıkartıp hastanelik olmasına, tahmin edersiniz. Neyse çok dağıtıyorum kusura bakmayın, interneti kestiler, telefonu kestiler, bir akşam alkollü bir şekilde lise zamanından kalan, atmaya üşendiğim porno cd'lerini ararken orjinal kayahan kasetlerimi ve walkmanimi buldum. Sonra işte, evdeki bütün kalem piller bitene kadar seni versinler ellere beni vursunlar. Kıyametler kopuyor zavallı yüreğimde. Tükendim, tükendim, tükendim artık. Biraz da o nedenle size geldim zaten.

Ferhan'ın bir arkadaşının tavsiyesi üzerine gittiği psikologla ikinci görüşmesi:

Çoğu insan depresyonda olduğunu bilmiyor. En çok sizi etkiliyordur bu olay. Göğsü sancıyan kalp doktoruna gidiyor, dişi ağrıyan diş hekimine koşuyor; depresyondakiler sigaraya abanıyor, cep telefonundan saatlerce balon patlatma oyunu oynuyor, geceleri daralıp evin balkonuna çıkıp uzaklara bakıyorlar. Size gelip tedavi olmadıkları için onların da hayat kalitesi düşüyor, size vermeleri gereken tedavi ücretini sigraya, dev cep telefonuna yatırdıkları için de sizin hayat kaliteniz düşüyor. Herkesin hayat kalitesi düşüyor. Babamların orada bir kırtasiyeci var, ben çocukken rotring kalem tombo uç satıyordu, geçen sene gittim hala rotring kalem tombo uç satıyor. Onbeş sene önce cama astığı fotokopi çekilir yazısını bile değiştirmemiş, vitrine yakın bir yere dizdiği Orhan Veli şiirleri kitaplarının kapakları yıllar içinde güneş yüzünden kavrulmuş, beyazken sarıya dönmüş. Orhan Veli'nin kapaktaki ifadesiz yüzü zaman içinde kırtasiyecinin yüzüne benzemiş. Orhan Veli zaten beynine güneş geçtiği için ölmemiş miydi? Yanlış mı hatırlıyorum? Çukura düştüğünü hatırlıyorum ama ondan önce sanki kafasına güneş geçmişti gibi hatırlıyorum. Bazı şeyleri yalan yanlış hatırlıyorum. Geçen sene fotokopi çektirmek için o kırtasiyeye gittim, adam beni tanıdı, "nerelerdesin, neler yapıyorsun" falan dedi. Anlattım işte, mezun oldum, İstanbul'a taşındım, reklam ajansına girdim, reklam ajansında çalışıyorum, öyle oldu böyle oldu. Yıllardır yüz yüze baktığı Orhan Veli'yle göz göze geldi, "ne güzel, bir şeyler yapıyorsunuz" dedi, sonra sustu, önündeki bozuk paralarla oynamaya devam etti. Bu insan muhteşem bir depresyon içinde. Çok kaliteli, yıllar içinde iyice kıvamı oturmuş, güzelleşmiş bir depresyonu var. Bazı sivilce olur, sıkılacak kıvama gelir ama "dur bir iki gün daha ellemeyeyim, iyice çiçek açsın öyle

sıkarım" dersiniz, sıkmaya çalışanları da engellersiniz, kız arkadaşınız, anneniz bile sıkmak istese elletmezsiniz ya. Öyle olmuş depresyonu. Ne mutlu o depresyonu sıkıp patlatacak olan şanslı psikoloğa, ne mutlu yirmi yıllık depresyondan sonra ilk sevişeceği kadına. Yıllarca süt fabrikasında güneş görmeyen ahırlarda tutulmuş, hareket edememiş inek ilk defa çayıra salındığında hopluyor, zıplıyor, inanılmaz sevinçli hareketler yapıyor. İnternette izleyince ağlıyor insan, gözleri doluyor, hem üzücü hem de inanılmaz mutluluk verici bir görüntü. Yirmi yıllık depresyonundan kurtulan kırtasiyecinin ilk sevişmesi de öyle olur. Değişik hareketler yapar, izleseniz gözleriniz dolar, kendinizi tutamazsınız, ağlarsınız.

Ferhan'ın bir arkadaşının tavsiyesi üzerine gittiği psikologla üçüncü görüşmesi:

Dün akşam Murat'ın kanepesinde yatarken uykuyla uyanıklık arasında babamı gördüm. Baba deyince hemen gözleriniz ışıdı. "GELİYOR! ÖDİPAL GELİYOR! ALLAHIMA ÖDİPAL KOMPLEKS BU!" diye içinizden ellerinizi çırptınız. Oltasına balık vurmuş balıkçı gibi sevindiniz, heyecanlandınız. Şaka yapıyorum, kızmıyorsunuz değil mi? Bugün keyfim biraz yerinde, kusura bakmazsanız biraz şakalar falan yapabilirim. Özür dilerim. Babamı anlatıyordum. Mutfakta, üzerinde atleti olduğu halde, bardakların durduğu dolabın kapağını açmış içerideki bardaklara bakıyordu. Önce su içecek bardak seçiyor herhalde diye düşündüm. Bazı bardakları raftan indirdi, bazı bardakları ışığa tutup inceledi, bazı bardakları yan yana koyup karşılaştırdı. Suyla pek alakası yok gibiydi. "Bunun sonunda muhteşem bir şey çıkacak sanırım" diye düşünerek nefessiz izliyordum. Arkadan mutfakta saçma sapan bazı olayların döndüğünü hisseden annem de geldi. Birlikte babamı izlemeye devam ettik. Bir an önce şov başlasın diye sabırsızlanıyorduk. İlk çıldıran annem oldu. Mustafa, napıyorsun? Allah aşkına? Babam arkasını dönmeden bugünkü derdini açıkladı: Ya bu bardakları altılı takımlar halinde satmıyorlar mı? Daha geçen gün altılı takım su bardağı almadık mı biz? Burada birbirinin eşi en fazla üç tane bardak var. Hepsi başka başka bardaklar. Ne yapıyorsunuz anlamıyorum, yiyor musunuz bu bardakları siz? Sekiz ayrı model bardak saydım, altı kere sekiz kaç eder? Kırksekiz. Burada kırksekiz tane bardak olması lazım... Kaç tane bardak var biliyor musun? Onaltı tane bardak var. Normal mi bu sence?

Annemin bir an için basireti bağlandı, "yani, bardak bu kırılır, bulaşık yıkarken bile insanın elinde kalıyor" diye açıklamaya çalıştı. Sonra sanırım "napıyorum lan ben, teröristlerle masaya oturuyorum resmen" diye düşündü, direk bağırmaya başladı. Sonrasında her yöne doğru sonsuz şekilde yayılan muhteşem bir kavga başladı. Yere bardak atıldı, kapılar çarpıldı falan.

Uyanınca "ne biçim rüya lan bu" diye düşündüm, sonra beynim biraz kendine gelince bu olayın gerçekten yaşandığını hatırladım. Sizce beynim rüyalarda uzun süredir sadece eski kız arkadaşımı gördüğümü fark edip, araya geçmişten fantastik olayları rüya gibi araya sokmaya başlamış olabilir mi? Kendini koruma

CENGİZ ÜSTÜN

MACERAYI SEVEN ADAM

Özet: Macerayı Seven Adam'ın despot dayısı misafirliğe gelmemiş adeta evini basmıştır. Adamımız çareyi kaçmakta buldu...

KUP!

Fakat dışardaki ilk macerasında yediği darbe bayılmasına yeter.

SVISS!

TOK!

AH!

AY! Öldü mü yoksa?

Henüz değil!

Geri çekil de beyni dağılırken üzerine kan man sıçramasın!

Ç..TENG!

ZIP!

DAN!

AH!

FAKAT?

Gözlerimi açmama, liyim arma tahminim, ce kurşun...

..Saçımdan sekti? Oh! İyiki ev.. den çıkmadan 2 kilo.. luk omdüla göleyi bas.. mışım saça..

HAYIIR!.. ÖLEMEZSİN SİBEL!.. KENDİNE GEL!.. YALVARIRIM ÖLME.. ÜHÜ! ÜHÜ! BEN NE YAPTIM ÜHÜ!..

Hazır dikkati benden uzaklaşmışken hemmen topukla.. malıyım burdan ...

ŞİMDİ!

SVISS ŞANGIR!

Kaçma piç!.. Hep senin yüzünden.

DAN!

DAN!

DAN!

AH! Galiba bu sefer vuruldum.

ABO! 8. kat.. mış ya la burası!?

Az kalsın yere civi gibi çakıla.. caktım...

LAN?.. U...UÇU... UÇUYORUM...

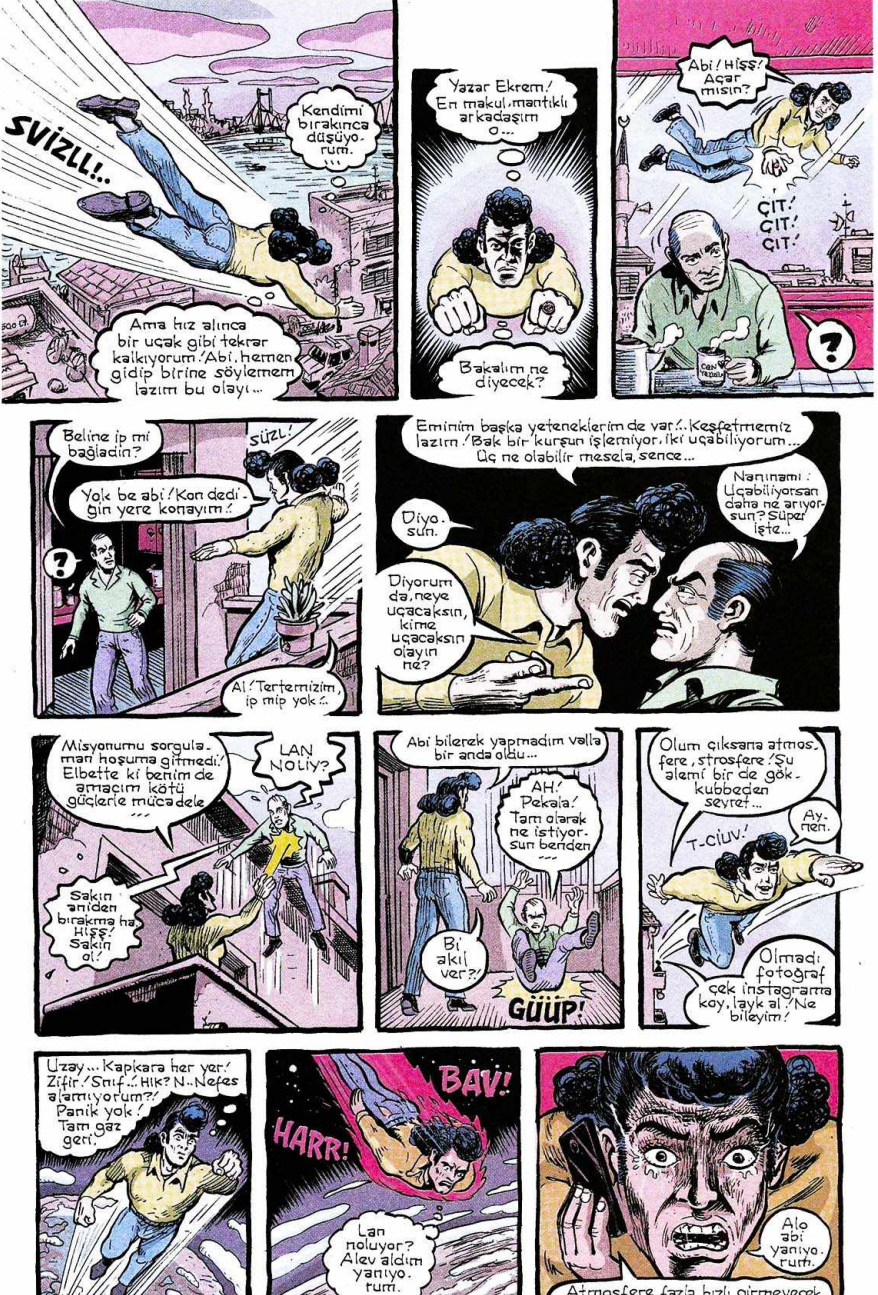
SVİZLL!..
Kendimi bırakınca düşüyorum...
Ama hız alınca bir uçak gibi tekrar kalkıyorum! Abi, hemen gidip birine söylemem lazım bu olayı...
Yazar Ekrem! En makul, mantıklı arkadaşım o...
Bakalım ne diyecek?
Abi! Hişş! Açar mısın?
ÇIT! ÇIT! ÇIT!
?
Beline ip mi bağladın?
SÜZL!
Yok be abi! Kon dediğin yere konayım!
?
Al! Tertemizim, ip mip yok!..
Eminim başka yeteneklerim de var!.. Keşfetmemiz lazım! Bak bir kurşun işlemiyor, iki uçabiliyorum... Üç ne olabilir mesela, sence...
Naninani! Uçabiliyorsan daha ne arıyorsun? Süper işte...
Diyo. sun.
Diyorum da, neye uçacaksın, kime uçacaksın olayın ne?
Misyonumu sorgulaman hoşuma gitmedi! Elbette ki benim de amaçım kötü güçlerle mücadele...
LAN NOLİY?
Sakın aniden bırakma ha Hişş! Sakın ol!
Abi bilerek yapmadım valla bir anda oldu...
AH! Pekala! Tam olarak ne istiyorsun benden...
Bi akıl ver?!
GÜÜP!
Olum çıksana atmosfere, strosfere! Şu alemi bir de gökkubbeden seyret...
T-CIUV!
Aynen.
Olmadı fotoğraf çek instagramda koy, layk al! Ne bileyim!
Uzay... Kapkara her yer! Zifir! Sıvıf... Hık? N.. Nefes alamıyorum?! Panik yok! Tam gaz geri!
HARR!
BAV!
Lan noluyor? Alev aldım yanıyorum.
Alo abi yanıyorum.
Atmosfere fazla hızlı girmeyecek

ÇAĞATAY
EVİNİN ERKEĞİ

KUBİLAY ODABAŞ

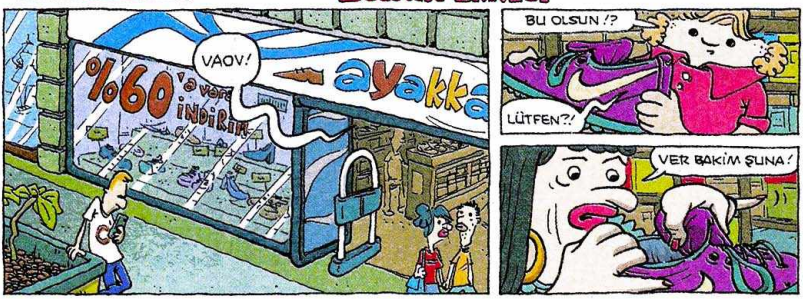

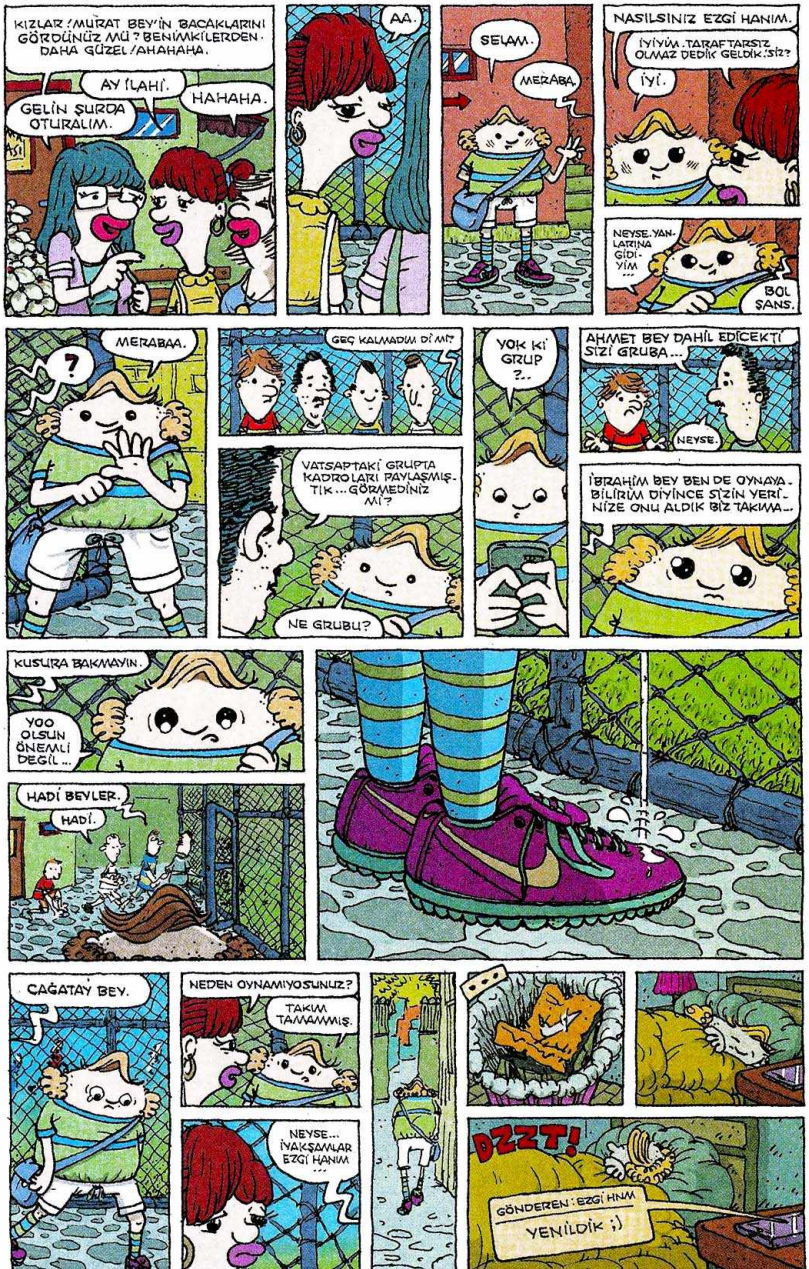
KIZLAR! MURAT BEY'İN BACAKLARINI GÖRDÜNÜZ MÜ? BENİMKİLERDEN DAHA GÜZEL! AHAHAHA.
AY İLAHİ.
HAHAHA.
GELİN ŞURDA OTURALIM.
AA.
SELAM.
MERABA.
NASILSINIZ EZGİ HANIM.
İYİYÜM. TARAFTARSIZ OLMAZ DEDİK GELDİK. SİZ?
İYİ.
NEYSE. YANLARINA GİDİYİM ...
BOL ŞANS.
MERABAA.
?
GEÇ KALMADIM DİMİ?
VATSAPTAKİ GRUPTA KADROLARI PAYLAŞMIŞ. TİK... GÖRMEDİNİZ Mİ?
NE GRUBU?
YOK Kİ GRUP ?..
AHMET BEY DAHİL EDİCEKTİ SİZİ GRUBA...
NEYSE.
İBRAHİM BEY BEN DE OYNAYA. BİLİRİM DİYİNCE SİZİN YERİNİZE ONU ALDIK BİZ TAKIMA...
KUSURA BAKMAYIN.
YOO OLSUN ÖNEMLİ DEĞİL...
HADİ BEYLER.
HADİ.
ÇAĞATAY BEY.
NEDEN OYNAMIYOSUNUZ?
TAKIM TAMAMMIŞ.
NEYSE... İYAKŞAMLAR EZGİ HANIM ...
DZZT!
GÖNDEREN: EZGİ HNM
YENİLDİK ;)

İLK İNSAN
EMRAH ↔ HAKAN

SAYKODELİKO
(TOP SAKAL AİLESİ)

Alpay Erdem

Anadolu bisiklet turlarımdan birinde, yolculuğumun on ikinci gününde, geceyi geçirmek umuduyla, çünkü ben çadır taşımıyorum, tanrı misafiri hesabı, artık kim kapısını açarsa orada kalıyorum, bazen ev, bazen bir cami, çok zor durumda kalırsam pansiyon, otel, hükümet konağı, artık neresi olursa, benzin istasyonu, neresi olursa ama, genelde de evlerde kalıyorum, hiç tanımadığım insanların evlerinde, ne diyordum, köylerden bir köyde bir evi kestirdim gözüme. Akşama doğru gibiydi. Hafif kararmıştı hava.

Evin bahçesine girdim. Önümden bir kedi geçti. Top sakallı gibiydi sanki kedi. Şaşkınlığımı üzerimden atamadan kapıyı çaldım. Kapıyı top sakallı bir adam açtı. "İyice" derler ya, bir an ondan oldum. Kedinin top sakalını görebilmek umuduyla kedinin gittiği yöne doğru bir kez daha baktım. Kaybolmuştu gözden. Top sakallı adamı süzerken ben, lafa girdi top sakallı adam. "Buyur kardeş, ne istemiştin" dedi. Önce biraz kem küm ettim, sonra, "ee, şey, ben bisikletle Türkiye turuna çıktım da, böyle evlerde kalıyorum tanrı misafiri gibi, eğer müsaitseniz bu gece sizde kalabilir miyim" diye sordum. Top sakallı adam, "başım gözüm üstüne, buyur, biz de tam yemeğe oturuyorduk, gel" diyerek beni içeri davet etti. Girdim içeri, salona girdim, yerde yer sofrasında top sakallı bir kadın ve top sakallı bir çocuk oturuyordu. Korktuğumu belli etmemeye çalışarak top sakallı adama döndüm, ve, "aslında ben sizi rahatsız etmesem, kahvede kalsam daha iyi olur aslında" dedim. Top sakallı adam, "otur yeenim otur, ne kahvesi, hanım bu gece misafirimiz var, velosipetiyle Türkiye turuna çıkmış, sağ olsun bize de uğramış" diyerek beni sofraya doğru hafifçe yönlendirdi.

Top sakallı kadın, "hoş gelmiş, aynı benim kızım gibi" dedi. İrkildim, "kızım gibi derken" dedim. "Kendisi şu anda Liverpool'da, iç mimar, aynı sen" diye de üsteledi top sakallı kadın. Minicik bir ümitle, "ben gerçekten kahveye gideyim ama" dedim ortaya doğru. Top sakallı kadın, "kahve neymiş canım, ben sana bir kase getireyim otur, çorba içersin değil mi, mis gibi mantar çorbası yaptım" dedi. Top sakallı çocuk, "mantarlı makarna da var" dedi. Sofrada dev makarna tenceresi vardı. "Şimdi benim bilmediğim mantar bana dokunmasın, ben zaten "canım biz her gün yiyoruz, dokunsa bize dokunur" dedi. "Dokunmuyor diyorsunuz yani, hayır siz neyse de, hanımın çocuğun sakalları çıkmış da top sakal olarak, eminsiniz değil mi dokunmadığına" diye sordum. "Top sakal bizde ırsi" dedi top sakallı adam. O esnada duvardaki fotoğrafı gördüm. Dede ve büyükanne de top sakallı. "Kedi de top sakallı gibiydi bahçede, sizin miydi o kedi" diye sordum. "Bizim evet, o da öyle denk geldi" dedi top sakallı adam.

Bu esnada top sakallı kadın sofraya benim için bir kase daha getirdi. Top sakallı adam eliyle sırtımdan doğru sofraya doğru hafifçe ittirdi beni. "Otur yeenim" diyerek. "Otursana aabi soframıza" dedi top sakallı çocuk. "Şışş, sen ses etme, burda büyükler konuşuyor" dedi top sakallı kadın, top sakallı çocuğuna. Oturdum sofraya. Yer sofrasına alışık olmadığım için tam da oturamadım. Eğreti durdum biraz. Sofranın tam ortasında duran salata tabağına baktım. "Mantarlı mı bu salata" diye sordum. Top sakallı adam, "bizde her şey mantarlı, bizim mantarsız tek bir günümüz geçmez" dedi. Top sakallı kadın kaseme çorba koydu, kaseyi önüme koydu. "Bir tadına bakayım ama dediğim gibi, ben zaten yedim de geldim" dedim. Hem biraz ayak yapıyordum, hem de gerçekten yemiş de gelmiştim. Çok da aç değildim. "Sen bi tadına bak, ondan sonra karar ver, bu arada ismin neydi çocuğum" dedi top sakallı kadın. "Alpay" dedim. "Memnun oldum, benimki de Muzaffer" dedi. "Şaşırmıyorum ben artık hiçbir şeye" dedim. Top sakallı adam, "benim adım da Pakize" dedi. Top sakallı çocuk, "benim adım da..." derken, top sakallı adam, "şışş, burda büyükler konuşuyor" diye susturuverdi çocuğu.

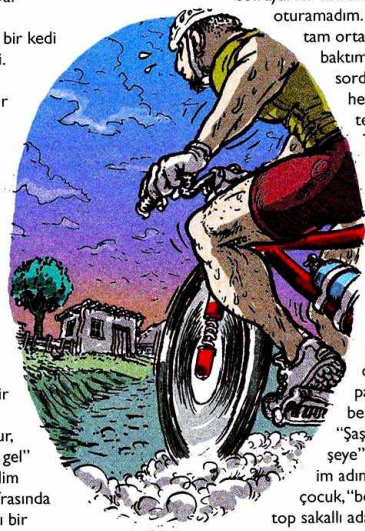

Korka korka bir yudum aldım çorbadan. Sonra bir yudum daha aldım. Hoşuma gitti resmen çorba. Sonra iştahlı bir şekilde çorbayı içmeye başladım. Bir yerden sonra da kaseyi kafama diktim. Daha sonra makarnaya saldırdım. Mantarlı salataya ayrı, mantarlı ayrana ayrı abanırken bir an kendime geldim. Ağzım doluydu, ağzımın kenarlarından salata sarkmaktaydı. Top sakal ailesinin bana baktığını fark ettim. Top sakallı adam, "Yozgat'tan buraya bayaa bi mesafe var tabi, acıkmış çocuk" dedi. "Fakat Pakize bey, bunun mantarından mı nedir, iştah yaptı bende" diye konuştum. Top sakallı kadın, "velespitle de gelince tabi" diye de şey etti. Top sakallı çocuk konuşmuyordu, sadece konuşulanları dinliyordu. Yemeye devam ettim.

Bir süre sonra masadan kalktım, banyoya elimi yıkamaya

Mutfakta yerde çuval çuval mantar gördüm. Mantarlara baktım, "ehihi" diye güldüm. Kafam güzel olmuştu.

Banyoya girdim. Banyoda ellerimi yıkarken bir an aynada kendimle yüz yüze geldim. Baktım şöyle bir suratıma, "ben de mi top sakal bıraksam acaba" diye sordum kendi kendime. Hayali kuzenim belirdi bir anda banyoda. "Senin kafa güzel oldu" dedi hayali kuzenim bana. "Valla ne yalan söyliyim, oldu galiba, ehi" diye cevap verdim hayali kuzenime. Çıktım banyodan.

Banyo kapısı önünde top sakallı çocuk duruyordu. Beni beklediği belliydi. Bana bakıyordu. Bir şey söyleyecek gibiydi. "Tanıdım abi ben seni" dedi top sakallı çocuk. Gülerek cevap verdim, "nerden tanıdın" dedim. "Televizyondan tanıdım, Ali Sunal'ın oğlusun sen" dedi. Güldür Güldür'de sahneye çıktığımda Ali Sunal sunuyor ya beni, kafasında öyle şey etmiş çocuk. "Vallahi yakaladın beni, yalnız bunu kimseye söyleme tamam mı, aramızda bir sır olarak kalsın bu, sakın söyleme kimseye" dedim. "Söylemem abi" dedi. "Af-ferin sana, demek ki top sakalı bırakınca çocuk bile büyük oluyo" dedim. Top sakallı çocuk salona koştu. Sesi geldi kulağıma, "annee, içerdeki abi var ya, Ali Sunal'ın oğlu" şeklindeki sesi geldi kulağıma top sakallı çocuğun. "Yuh ayı, hemen söyledi, ayrıca Ali Sunal'ın oğlu ne lan" dedim yine kendi kendime. Top sakallı kadın, "vışş, abaaavvv" şeklinde nidalarken, top sakallı adam, "tevekkeli gözüm bi yerden ısırıyo diyorum, evimize resmen şakacı geldi, çağırın konu komşuyu" diyerek sevinçli sevindi. Şaşkındım ve kafam güzeldi, "hehe" diye güldüm.

Ev ana baba gününe döndü bir anda. Köyde kim varsa geldi. Dedeler, teyzeler, amcalar, çocuklar. Şahsıma tahsis edilmiş odada sahneye çıkacağım anı beklemeye koyuldum. Kapı top sakallı çocuk tarafından açıldı. "Abi hazırsın değil mi" dedi. Gülerek cevap verdim, "hehe, hazırım tabi, hehehehe" dedim.

Salona televizyonun önüne sahneye çıktım. Alkış patladı. Ahali kek yemekteydi, çay içmekteydi bir yandan da. "Dur tahmin edeyim, mantarlı değil mi bu kek" diye sordum. Top sakallı adam, "herıld yani, çay da mantarlı" dedi. "Herıld yani mi, doksan altı'dan beri ilk kez duyuyorum" dedim. Ahali güldü. Top sakallı adam, "buraya yerleş, her gün duy, bizim herıld yani'siz tek bir günümüz geçmez" dedi. Ahali yine güldü. Misafir dede, top sakallı adamı desteklercesine, "herıld yani" dedi. Dedeye eğildim, "öyle mi dedem" dedim. Sonra tüm ahaliye seslendim, "madem öyle, size bir anadolu köyünde mutlu bir dedenin hilkayesini anlatayım, köylerden köyde bir dedeyle tanıştım ben..." şeklinde bir giriş yaparak stand-up gösterime giriş yaptım.

Anlattıkça anlattıkça insanlar etkilenmeye, saygılı ve sessiz bir şekilde dinlemeye başladı. Yüzler güldü sonra. Sonra kahkahalar patlamaya başladı. Sonra her cümleme gülmeye başladılar. Sonra resmen kırılmaya başladılar gülmekten. Sonra gülmekten kırılan ahaliye şöyle bir baktım. Her söylediğime gülünmesine bozulmuş gibi bir halim vardı "fakat siz böyle her şeye güleceksenız..." dedim önce soğuk bir ifadeyle, sustu insanlar, daha sonra gülerek, "ben çok mutlu olurum" dedim, ahali iyice koptu. Top sakal ailesi gururluydu. Top sakallı adam bir ara arkadaşını gurur içinde dürterek ona beni gösterdi. Bu arada hikayenin sonuna da gelmiştim. Karınlarını tuta tuta gülen izleyicime şöyle bir baktım. Biraz kendilerine gelmelerini bekledim. Ve selamımı verdim. Teşekkür ettim. Çılgınlar gibi ıslıklar eşliğinde alkışlandım. Dede, "bitti mi yani şimdi" diye sordu. Kendimden emin bir şekilde dedeye baktım, ve "HERILD YANİ" dedim. Ahali yine koptu. Evde muazzam bir coşku oluştu. Tıklım tıklım bir salona oynamıştım. Dışarıda pencerenin önünde bile insanlar vardı. Muhteşem bir performans sergilemiştim.

O akşam hayali kuzenim beni yalnız bırakmadı. Benimle aynı yatakta uyudu. Ters yatarak. Sabah uyandığımda ayakları başımdaydı. Odamızın kapısı çalındı. Uyandık. Top sakallı çocuk seslendi, "Alpay abi uyan, kahvaltı hazır, annem mantarlı omlet yaptı" dedi. "Mantarlı mı, Allah diyorum" dedim. Hayali kuzenim, "Alpay'ım sen bu mantarı çok kaçırdın, dün gece de bak fena oldun sen aslında" dedi. "Hayır canım hiçbir şey de olmadı, ne güzel güldük eğlendik, kıskanıyosun bence sen beni, yıktım ortalığı, o yüzden bence sen beni kıskandın" dedim. "Ne kıskancam be, bugün yola çıkçaksın, ben seni düşündüğüm için, bak bugün mantar yeme bak" dedi. "Nası yeme ya, nası yeme, dünyanın en güzel lezzetinden mahrum mu kalayım yani, nası yeme, halla halla ya" dedim. "E iyi sen bilirsin" dedi. "Ben bilirim tabi, kim bilicek başka, Barış Manço gibi, ben bilirim ben bilirim, deli mantar sevdasını ben bilirim" dedim. Top sakallı çocuk seslendi yine, "Alpay abi" dedi. "Geldim geldim, ben gelirim ben gelirim" dedim. Üzerimde salak bir neşe vardı. Yataktan fırladım ve pijamalarımla odadan çıktım.

Sofranın kurulduğu odaya, salona geçtim. Top sakallı kadın, top sakallı adam ve top sakallı çocuk sofrada beni beklemektelerdi. "Mis gibi mantar koktu" dedim, sofraya oturdum ve mantarlı omlete saldırdım.

Ve ayrılık vakti gelmişti. Evden çıktım, bisikletimle kapı önündeydim artık. Top sakal ailesi beni uğurluyordu yoluma. Top sakallı adam bana kızarmış mantarlar uzattı. "Yengen senin için kızarttı, yolda acıktıkça ısıra ısıra yersin" dedi.

Mantarları aldım. Duygulandım. Top sakallı kadın da duygulandı. Mantarları cebime attım. Top sakallı kadına bir anneye sarılır gibi sarıldım. Sonra da top sakallı adama sarıldım. Sonra da hep beraber sarıldık. Top sakallı çocuk ise bacağıma sarılmıştı. "Gidiyorum ben artık" dedim. Top sakallı çocuk, "Alpay abi yine gel" dedi. "Gelirim ki" dedim. Yola koyuldum. Arkamda top sakal ailesini, ve evlerinin çatısında ayakta duran ve endişe içinde bana bakan hayali kuzenimi bırakarak. Beni yolda bir şeyler bekliyor, başıma bir şeyler gelecek gibiydi sanki.

SON (devam edebilir de etmeyebilir de)

BETMEN

BATMAN İl Sınırı

NİSAN HAKAN

ZIN ZIN Kunteper Canavarı ZIN ZIN

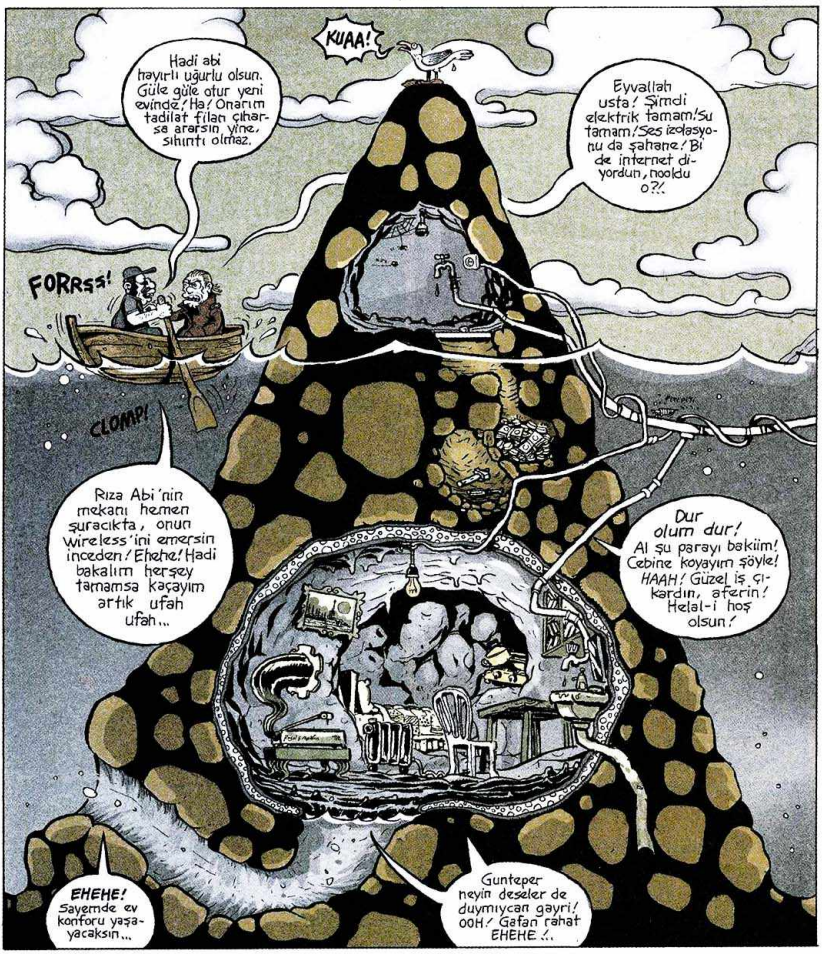

E be güzel abim, Kıvanç Tatlıtuğ'un yaşlı hali gibi adamsın! Bak, güzel de bi yuvan var artık! Evlendirelim seni be abi?! He?!
Denizkızı ile mi evlenem? Napayım? Kim gelir bu mağaraya?
FORRSS!
SORK!
Sen he de biz buluruz sana köyden akça pakça bi kız!..
Bak Sabri usta sen bilmiyorsun ama benim başımdan bir evlilik geçti zaten...

İlk kez tam burada rastladım ona! Peri kızı gibiydi!.. Yoğ'yı Türkiye'ye ilk getirenlerden...
Yoğacılar her sene gelir abi ...

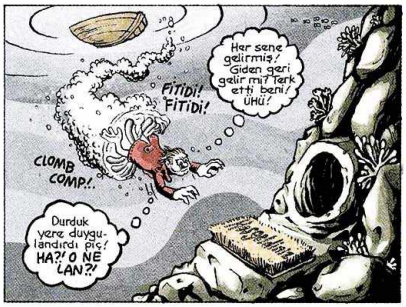
Her sene gelirmiş! Giden geri gelir mi? Terk etti beni! ÜHÜ!
FITIDI! FITIDI!
CLOMB COMP!.
Durduk yere duygulandırdı piç! HA?! O NE LAN?!

PUAHH!

Hasta hırıf bi de paspas koymuş ya...
Fıt! Fıt!
Yerimizi iyice belli edecek.
OHİYO! İnternet!
ASUS

Fakat?! Bağlanmıyor?! Şifreyi doğru girdim? Değiştirdi mi acaba?

Alo! Sabri?! Ne lan bu internet bağlanmıyor?
Şifre "Fener, bahçe 1907" doğru girdin mi?
Evet! Rıza Abi değiştirmiş olmasın?

Limon CAFE
Rıza Abi şifreyi ben didim ona
Olum tamam. Bi sus! Gelsin adam
Hınf! Hınf!..
Adama sövüştüme şimdi afşam afşam!..
SS!..

Limon Cafe
Vay! Vay! Vay! HAYT BE!
Bu akşam bendesin, Rıza Abi!
Portakallı votka hazırlıycan sana!
Gelirim de şimdi önemli bi meyvuki var. Onun için çağırdım dalında!

AiEEOAA!
KIFF!
POLİS
ZINK!
Noluyo lan?!

Şuraya geç abi sen!
Haydaa! Hayırdır akşam akşam?
GIVIYK!

Aranan şahıs Erol Börek için ihbar aldık..
Burda! Burda! Hemen barın içinde!
?!

NEDEN?!
Senin iyiliğin için! Sualtı komandoları gelip evinden mi alsaydı?.. Minik bi ifade verecekmişsin o kadar!
Limon Cafe
LAAN?

Komserim buyrun kafa kağıdım! Anlamadım, apar topar aldılar?..
Erol! Bak bize adliyeden bi belge ulaştı...
KARAKOL
LISI

Hakkında mahkeme celbi var..
Ne celbi? Nasıl?

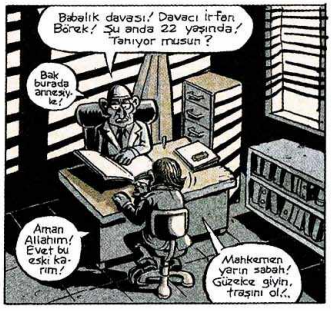
Babalık davası! Davacı İrfan Börek! Şu anda 22 yaşında! Tanıyor musun?
Bak burada annesiyle!
Aman Allahım! Evet bu eski karım!
Mahkemen yarın sabah! Güzelce giyin, traşını ol..

Sanık Erol Börek! Davacı İrfan Börek gibi...
...mahkememize sunduğu DNA raporlarına göre % 99 babası sonucu çıkmış!
Doğrudur Hakim Bey. Haberim yoktu ama doğrudur yani...
ÇIK ÇIK ÇIK!
Pekala! İrfan Bey'i de dinle.. yelim bi?..

Tanıma gerçekleştiğine göre...
22 yıllık nafakamı talep ediyorum!
O.Ç. OĞL.Ç. NASIL?! NAFAKA MI?
Evet! Medeni Kanunun 327. maddesi ve devamı uyarınca bu benim hakkım!
O kadın hem analık, hem babalık etti bana! Kendisini geçen Nepal depreminde kaybettik! Onun anı defteri ve sakladığı saç telin beni sana ulaştırdı!
İtiraz ediyorum Hakim Bey! Yeni bir numuneyle tekrar test edilmesi ve müvekkilimle davacının uzuv ölçülerinin karşılaştırılmasını talep ediyorum!
ŞŞ! Tamam, gerek yok! ŞŞ! Sus lan!
Herkes ayağa kalksın! Kararı okuyacağım!
ÖHM!
Sanık Eral Börek, 22 yıllık nafakayı bir yıl içinde faiziyle ödemene ve bundan kelli aylık 1500 liralık nafakanı düzeni olarak ödemene karar verilmiştir!
Temiz...
Davada temyize gidilmeyecektir! Karar verilmiştir! Dağılabilirsiniz.!.
ABBOOO! Gel de kafa dinle şimdi? Yağmurdan kaçarken doluya tutulduk resmen.!.
ŞAPADA! ŞUPADA!.
Ulaan şeytanı diyor Yunanistan'a kadar yüz.! Kaç git buralardan! Neyse ki gizli hazinem var.!
FÜFF!
FIRS! FIRS!
GIVIIIIIYK!!
SVIZI?
HA?! Bu ne lan? Elim bi yere girdi! Burayı biri açıp kapamış?.
HARŞ
Sabri usta?! Tesisat döşerken gizli hazineme rastlamış olmalı!
VAY! VAY! VAAY! Sonradan tekrar kapatmış! Hemmen gizli hazinemi kontrol edeyim...
Sebeplendiyse sittim belasını!.

ULAAAN! BANA YAPILIR MI LAAN?!
ŞORK!
TORRAK İŞHANI No: 12
AVUKAT Hulusi Sikson
Tesisatçı Sabri
FİYUP
DIRANK!
LA?!
PİÇ!
Lan sen benim çoluğumun çocuğumun nafakasına nasıl göz dikersin! Çıkar lan aldıklarını!..
Erol abi, indirir misin?.. Bişey konuşucam belki.
Vay Erol Bey, benim duruşme ücretini ödemeden hemen kaçtınız bakıyorum!..
CIUV!
Gelin o zaman, bi hesap kitap yapalım hemen şöyle! 1200 sana... mır... mır... çarpı 22!.. mır... mır eveet...
... Hesap ortada arkadaşlar!
ZIN ZIN
ZIN!.. ZIN!.. ZIN!
İzleyin! İyice bakın!.. Uyuyorsunuz!.. Derin bir uykuya dalıyorsunuz!..
ZIN!..
ZIN!..
ZIN!
ZIN!
DUP!.. DUBA! DUP!
TORRAK İŞHANI No: 12
NOTER
AVUKAT Hulusi Sikson
Kutik Bilişim Hizmetleri
DUP! DUP!..
OH! Bi ona! Bi buna! Bi ona!
Kunteper Canavarı ertesi sabah Yunan Adası Mikenos'a uğurlanır! Tanınıp, bilinmediği diyarlarda nafakasını çıkarmak üzere Bodrum limanından vira vira der!..
VİRA! VİRA!
VİRA! VİRA!

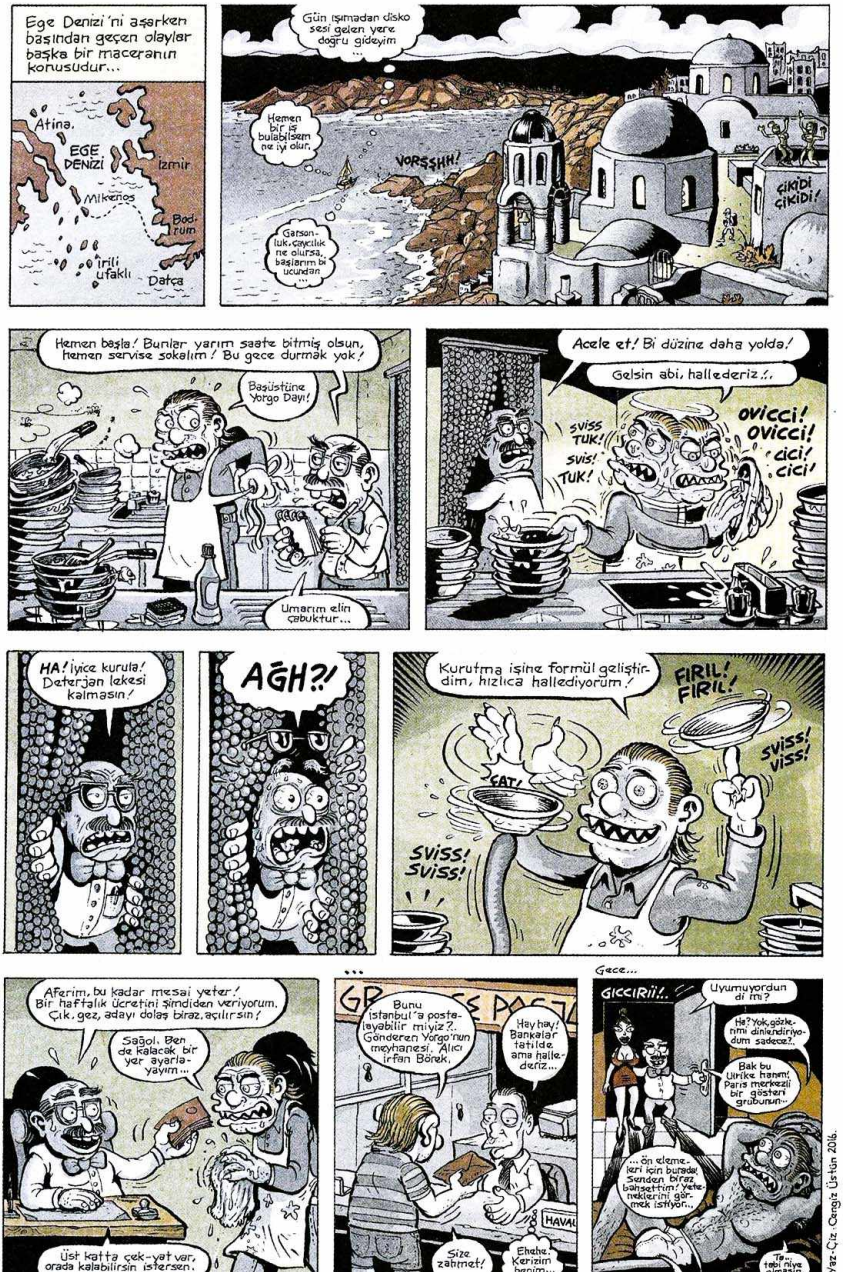

Ege Denizi'ni aşarken başından geçen olaylar başka bir maceranın konusudur...

Atina.
EGE DENİZİ
İzmir
Mikenos
Bodrum
İrili ufaklı
Datça

Gün ışımadan disko sesi gelen yere doğru gideyim ...

Hemen bir iş bulabilsem ne iyi olur.

VORŞŞHH!

Garsonluk, çaycılık ne olursa, başlarım bi ucundan ...

ÇIKIDI ÇIKIDI!

Hemen başla! Bunlar yarım saate bitmiş olsun, hemen servise sokalım! Bu gece durmak yok!

Başüstüne Yorgo Dayı!

Umarım elin çabuktur...

Acele et! Bi düzine daha yolda!

Gelsin abi, hallederiz!..

SVISS TUK!
SVIS! TUK!
OVICCI! OVICCI! CICI! CICI!

HA! İyice kurula! Deterjan lekesi kalmasın!

AĞH?!

Kurutma işine formül geliştirdim, hızlıca hallediyorum!

FIRIL! FIRIL!

ÇAT!

SVISS! SVISS!

SVISS! VISS!

Aferim, bu kadar mesai yeter! Bir haftalık ücretini şimdiden veriyorum. Çık, gez, adayı dolaş biraz, açılırsın!

Sağol. Ben de kalacak bir yer ayarlayayım...

Üst katta çek-yat var, orada kalabilirsin istersen.

...

Bunu İstanbul'a postalayabilir miyiz?.. Gönderen Yorgo'nun meyhanesi. Alıcı İrfan Börek.

Hay hay! Bankalar tatilde ama hallederiz...

HAVAL

Size zahmet!

Ehehe. Kerizim benim...

Gece...

GICCIRII!..

Uyumuyordun di mi?

Ha? Yok, gözlerimi dinlendiriyodum sadece?..

Bak bu Ulrike hanım! Paris merkezli bir gösteri grubunun...

... ön elemeleri için burada! Senden biraz bahsettim! Yeteneklerini görmek istiyor...

Ta... tabi niye

Yaz-Çiz: Cengiz Üstün 2016.

MEDENİYET DEDİĞİN KİRPİYİ MUHİTTİN YAPAR

HAKAN KARADENİZ

Evine doğru usul usul giden adamın ayak seslerini, araba tekerlerinin asfalttan çakıl yola geçişindeki değişen sesini, kuşları, böcekleri, neredeyse gürültüden çekinmeyen bir babanın evinden gelen kendine has seslerini bile duyabiliyorduk. Konuşacak bir şeyimiz yok sanıyordum. Öyle anlamlı anlamlı uzaklara, ara sıra da birbirimize bakıyorduk. Etraf çok gürültülüydü ama bize derin bir sessizlik hakimdi. Biraz yoğun duygular yaşıyorduk karşılıklı, bu her halimizden belliydi...

Sağımızda üzüm bağları, solumuzda kiraz bahçeleri, kumsalı yalayan denizin üstüne düşen günbatımı kırmızısı eşliğinde olmuyordu bu olanlar. Ya da bozkırın uçsuz bucaksız sarılığında, güneş ışınlarıyla dalgalanan ufka derin derin bakmıyorduk. Ataşehir'de bir sitede, otoparkın duvarıyla, çocuk parkının tellerinin arasındaki tek araba geçebilecek sokağın, bir götlük kaldırımında oluyordu. Öyle doğanın büyüsüne kapılacak bir durum yoktu yani. Biz büyük ihtimalle, fotokopiyle çoğaltılıp dosya kağıdına geçirilip, tellerin bazı yerlerine asılmış olan "Lütfen çimlerde çekirdak çıtlamayın!" uyarısının büyüsüne kapılmış olabilirdik. Derin derin ona bakıyorduk... Sitenin güvenliği de uzaktan "Napıyo bu manyak?" diye bir iki kere şöyle kafasını uzatıp kontrol ederek, zararsız bir tip olduğum kanaatine varıp uzaklaştı...

Yanımızdan bazen birileri geçiyor ve bize garip garip bakıyordu. Ben de onlara bakıyordum. Arkadaşımı ziyarete geldiğim bir sitenin içinde gördüğüm kirpinin yanına oturmuş, onunla birlikte dörtnala hüzne koşuyordum...

Sigaramdan derin bir nefes daha çekip, ağzımdan çıkan dumanların eşliğinde konuşarak, "Naapıyosun oğlum burada? Ne işin var senin sitenin ortasında? Burada aidat var. Burada topluluk içinde yaşama kurallarını çok fazla kafasına takmış insanların apartman girişlerine yazdığı uyarılar var. Burada yedi yaşındaki çocuklar okuma yazmayı öğrenmeden site havuzu kurallarını ezbere bilirler. Sen böyle şeylerle uğraşabileceğini mi sandın? Üzerler seni, harcarlar seni, dayanamazsın bloklar arası dedikodulara!" dedim aramızdaki sessizlik antlaşmasını parçalarmışçasına, cevap vermeyeceğini bilerek... Fakat o da ne? Kirpi birden kafasını "Düştük abi bi kere napıcaksın..." der gibi salladı. Bir an irkildim. İyice deliriyorum galiba diye düşündüm. "Ne o korktun mu?" der gibi kafasını biraz yukarı kaldırıp yan gözle baktı bana. "Korkmak ne kelime aklım çıktı! Birazdan kokusu gelir! Gerçekten anlıyor musun beni?" dedim. "Anlıyorum tabi abi!" der gibi götünün üstüne oturup, ön patilerini birleştirerek uzaklara baktı. Artık emindim kesinlikle iletişim halindeydik.

"E oğlum bu kadar her bi b.ku anlıyorsun da, ne işin var sitede, gitsene doğaya!" dedim. "Abi düştük dedik ya. Ne kurcaladın mnakiyim! Yolumdayım işte! Gece olunca çıkıyorum çöpleri karıştırıyorum. Ara sıra çocuklar bulup oynuyorlar benimle, güvenlikçi yiyecek bir şeyler getiriyor falan, gül gibi geçinip gidiyorum aslında! Düştüm dediğime de bakma! Keyfim yerinde yaani..." der gibi kafasını bana çevirip ters ters bakarken, bir patisiyle de göbeğini kaşıdı. "Vay be! Şehir seni de bozdu ha! Hemen buraya ayak uydurdun, buradaki ayrıntıları sevmeye başladın ha yavşak seni! Ben senin iyiliğin için söylüyorum oğlum! Git dağda bayırda ormanda yaşa. Ne işin var burada? Park tellerine yaslayacağına, git meşeye yasla, çama yasla kendini!" dedim. "Lan artiz burası zaten ormandı, geldin ağacımın yanına ev yaptın bide şimdi bize şekil mi yapıyosun lan sen burda?" der gibi birden toparlanıp dikenlerini kabarttı. "Yapıyorum lan noolcak? Ben mi yaptım oğlum buraya binayı? Ben mi yaptım?" dedim. Güvenlik geldi. "Arkadaşım deminden beri seni izliyorum, napıyosun sen burada? Niye kavga ediyorsun Muhittinle?" dedi. "Neeey? Bir de isim mi koydurttun lan kendine? Yazıklar olsun oğlum senin hayvanlığına, yazzıklar olsun! Tüyünü dikenini skim lan senin!!" Dedim kirpiye. "Ha?" dedi güvenlik. "Lan senin yollarını skerim!" der gibi tıslayıp üstüme yürüdü kirpi. "Ananı avrdını sülaleni! Gaç lan gaç!" deyip güvenlikle birlikte kaçtık. Benden çok güvenlik korkmuştu. Hemen soğuk bir su içti. "Bu Muhittin hiç saldırmazdı. Ne yaptın lan hayvana? Manyak mısın, deli misin, divane misin? Nerden çıktın? Kime geldin sen?" dedi. "Ben bu dünyaya doğruları söylemeye geldim!" dedim. "Ya çattık arkadaş yaa!" dedi güvenlik. O sırada arkadaşım belirdi. "Süleyman abi! Benim misafirim arkadaş, sorun yok!" dedi. "Aabi senin bu arkadaşların hep deli manyak ya!" dedi güvenlik.

Arkadaşımın dairesine doğru giderken, güvenliğin bana söylediklerine alındığımı, beni hiç tanımadan nasıl onun arkadaşlarıyla aynı kefeye koyabildiğini, kirpiye aslında orada onun iyiliği için konuştuğumu ama onun bunu anlamayıp tıpkı bir cahil gibi benimle kavgaya tutuştuğunu anlattım. Arkadaşım "doğrudur" dedi. "Sen beni idare mi ediyorsun lan?" dedim. "Evet" dedi. "Edeceksin tabi! Arkadaşlar bunun için var oğlum! Bugün sen beni, yarın ben seni idare edicem. Yalnız o kirpi var yaa, çok yanlış bi kirpi!" dedim. Susup sessizce eve yürüdük...

***

Şimdi Bana Kaybolan Yıllarımı Verseler

Zaman makinesini bulsam, çok da bir işime yaramaz. Ne yapacağım ki ben onu? Şimdi bana kaybolan yıllarımı verseniz, ben onları mal gibi yine kaybeder-

im. Zaten ben zaman makinesini bulsam kesin bi yerinde bir sınır, bi arıza olur. Mesela zamanda yolculuk yapabiliyorsun ama iki sene geriye gidebiliyorsun gibi. Çözmüşüm ama iki yıllığını çözmüşüm. Elli yıl geriye mi gitmek istiyorsun? İki yıl geriye gidip oradan da iki yıl geriye, oradan da, oradan da derken, makine insanı zamanda yolculuk yaptığına pişman eder. Zamandan ayrı tiksinirsin, kuantumdan ayrı tiksinirsin. Büyük ihtimalle ya iki yıl fazlasına gidip geri döner ya da iki yıl eksiğine gidip tam gittim sanırsın... Zaman makinemin kapısının açılma mekanizmasında kesin bir sorun olur, elimizle ittirerek açarız kapıyı. Sonra ittire ittire tekrar sıkıca kaparız. Tam kapanıp kapanmadığı o kadar belli olmaz ki bir saat makinenin içinde 'kapandı mı tam acaba' diye bakar, ondan sonra tekrar açıp sıkıca tekrar kaparız. Sonra kan ter içinde düğmeye basarız nereye gidiyorsak. Çileli olur yani benim zaman makinem... O yüzden bilim adamı olmadım mesela ben! O kadar yılımı kitaplara, deneylere verip tam muhteşem buluşumu yapacağım sırada doğalgazımı keserlerdi benim. Konsantrasyonum bozulurdu, yapamazdım. Son dakikada bırakırdım icadı. Ben üniversitede kamu yönetimi bölümünü son üç ders kala, 'napıyorum lan ben?' deyip bırakmış adamım, yapardım bunu! Formül için internetten bir bilgi lazım olurdu, son ödeme tarihi geçtiği için internetimi keserlerdi. Sadece feysbuka girebilir, oradan akrabalarımın fotoğraflarının altına "çok sevimli çıkmışsın güzel yeğenim" yazardım. Bilgi akışını sağlamak ve bu durumdan kurtulmak için faturamı ödemeye gider, kuyrukta beklerken kafamdan elementlerin periyodik cetvelini sırasıyla geçirir, tam sıra bana geldiğinde sıralamayı karıştırır orada sinir krizi geçirirdim. Ne bir bilim adamlığım kalırdı, ne bir insanlığım... Öğretmenler lokalinde tavla oynayan bilim adamı mı olur? Napayım, gidecek başka yer bulamazdım. İyi ki bilim adamı olmadım. Zaten öyle kolay olunmuyor da! Olana, bu yolda saçlarını dökenlere saygım sonsuz ama ; İlim **ilim bilmektir, ilim kilim yemektir** mi ne, öyle bi şey var. Olayın özü bu lafın doğru olanı! G.tü iyi kurtardım bilim adamı olmaktan, zaman makinesinden. Radyolu zaman makinesinden ama! Açık Radyo'lu...
(Tabi ki biliyorum Yunus'u sevdiceğim)

* * *

Çıplak Gözle Göremediğimiz Gerçekler

Henüz hiç biriniz fark etmemiş olsanız da şehrin tam ortasında paralel evrenlere açılan kapılar var. Hem de bir sürü. Mesela bakkala girdin diyelim. İşte o girdiğin kapı paralel evrenin kapısı da haberin yok. "Buyurun ne istemiştiniz" diyen kişi senin paralel evrendeki bakkal olan, Yozgat'ta yetişen halin. İlla şaşalı görseller içinden mi geçirmem gerekiyor buna inanman için? Al işte. Tam da önünde senin bir başka versiyonun duruyor! Akşam olacak dükkanı kapatacaksın, evine gideceksin. Seninle kesinlikle aynı siyasi görüşte değil. Sevdiğin birçok şeye tiksinerek bakan biri. Sensin o başkası değil. Paralel evrendesin sadece. Alışman lazım buna... Bakkaldan çık seni daha aklını yitireceğin bir yere götüreceğim. Bankaya! Bankalar şehrin ortasındaki paralel evrenlere açılan kapıların en büyüleyicilerinden biridir. Aradığınız görselli geçişleri bazı bankalarda bulabilirsiniz. Hemen gişeden sıranızı alın. Büyük ihtimalle size sıra gelmesine en az yirmi kişi var. Paralel evrendeki versiyonlarınızı incelemek için o kadar çok vaktiniz var ki, çok şanslısınız. Rahat bir yere oturun ve yaşlı kadın olan halinizin danışmana ardı arkasına sorular sorduğuna dikkatlice bakın. Yanında oturan ve gözünü bir an olsun tabeladan ayırmayan bıyıklı, elinde bir sürü kağıt olan senin Sivas'lı, muhasebeci halin. Güvenlik, senin iki çocuk babası halin. Kenarda sinirle bekleyen orta yaşlı kadın, senin sorunlu ev hanımı halin. Bütün insanlık olarak aynı kişiyiz. Bunu çok net bir şekilde bir banka şubesinde görebilirsiniz. Sokakta değil paralel evrenlerde geziniyoruz da farkında değiliz. Biri bir başka paralel evrendeki kendine silah doğrultuyor, biri çiçek. İnsandan insana fark var elbet, paralel evrenden paralel evrene fark olduğu gibi. En önemlisi, içinde olduğun evrenin güzel olup olmadığı,

TANKUT

ÖMER GÖKSEL

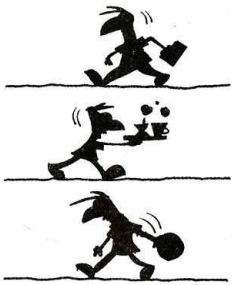

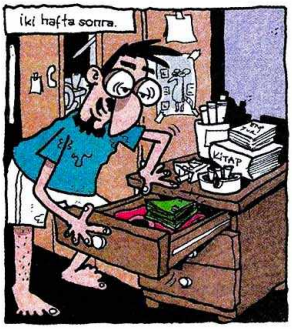

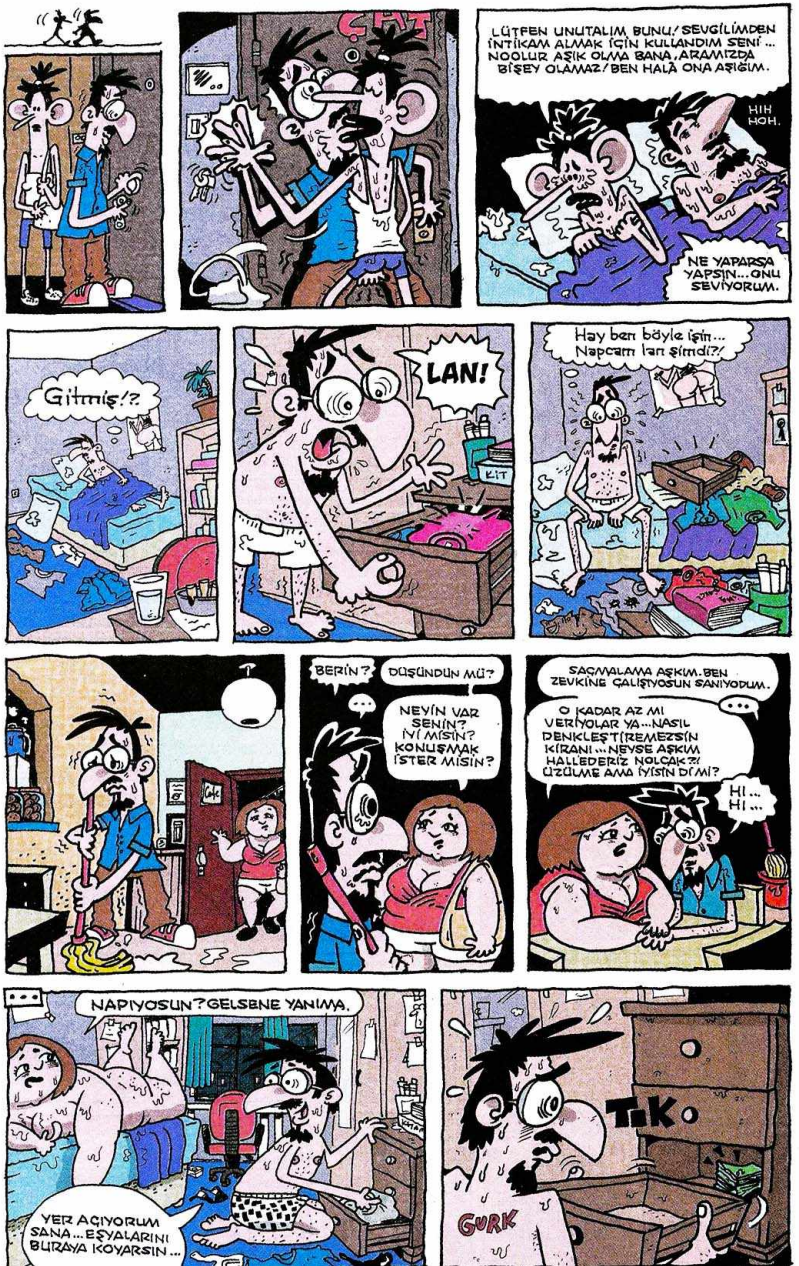
ÇIAT
LÜTFEN UNUTALIM BUNU/ SEVGİLİMDEN İNTİKAM ALMAK İÇİN KULLANDIM SENİ... NOOLUR AŞIK OLMA BANA, ARAMIZDA BİŞEY OLAMAZ/ BEN HALÂ ONA AŞIĞIM.
HIH HOH.
NE YAPARSA YAPSIN... ONU SEVİYORUM.
Gitmiş!?
LAN!
KIT
Hay ben böyle işin... Napcam lan şimdi?!
BERİN?
DÜŞÜNDÜN MÜ?
NEYİN VAR SENİN? İYİ MİSİN? KONUŞMAK İSTER MİSİN?
SAÇMALAMA AŞKIM. BEN ZEVKİNE ÇALIŞTIĞIN SANIYODUM.
O KADAR AZ MI VERİYOLAR YA... NASIL DENKLEŞTİREMEZSİN KİRANI... NEYSE AŞKIM HALLEDERİZ NOLCAK?/ ÜZÜLME AMA İYİSİN DİMİ?
HI... HI...
NAPIYOSUN? GELSENE YANIMA.
YER AÇIYORUM SANA... EŞYALARINI BURAYA KOYARSIN...
TIK.
GURK

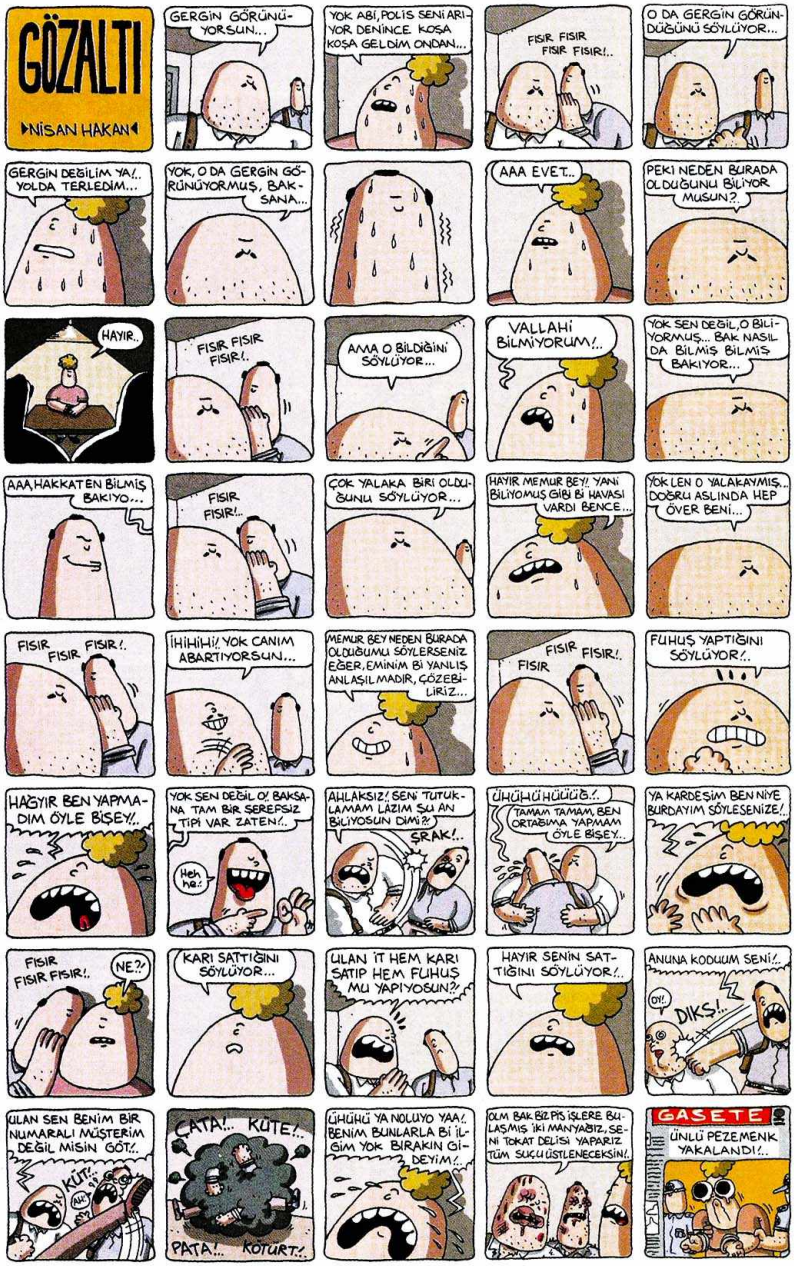
GÖZALTI
NİSAN HAKAN
GERGİN GÖRÜNÜYORSUN...
YOK ABİ, POLİS SENİ ARIYOR DENİNCE KOŞA KOŞA GELDİM ONDAN...
FISIR FISIR FISIR FISIR!..
O DA GERGİN GÖRÜNDÜĞÜNÜ SÖYLÜYOR...
GERGİN DEĞİLİM YA!.. YOLDA TERLEDİM...
YOK, O DA GERGİN GÖRÜNÜYORMUŞ, BAKSANA...
AAA EVET..
PEKİ NEDEN BURADA OLDUĞUNU BİLİYOR MUSUN?
HAYIR..
FISIR FISIR FISIR!..
AMA O BİLDİĞİNİ SÖYLÜYOR...
VALLAHİ BİLMİYORUM!..
YOK SEN DEĞİL, O BİLİYORMUŞ... BAK NASIL DA BİLMİŞ BİLMİŞ BAKIYOR...
AAA HAKKATEN BİLMİŞ BAKIYO...
FISIR FISIR!..
ÇOK YALAKA BİRİ OLDUĞUNU SÖYLÜYOR...
HAYIR MEMUR BEY! YANİ BİLİYOMUŞ GİBİ Bİ HAVASI VARDI BENCE...
YOK LEN O YALAKAYMIŞ.. DOĞRU ASLINDA HEP ÖVER BENİ...
FISIR FISIR FISIR!..
İHİHİHİ! YOK CANIM ABARTIYORSUN...
MEMUR BEY NEDEN BURADA OLDUĞUMU SÖYLERSENİZ EĞER, EMİNİM Bİ YANLIŞ ANLAŞILMADIR, GÖZEBİLİRİZ...
FISIR FISIR FISIR!..
FUHUŞ YAPTIĞINI SÖYLÜYOR!..
HAĞYIR BEN YAPMADIM ÖYLE BİŞEY!..
YOK SEN DEĞİL O! BAKSANA TAM BİR SEREPSİZ TİPİ VAR ZATEN!..
Heh he!
AHLAKSIZ! SENİ TUTUKLAMAM LAZIM ŞU AN BİLİYOSUN DİMİ?!
ŞRAK!..
ÜHÜHÜ HÜÜÜÖ..!
TAMAM TAMAM, BEN ORTAĞIMA YAPMAM ÖYLE BİŞEY..
YA KARDEŞİM BEN NİYE BURDAYIM SÖYLESENİZE!..
FISIR FISIR FISIR!..
NE?!
KARI SATTIĞINI SÖYLÜYOR...
ULAN İT HEM KARI SATIP HEM FUHUŞ MU YAPIYOSUN?!
HAYIR SENİN SATTIĞINI SÖYLÜYOR!..
ANUNA KODUUM SENİ!..
DY!
DIKŞ!..
ULAN SEN BENİM BİR NUMARALI MÜŞTERİM DEĞİL MİSİN GÖT!..
KÜT!..
AH!
ÇATA!.. KÜTE!..
PATA!.. KOTURT!..
ÜHÜHÜ YA NOLUYO YAA! BENİM BUNLARLA Bİ İLGİM YOK BIRAKIN GİDEYİM!..
OLM BAK BİZ PİS İŞLERE BULAŞMIŞ İKİ MANYAKIZ.. SENİ TOKAT DELİSİ YAPARIZ TÜM SUÇU ÜSTLENECEKSİN!..
GAŞETE
ÜNLÜ PEZEMENK YAKALANDI!..

Pasaklı Korkuluk

Deniz GENÇER

İstanbul'un her köşesinden sekerek bana sıçrayan maceralardan belki bir süre yırtarım niyetiyle, hiç hesapta olmayan başka bir maceranın içinden geçip Gümüşlük'e attım kendimi. Macera kalkanı Gümüşlük'ün huzurumu şımartan ruhunda geceleri yüzüyor, gündüzleri ise sahilinin kuytularından denizi ve Tavşan Adası'nı seyrediyordum. Aklımı tartaklayacak bütün pürüzleri İstanbul'da ve Gümüşlük'e geliş yolunda bıraktığımdan, Tavşan Adası'nın beni sürüklediği fantastik duyguya ayıracak bir çuval boş zamanım vardı. Adanın Zaratan olduğunu hayal ediyordum tüm gün. Zaratan'ı Borges'in bir kitabından öğrenmiştim. Denizci efsanelerinde bolca geçen, sırtında kabuk yerine ada taşıyan dev deniz kaplumbağalarına Zaratan deniyordu ve düşsel nice hikayenin içinde gemisi batan denizciler, kurtulmak için ada sandıkları kanlı canlı yaratık Zaratan'ın üstüne çıkıyorlardı. Tavşan Adası, kurtarılmış zamanlarımın Zaratan'ıydı. Hayalle donattığım bakışlarımdan doğan kocaman kaplumbağa kafasını sudan çıkarıyor, neşeli bir yüzüşle ufuk çizgisinde kayboluyordu...

Fikrimde evcilleştirdiğim Zaratan'ımı yine şu ufuktan bu ufuğa gezdirdiğim Gümüşlük günlerimin birinde ve o günün akşam ha oldu ha olacak anında, kambur bir anatomiyle sahilde dikilen, kırklı yaşların sonuna merdiven dayamış tuhaf bir adam takıldı gözlerime. Ağustosun cayır cayır etkisinden habersizmişcesine üzerine kalın bir mont giymiş olan bu adam, üşüyenlere has bir vücut mimiğiyle kollarını göğüs hizasında birbirine dolamıştı ve donuk ifadelerle denize bakıyordu. Baktığı yönden ürktüm. Gizli düşüm Zaratan'ı onun da görebildiğini düşündüm bir an. Gerçek öyle değildi elbette, adam bambaşka bir alemdeydi...

Güneşin yaktığı uzun saçlarını lastikli emanet bir tokayla at kuyruğu model toplamış adamın suratı köseydi, ama yine de bir parça seyrek kıl çenesinden ıkınarak fırlamıştı. Zayıf ve tembel görünen halini denize doğru hareketlendirdi. Giysilerini çıkarmadan, boğazına gelene kadar denizin içinde debelene debelene yürüdü. Görünmez bir engele takılmış gibi su üstünde kalan kellesinde şekilden şekile giren hüzünlü bir his belirdi. Denizin tuzlu yüzeyini nazik bir temasla okşadı ve yutkunan adımlarla denizden çıktı. Giydiği spor ayakkabılar önümden geçerken damlalar püskürte püskürte şlopladı. Sahilden uzaklaşırken kambur duruşu biraz daha büküldü...

Arka arkaya akan günlerde aynı adam, aynı yerde, aynı davranışları sergileyerek kendini tekrar etti. Ben de farklı bir tutum yaratamadığımdan, geçen günlere rağmen hep aynı şeylerin yaşandığı tek bir güne sıkışıp kalmıştım sanki. Kopyala yapıştır günlerin alışkanlıklarını bir gün, belki yine aynı gün denizden çıkıp yanıma oturduğunda bozdu adam. Aksayan, mırıltılı, kısık bir sesle, "Olmuyor, ama başaracağım. Denizin üstünde yürümeyi başaracağım ve denizin üstünde yürüyerek dünyayı dolaşan ilk insan olacağım!" dedi bana. Böyle enteresan karakterlere şerbetlendiğimden midir nedir, yadırgamaz bir "Umarım!" çıktı ağzımdan. Hoş bir memnuniyet çöreklendi adamın yüzüne. Beni uyuşuk kafa manevralarıyla incelemeye başladı. "Ne bakıyorsun birader?" türünden bir zontalık uzağımdan bile geçmediğinden, didik didik edilişime uysal uysal katlandım. "Kim olduğunu biliyorum. Merak etme sakın, sırrın bende güvende!" Kim olduğumu unutmuşum, hafızamı kaybetmişim gibi bir telaşla, "Kimim ben?" diye sordum. Birilerinin bizi dinlemediğinden emin olmak için çaktırmadan etrafı kesti. "Sen bir Sarnak'sın!"

Çekildiğim gizemin ucunu görmek istesem de, "Sanırım beni bir başkasıyla karıştırdın, Şarnak değilim ben. Şarnak ne bilmiyorum, ilk kez duydum!" dedim. "Evet, aynen böyle devam et, Şarnak olduğunu kimseye söyleme. Ne olduğunu bilmiyormuş gibi yap, her yer Çupak kaynıyor çünkü! Burada da çok Çupak var, senin bir Şarnak olduğunu öğrenirlerse kötü olur!" Adamın son fısıltısı beni tedirgin etmeye fazlasıyla yetti. Şarnak'ı çözemeden, tanımam etmem Çupaklarla düşman olmuştum! "Şarnak değilim ben, Çupaklarla da bir sorunum yok!" diye direttim. "Şarnaklar ile Çupaklar arasında her zaman sorun vardır!" dedi yine fısıltıyla.

Çadırına gitmeye karar verdiğinde yol boyu ona eşlik etmek istediğimi söyledim. Amacım Şarnak nedir, Çupak necidir öğrenmekti. Beraber yürümeye başladık. İsmi Sungur'du. Sungur, sahil kenarındaki açık hava barının önünden geçerken kafasıyla bana barmaidi işaret etti. "Bu kız da Şarnak, sizden biri yani. Ben söylemeden sen onun bir Şarnak olduğunu anlamışsındır zaten!" Dikkatlice kıza baktım ve Şarnaklar'ın neye benzediğini kızın üzerinden çakozlamaya çalıştım. "Şu Şarnak, şu Çupak!" diye diye karşımıza çıkan herkesi kodladı durdu Sungur. "Peki bu çocuk Şarnak mı, Çupak mı?" diyerek önümüzde yürüyen bir çocuğu gösterdim. "Çocuklar ne Şarnak'tır ne de Çupak'tır! Çocuk çocuktur!" bilgeliğinde bir cevaba tosladım. Yanımızdan telefonla konuşarak geçen bol göbekli bir herifi, "En azılı Çupak budur!" uyarısıyla zihnime özellikle kazıdı...

Attığım bütün zarfları boş bırakan Sungur, beni haşır neşir ettiği kavramları bir türlü açıklamıyordu. Her zamanki gibi deniz üstünde yürümeye çalışıyor, ıslak başarısızlıklarla geri dönüyordu. Jules Verne'nin serüven düşkünü gezgin kahramanlarıyla aynı kafadaydı, ama onların aksine deniz üstünde yürüyerek dünyayı dolaşma arzusunda bilimi ve mantığı kullanmıyordu. Bilim ve mantığı devreye girse, deniz üstünde yürüyemeyeceğini

kabullenirdi belki. Onun bir şeyleri kabul etmeme hali sürdükçe, benim bir şeyleri kabul etme halim hızlandı. O kadar çok Şarnak olduğumu söylemişti ki, Şarnak olduğuma dair şüphem kalmamıştı. Anlamını her ne kadar bilmesem de, Şarnaklık'ın içini kendimce doldurdum. Bir Şarnak gibi yürüyor, bir Şarnak gibi konuşuyor, bir Şarnak gibi düşünüyordum. Bakışlarım bile Şarnak'tı. Ben yeni kişiliğime mayalanırken, Sungur hiç haber vermeden ortadan kayboldu. Çadırına baktım, bekledim, daha çok bekledim ama gelmedi. Eksiksiz yok olmuştu. Deniz üstünde yürüyemeyi başardığına ve dünyayı dolaştığına inanmadan inandım günlerce. Onu beklerken Zaratan'ımı ordan oraya sürdüm. Zaratan Sürücüsü Şarnak'tım artık...

Sungur'un en azılı Çupak olarak zihnime kazıdığı bol göbekli herif gördüğüm her yerde takip kıskacımdaydı. Bir Çupak'ı tanımlayabilirsem, karşıtlık sağlamasında Şarnak'ı da tanımlayabilirdim. Herifin her şeyi bana batıyor, uyuz ediyordu. Konuşmasına, yürüyüşüne, göbeğine, hal ve hareketlerine falan gıcık kapıyordum. Asla tanımadığım bir insana, sırf Çupak diye kirli bir algı geliştirmiştim. Herifin süper iyi bir insan olması da çok mümkündü, ama ona bu bakışla yaklaşamazdım. Yakaladığım ilk fırsatta tepesine bindim! "Bu böyle devam edemez, artık barış yapmalıyız!" dedim. Şaşkın bir "Pardon?" çekti. "Binlerce yıldır savaş halindeyiz ama ben hangi sebeple savaştığımızı bilmiyorum! Bu savaşa burada ve şimdi son verelim!" çıkışımla isteğimi genişlettim. Küstahlaştı. "Ne dediğini anlamıyorum koçum, kafan mı güzel?" dedi. Kızdım. "İşte, siz Çupaklar busunuz, hepiniz aynısınız!" O da kızdı. "Çupak ne lan, manyak mısın, hasta mısın nesin? Kimsin lan sen?" Şarnak olduğumu bildiği halde, beni yokluyordu galiba. "Şarnak'ım ben!"

Azılı Çupak'ın yanından ayrılıp, bardaki kızın tezgahına damladım. "Kim olduğunu biliyorum. Merak etme sakın, sırrın bende güvende! Ben de Şarnak'ım!" diye fısıldadım kıza. Sırrı açığa çıkmışların endişesiyle, "Nereden bileceğim doğruyu söylediğini? Ya karşı tarafın casusuysan!" savunmasını kurdu hemen. Biraz sustu, gözlerini gözlerime geçirdi ve o an için biriktirilmiş bonkör bir kahkaha patlattı. "Anlaşılan Sungur'la tanışmışsın!" dedi. Ben şeftali suyumu içerken, Sungur'un hikayesini anlattı bana. Yıllarca yurtdışında takılmıştı Sungur. Yaşamadığı, görmediği, bilmediği olay kalmamıştı. Ağır hikayelere, ağır uyuşturuculara bulaşmış, kafayı kırmış ve sonunda gerisin geri ülkemize sepetlenmişti. "Yaz aylarında Gümüşlük'e gelir ve uygun bir yerde çadır kurar. Herkes sever Sungur'u, zararsızdır. Şarnak, Çupak ve deniz üstünde yürüme muhabbetini saymazsak zeki birisidir aslında. Ondan başka kimse bilmez Şarnak ve Çupak'ın anlamını. Kafasına göre insanları böyle sınıflandırır, ama hangi standartlara göre sınıflandırır orası koca bir bilmece. Olsun, Şarnak olmayı çok seviyorum ben!" Kızın konuşması bitince gülümsedim. "Ben de seviyorum Şarnak olmayı!" dedim. "Yaşasın Şarnaklar!"

Gümüşlük'teki son gecemde, o coğrafyanın müthiş fırtınalarından birisi koptu! İnsan uçuran rüzgarlara aldırmadan uça düşe sahile indim. Sungur oradaydı. Bir kez daha deniz üstünde yürümeye kalkışacaktı. Montunu iki kenarından kavrayıp kuş kanadına benzer şekilde açtı. Rüzgar dolan mont kanatlar çelimsiz bedenini yerden kesti ve onu havalandırarak deniz üstünde yürür pozisyona geçirdi. Sadece bir iki adım. Cumburlop suya gömüldü! Bu kez başaracağını düşünmüştüm oysa. Sahili ısıran dalgaların içine dalıp Sungur'u denizden çıkardım. "Madem deniz üstünde yürümek istiyorsun, burnunun dibinde Zaratan var, onu kullan!" Fırtınanın sesimi yutmaması için bağırmıştım. "Zaratan mı, o ne?" Üşüyen dudaklarından takır takır döküldü sorusu. "Söylemem, sen bul!" Çadırına doğru yollanırken yine kamburlaştı, büzülüp kendine sığındı. Arkasından var gücümle seslendim. "Hiç söylemedin Sungur, sen Şarnak mısın yoksa Çupak mı?" Geri döndü, cevabın verdi ama verdiği cevabı fırtına havada kaptı. Duyamadım!

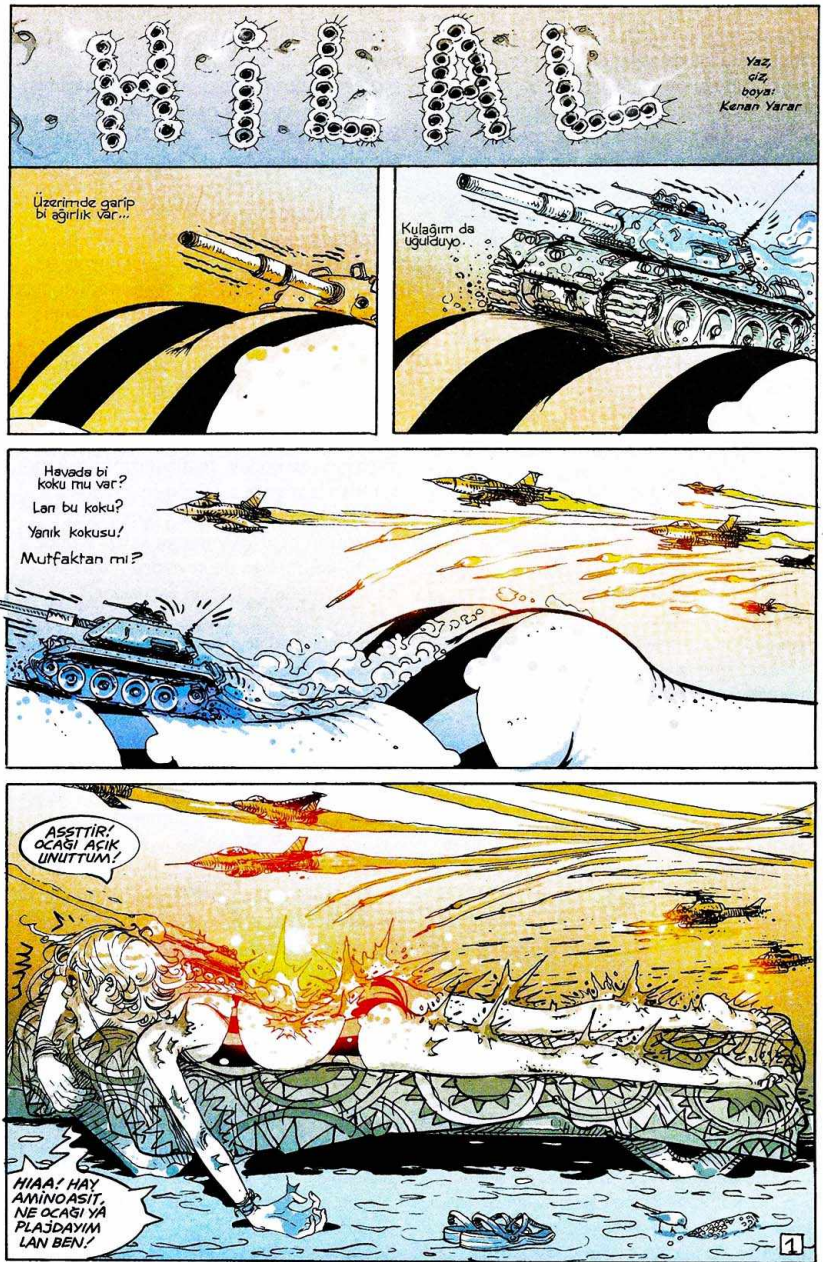
HİLAL
Yaz, çiz, boya: Kenan Yarar
Üzerimde garip bi ağırlık var...
Kulağım da uğulduyo.
Havada bi koku mu var?
Lan bu koku?
Yanık kokusu!
Mutfaktan mı?
ASSTİR! OCAĞI AÇIK UNUTTUM!
HIAA! HAY AMİNOASİT, NE OCAĞI YA PLAŞDAYIM LAN BEN!
1

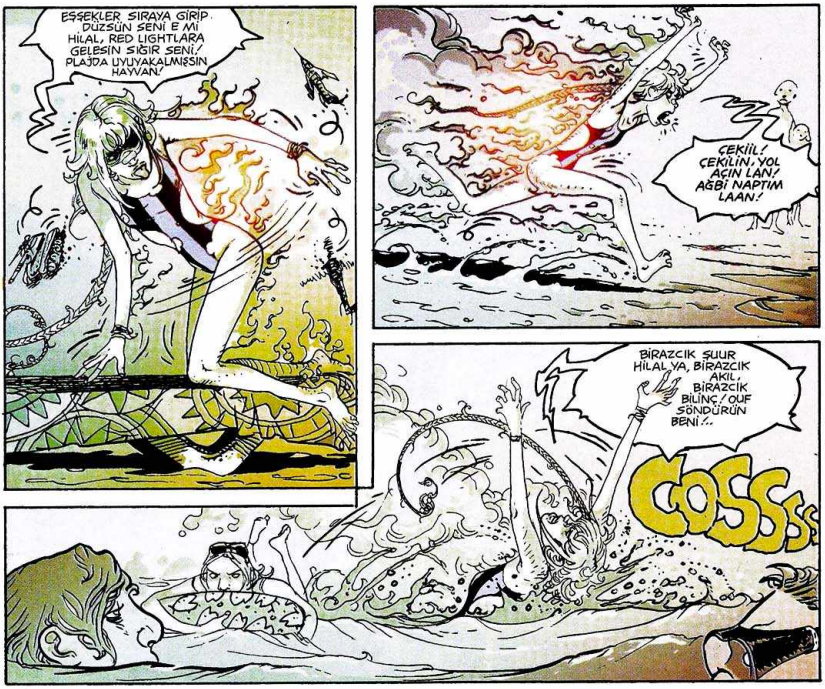
EŞŞEKLER SIRAYA GİRİP DÜZSÜN SENİ E Mİ HİLAL, RED LIGHT'LARA GELİBİN SIĞIR SENİ./ PLAJDA UYUYAKALMIŞSIN HAYVAN!
ÇEKİİL! ÇEKİLİN, YOL AÇIN LAN! AĞBİ NAPTIM LAAN!
BİRAZCIK ŞUUR HİLAL YA, BİRAZCIK AKIL, BİRAZCIK BİLİNÇ./ OUF SÖNDÜRÜN BENİ!..
COSSSS

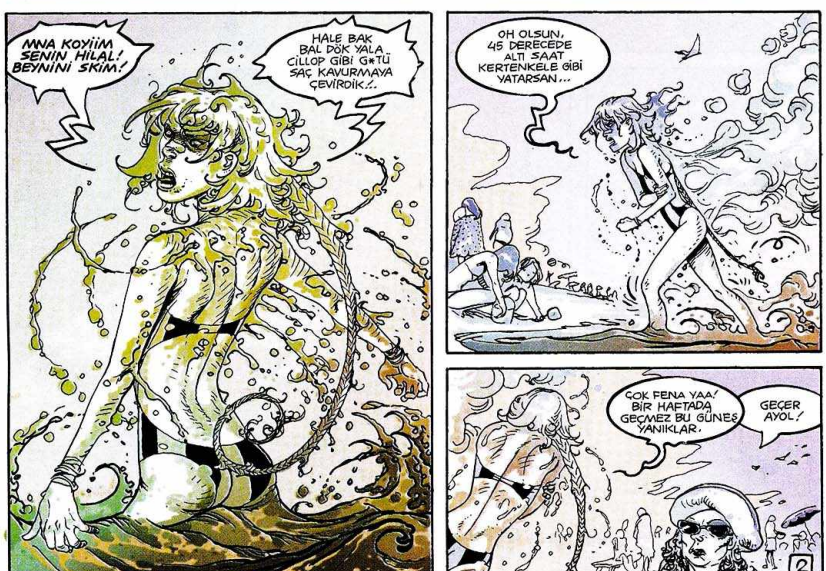
MNA KOYİİM SENİN HİLAL! BEYNİNİ SKİM./
HALE BAK BAL DÖK YALA CİLLOP GİBİ G*TÜ SAÇ KAVURMAYA ÇEVİRDİK!..
OH OLSUN, 45 DERECEDE ALTI SAAT KERTENKELE GİBİ YATARSAN...
ÇOK FENA YAA! BİR HAFTADA GEÇMEZ BU GÜNEŞ YANIKLAR.
GEÇER AYOL!
2

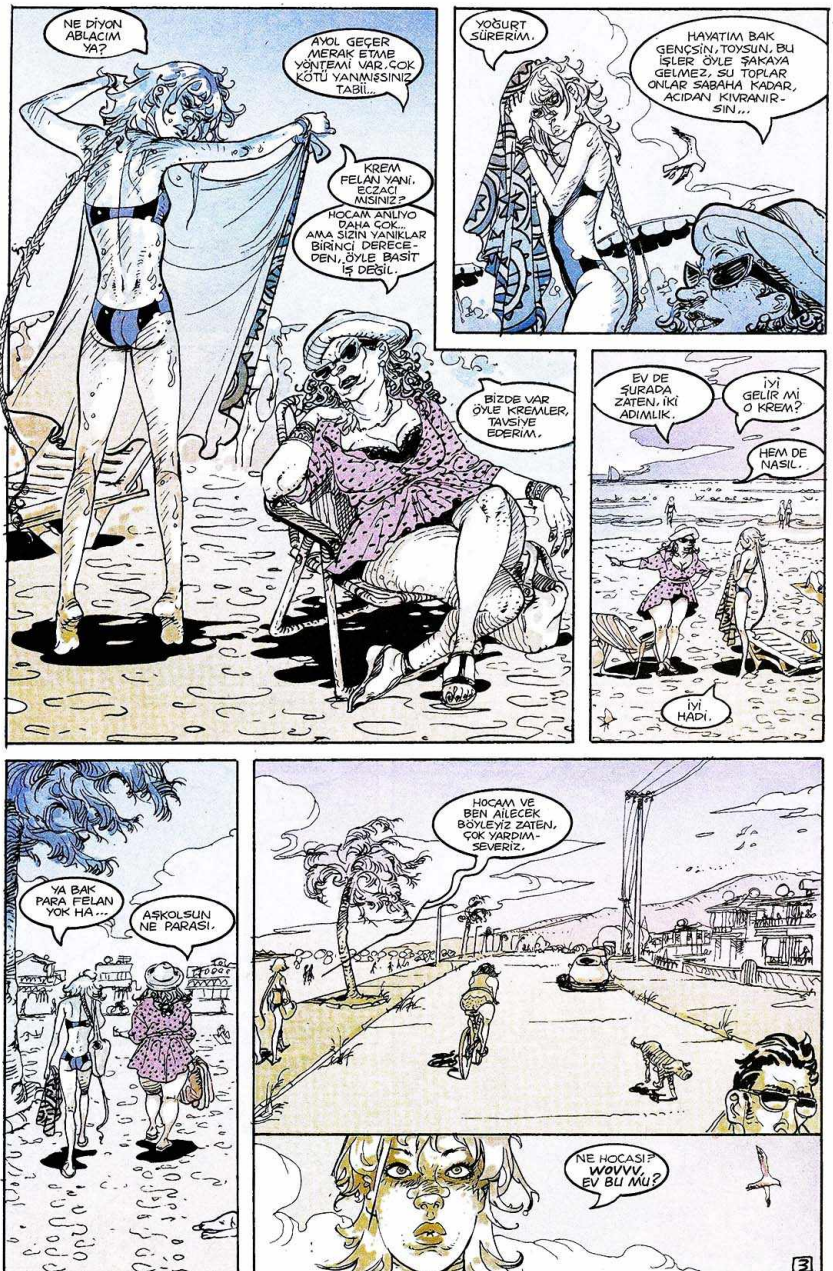
NE DİYON ABLACIM YA?
AYOL GEÇER MERAK ETMB YÖNTEMİ VAR,ÇOK KÖTÜ YANMIŞSINIZ TABİİ..
KREM FELAN YANİ, ECZACI MİSİNİZ?
HOCAM ANLIYO DAHA ÇOK.. AMA SİZİN YANIKLAR BİRİNCİ DERECE-DEN, ÖYLE BASİT İŞ DEĞİL.
BİZDE VAR ÖYLE KREMLER, TAVSİYE EDERİM.
YOĞURT SÜRERİM.
HAYATIM BAK GENÇSİN, TOYSUN. BU İŞLER ÖYLE ŞAKAYA GELMEZ. SU TOPLAR ONLAR SABAHA KADAR, ACIDAN KIVRANIR-SIN,,,
EV DE ŞURADA ZATEN, İKİ ADIMLIK.
İYİ GELİR Mİ O KREM?
HEM DE NASIL.
İYİ HADI.
YA BAK PARA FELAN YOK HA...
AŞKOLSUN NE PARASI.
HOCAM VE BEN AİLECEK BÖYLEYİZ ZATEN, ÇOK YARDIM-SEVERİZ.
NE HOCASI? WOVVV. EV BU MU?

BURASI EV DEĞİL BİLDİĞİN KÖŞK, MALİKANE..
E BİRAZ ÖYLE, İYİ KAZANIYORUZ, HALIMIZ YERİNDE ...

SEN BAHÇEDE BEKLE O ZAMAN, EVDE HOCAMA Bİ SORAYIM İKİ DAKKADA HAZIRLARIM.

HOCAM MI DİYO KOCAM MI DİYO ANLAMIYORUM.

LAN NE ACAYİP EV, BÜTÜN PANJURLARI KAPALI? TUHAFMIŞ.

Bİ DAKKA ÇEKİLİR MİSİN, SIRADA BİZ VARDIK. SAAT ÜÇTE RANDEVUMUZ VARDI.
HU?

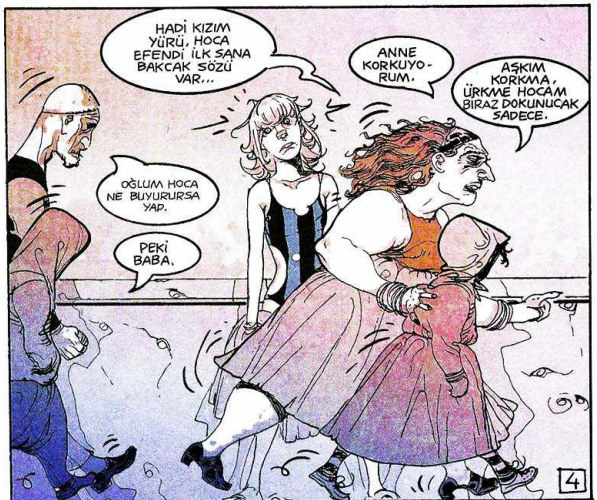
HADİ KIZIM YÜRÜ, HOCA EFENDİ İLK SANA BAKCAK SÖZÜ VAR...
ANNE KORKUYORUM.
AŞKIM KORKMA, ÜRKME HOCAM BİRAZ DOKUNUCAK SADECE.
OĞLUM HOCA NE BUYURURSA YAP.
PEKİ BABA.

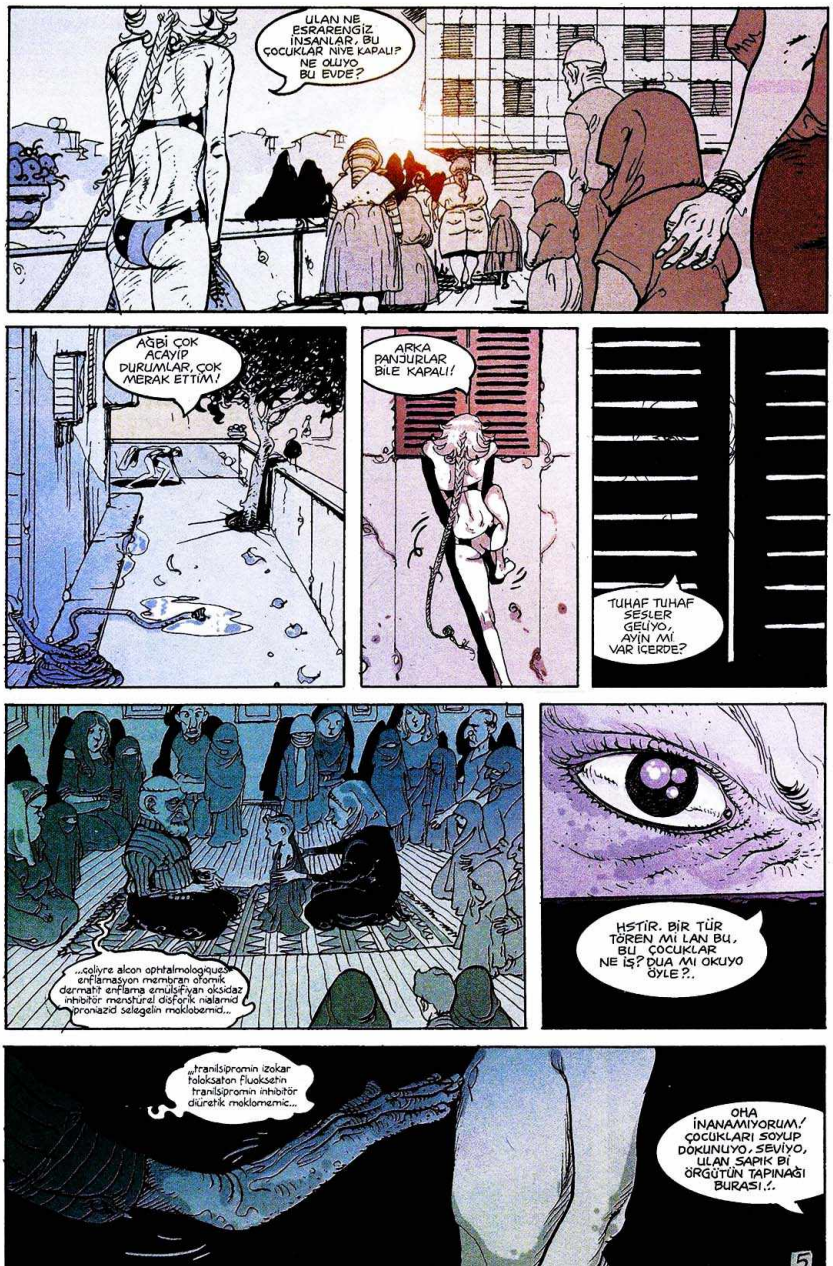
ULAN NE ESRARENGİZ İNSANLAR, BU ÇOCUKLAR NİYE KAPALI? NE OLUYO BU EVDE?
AĞBİ ÇOK ACAYİP DURUMLAR, ÇOK MERAK ETTİM!
ARKA PANJURLAR BİLE KAPALI!
TUHAF TUHAF SESLER GELİYO, AYİN Mİ VAR İÇERDE?
...çoliyre alcon ophtalmologique, enflamasyon membran atomik dermatit enflama emulsifiyan oksidaz inhibitör menstural disforik nialamid proniazid selegelin maklobemid...
HSTİR. BİR TÜR TÖREN Mİ LAN BU, BU ÇOCUKLAR NE İŞ? DUA Mİ OKUYO ÖYLE?..
...tranilsipromin izokar toloksaton fluoksetin tranilsipromin inhibitör diüretik maklomemic...
OHA İNANAMIYORUM! ÇOCUKLARI SOYUP DOKUNUYO, SEVİYO, ULAN SAPIK BİR ÖRGÜTÜN TAPINAĞI BURASI!!

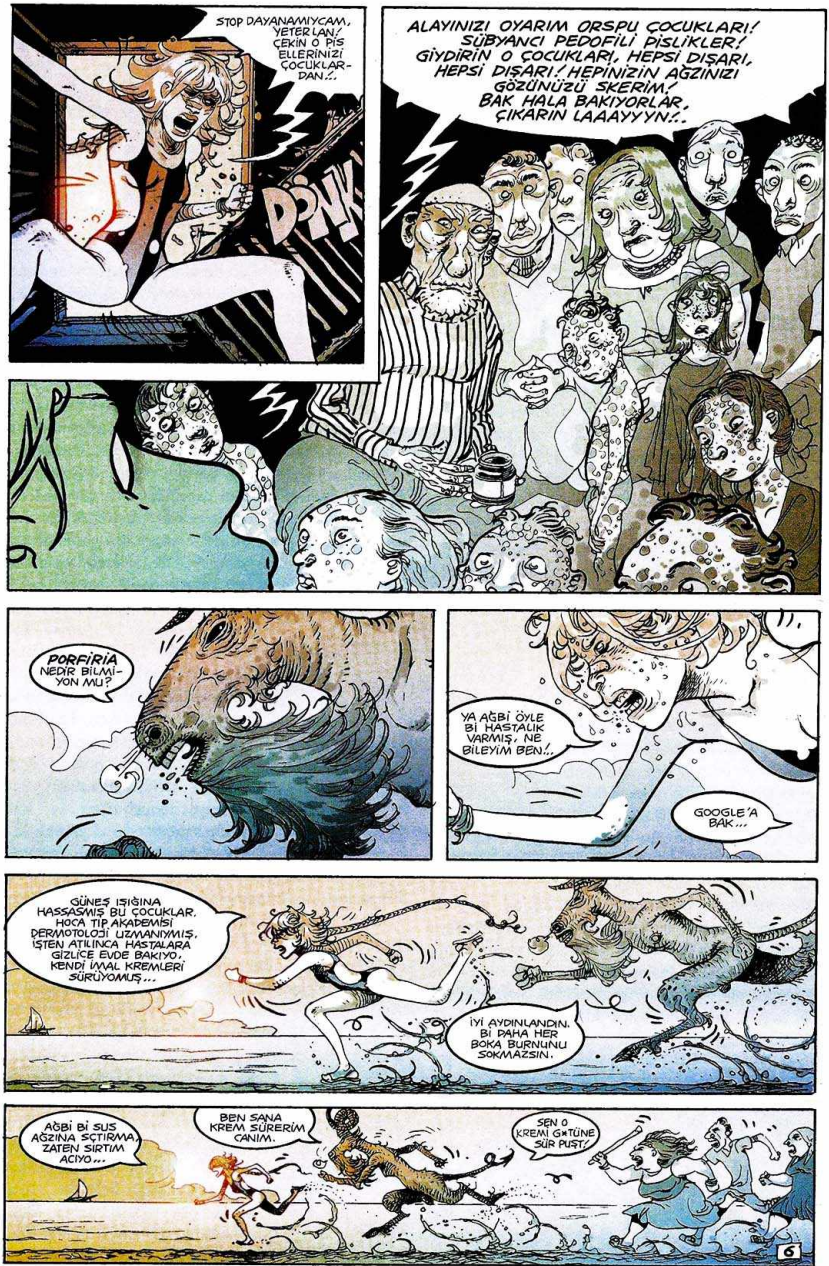
STOP DAYANAMIYCAM, YETER LAN! ÇEKİN O PİS ELLERİNİZİ ÇOCUKLARDAN!..
DÜNK!
ALAYINIZI OYARIM ORSPU ÇOCUKLARI! SÜBYANCI PEDOFİLİ PİSLİKLER! GİYDİRİN O ÇOCUKLARI, HEPSİ DIŞARI, HEPSİ DIŞARI! HEPİNİZİN AĞZINIZI GÖZÜNÜZÜ SKERİM! BAK HALA BAKIYORLAR, ÇIKARIN LAAAYYYN!..
PORFİRİA NEDİR BİLMİYON MU?
YA AĞBİ ÖYLE Bİ HASTALIK VARMIŞ, NE BİLEYİM BEN!..
GOOGLE'A BAK...
GÜNEŞ IŞIĞINA HASSASMIŞ BU ÇOCUKLAR. HOCA TIP AKADEMİSİ DERMOTOLOJİ UZMANIYMIŞ. İŞTEN ATILINCA HASTALARA GİZLİCE EVDE BAKIYO. KENDİ İMAL KREMLERİ SÜRÜYOMUŞ...
İYİ AYDINLANDIN. Bİ DAHA HER BOKA BURNUNU SOKMAZSIN.
AĞBİ Bİ SUS AĞZINA SÇTIRMA. ZATEN SIRTIM AÇIYO...
BEN SANA KREM SÜRERİM CANIM.
SEN O KREMİ G*TÜNE SÜR PUST!

Levent CANTEK

MEMLEKET ÇİZGİSİ

Her Koyunun Eti Yenmez

Canavar Koyun Orhan, Latif Demirci'nin 1978-79 yıllarında 68 sayı yayınlanan *Mikrop* mizah dergisinde yarattığı bir çizgi romandı. Adından anlaşılacağı gibi Orhan insansı özellikler taşıyan, yaşadığı kenar mahallenin hatırı sayılır delikanlılarından olan bir koyundu. Sıradan bir insan gibi mahallede dolaşıyor, iş güç peşinde koşuyor, kafa çekiyor, kahvede muhabbete katılıyor, dertlenince şarkılar türküler söylüyordu. Dizinin ilginçliği, Orhan'ın koyunluk kaderine gösterdiği isyanda gizliydi. Yetmişli yıllarda olduğumuzu unutmayalım, Orhan, militan bir koyun hakları savunucusuydu. İnsanların duyarsızlığı, koyunların makûs talihi, onu kederden kedere sürüklüyordu. Kasaplara ve kasaptan et alan müşterilere saldırıyor, koyunlara yönelik ayrımcı ifadeleri eleştiriyor, insanları handiyse *politically correct* davranmaya zorluyordu. Orhan, popüler olmuş siyasi çizgi romanlarımızdan olmakla birlikte siyasetle ilişkisi, asıl olarak yayınlandığı dergiden *Mikrop*'tan kaynaklanıyordu. *Mikrop* ve derginin yayın yönetmeni Engin Ergönültaş, yoksulların ve kenar mahallenin dünyasına odaklanan siyasi ve mizahi bir dili seviyor, o dili hemen her çalışmasında arıyordu. *Mikrop*, *Girgır*'a göre daha solda duran; siyasetin, cinselliğin, arabeskin, sınıf eleştirisinin daha fazla yer bulduğu bir dergiydi. Bu yüzden *Girgır* gibi sarı değil sol devrimciliğini göstermek için kızıl bir fon rengiyle çıkıyordu.

Latif Demirci, yetmişli yıllarda Oğuz Aral ile Ergönültaş arasında seyreden bir çizgiye sahipti. Daha farklı olması beklenemezdi, *Mikrop*'ta çizerken henüz 17 yaşındaydı. *Korku Tüneli* isimli köşesinde kısa metinler yazıyor, karikatürler çiziyordu. O yaşta bir çocuk-delikanlının çizgisel arayışlarının olması doğaldı ama iştahı, titizliği, iş disiplini daha ilk günlerden kendini gösteriyordu. Espirileri, absürd bir dille, gerçeklik algısını kırmaya yönelikti. Siyasetin, medyanın veya gündelik hayatın ciddi, iddiacı, muktedir dilini ters yüz ediyor, mizahı bu karşıtlıktan çıkarıyordu. Canavar Koyun'un başlangıcı aylar süren, uzatılan, abartılan duyurularla oldu örneğin: "*Kasapların, kavalların, çobanların korkulu rüyası, koyunların koruyucusu Canavar Koyun Orhan haftaya aramızda*". Tefrikaya dönüştürülen, her sayı yinelenen ilanlar, o yıllarda satışları milyona varan magazin gazetelerine yönelik bir eleştiriydi. İlanlardaki espirili "*başlıyor, başlayabilir, başlayacak*" ibareleri, tam başlayacakken araya giren sürprizler, ertelemeler, yeminler, haftaya kesin başlıyor açıklamaları, gazetecilik iddiası ve büyüklenmesini abartarak görünür kılmak içindi. Babıali'deki basın rekabeti, magazine dayalı yeni yayın enflasyonu yaratıyor, mizahçılar da bu yarışı çeşitli biçimlerde eleştiriyordu. *Mikrop*, siyaseten ajitatif bir sol eleştirellik taşıdığı için biat eden, güce tapan, "koyun olan", ihbarcı, alkışçı, çıkarcı, düşünmeyen bir vatandaş kritiği de yapıyordu. Orhan, duyuru tefrikasını sürdürürken o koyunlardan olmadığını aralıklarla belirtiyor, hatta ilk izlenim olarak, celalli gazaplı meydan okuyan bir tiplemeyi andırıyordu. Aylar sonra yayınlanan ilk hikâyelere

bakarsak, Ilban Ertem›in *Küçük Adam*'ını hatırlatan, hareket komiği olan, cevval ve acar biriydi Orhan. Kötüleri alt ediyor, finalde "*buraya gel koçum*" diyen üryan kadınların koynuna giriyordu. Anlaşılan o ki, genç Latif Demirci, giderek hikâyesini o döneme özgü, *Girgır*'da sıkça kullanılan çizgi roman tarzından ve maceracı erkek kahraman tiplemesinden uzaklaştırarak *Mikrop*'a uyum sağlayacak bir biçime dönüştürdü.

Orhan, böylece, Ergönültaş'ın *Zalim Şevki ile Kelek Osman* çizgi romanına benzer biçimde bir kenar mahallede yaşamaya başladı. Tıpkı Zalim Şevki gibi bir ağaç altında pinekliyor, üzerinde "*Koyunları Koruma Derneği*" yazılı bir masada oturuyor, her bölüm hikâyesi yanına gelen birinin anlattığı meseleyle gelişiyordu. Latif Demirci, benzerliği gizlemiyor, Orhan›ın Şevki ve Osman›la aynı mahallede yaşadıklarını ima ediyor, kimi bölümlere onları da dâhil ediyordu. Bu evre, Canavar Koyun Orhan›ın popülerleştiği, dergide tam sayfa yayınlandığı bir evre ki, halen hatırlanıyorsa bu evredeki hikâyeleri sayesindedir. Ahşap evlerin, dar sokakların, ipe kurumaya serilmiş çamaşırların, soba borularının, pencere önünde oturan kızların, televizyon müdavimi telemanyakların, çiçek gibi süslenmiş minibüslerin, piknik tüpünün, üç telli bağlamanın, bitip tükenmez kuyrukların, muhallebicilerin, sokak köpeklerinin, çırakların, manavların, salaş birahanelerin ve dumanlı kahvehanelerin anlatıldığı bir mahallenin hikâyeleri desek daha doğru olur. Mahallenin iyimserce anlatıldığı düşünülmesin, garip bir kötücüllükle yaşıyordu mahalle. Sınıf atlamak, aç kalmamak, para kazanmak, her ne olursa olsun daha iyisini elde etmek hepsinin asıl motivasyonu gibiydi. Mahalle pikniğe giderken güleryüzle Orhan'ı yanlarına alıyordu ama anlıyorduk ki asıl niyetleri onu kasaba satmak, kızartıp yiyerek karınlarını doyurmaktı.

ACI KAYBIMIZ

Konya eşrafından Karaman ağa ve tiflik hanımın oğlu, merinosun sevgili eşi, Kıvırcık ve Dağlıçın biricik babaları tek varlığımız değerli koyun ;

Canavar koyun Orhan

25.7.1978 günü aramızdan ayrılarak Hak'ın rahmetine kavuşmuştur. Üzüntümüz sonsuzdur ansı sürekli bizimle olacaktır. Kendisine rahmet ailesine, arkadaşlarına ve uksumuza başsağlığı dileriz. Bütün sevenlere duyurulur.

Not: Çelenk gönderilmemesi rica olunur.

Mikrop

Galiba, dizinin en dikkat çekici yanı Orhan›ın insansılığının kenar mahalle yenilmişliğinin izlerini taşımasıydı. Orhan bir *looser*'dı, ne yapsa kaybedecek adamlardandı. Poz yapıyor, palavra sıkıyor, uyduruyor, plan yapıyor, eviriyor çeviriyordu ama ne yapsa yetmiyordu; kolayca kandırılıyor, tuzağa düşürülüyor, duvara tosluyor, yeniliyor ve o ağacın altındaki masasına geri dönüyordu. "*Maaf oluyor, intihara yelteniyor, artık dayanamıycam hüngür*" diye ağlıyordu. İlla ki birileri inbelik yapıyor, Neriman yüz çeviriyor, Kasap Sami kıs kıs gülüyor, yırtıcaz derken her defasında çuvallıyordu. Yufka yürekliydi, gerektiğinde bir bacağını kestirecek kadar âşıktı, et pahalıydı, âlem kepazeydi, ahali mazlumdu (!), mahalle perişandı. Değil insanlar koyunlar bile anlamıyordu onu. Ümit fakirin ekmeğiydi, Gencebay içli şarkılar söylüyor, Orhan koyunların daha iyi bir hayat süreceği günlerin hayaliyle yuvarlanıp gidiyordu. Bu noktadan bakınca koyunluk, daha açık ifadesiyle, yoksulluk ve vatandaşlık demekti.

Günümüzde popüler kültür ve sanat, yoksullardan adam akıllı söz etmiyor artık. Ya televizyon iyimserliğiyle, komşuluğu ve ahşap evleri mübalağa ediyor ya da hiç yokmuşlar gibi hiiç anlatmıyor. Canavar Koyun Orhan yoksulları anlatan, muhalefet eden, zıtlaşan bir mizah dergisinde yayınlandı. Bugün çok hatırlanmayabilir, *Mikrop*'un rekabeti olmasaydı anaakım mizahın dergisi *Girgır* toplumsal muhalefete bu kadar ilgi göstermeyecekti. Bu niye önemli? *Girgır* daha sahici bir muhalefet gösterince anlattığı hikâyelerin niteliği değişti, bugün mizah dergileri televizyona ve hatta sinemaya göre daha nitelikli işler çıkarıyorlarsa bunu belki de ta o günlere, *Mikrop*'ta anlatılan delidolu nevropat hikâyelere, koyun olmak istemeyen Orhan ve benzerlerine

ÖLÜ, DİKİ ile DELİ

KORAY'IN YANLIŞLIKLA ÖLDÜRDÜĞÜ TEOMAN 20 YIL SONRA HORTLAMIŞ, İNTİKAM İÇİN KORAY'A ULAŞMAYA ÇALIŞMAKTADIR...KORAY İSE ÇOKTAN AİLE KURMUŞ, FAKAT KAFASININ İÇİNDE 20 YIL ÖNCESİNİN ANILARIYLA BOĞUŞMAKTA, BÜTÜN OLANLAR İÇİN BANU'YU SUÇLAMAKTADIR.

KAFAM AÇIK-KEN.

HIGG GGH.

GGG GHH!

İYİ...

DÜŞÜNEMİ-YORUM.

KTURP

NER-DE?

NERDE BU!..

SKURÇ

NER-DE?

VICK

ÇUIRK

VIRÇ VORÇ

HAH!.. İŞTE!..

VICK

İŞTE MINA KODUMUN ŞEYİ.

Bİ ŞUNU VERMEDİN TEO!

HEP SENİN YÜZÜN-DEN.

HATIRLIYOR MUSUN?..

AMA GERÇEKTEN TAM OLARAK HATIR-LAYABİLİYOR MUSUN?

HEP SENİN YÜZÜNDEN BANU!..

ÇÜNKÜ HATIRLAMAK GEÇMİŞ OLAYLARI DÜŞÜNMEK KADAR BASİT BİR İŞLEV DEĞİLDİR ...

HEPSİ SENİN YÜZÜN-

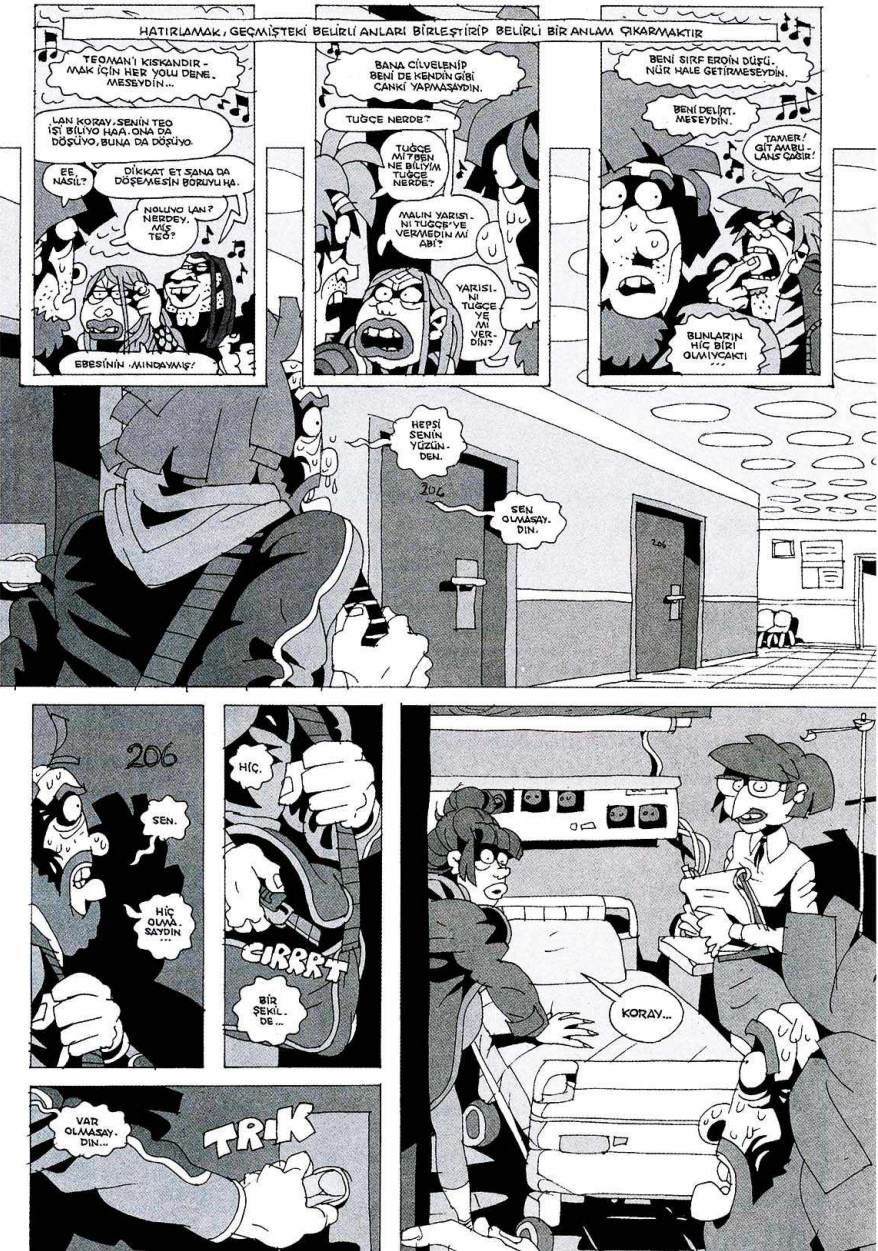
HATIRLAMAK, GEÇMİŞTEKİ BELİRLİ ANLARI BİRLEŞTİRİP BELİRLİ BİR ANLAM ÇIKARMAKTIR
TEOMAN'I KISKANDIR-MAK İÇİN HER YOLU DENE-MESEYDİN...
LAN KORAY, SENİN TEO İŞİ BİLİYO HAA. ONA DA DÖŞÜYO, BUNA DA DÖŞÜYO.
EE, NASIL?
DİKKAT ET SANA DA DÖŞEMESİN BORIYU HA.
NOLUYO LAN? NERDEY-MİŞ TEO?
EBESİNİN MINDAYMIŞ!
BANA CİLVELENİP BENİ DE KENDİN GİBİ CANKİ YAPMAŞAYDIN.
TUĞCE NERDE?
TUĞCE Mİ? BEN NE BİLİYİM TUĞCE NERDE?
MALIN YARISI-NI TUĞCE'YE VERMEDİN Mİ ABİ?
YARISI-NI TUĞCE'YE Mİ VER-DİN?
BENİ SIRF EROİN DÜŞÜ. NÜR HALE GETİRMESEYDİN.
BENİ DELİRT. MESEYDİN.
TAMER! GİT AMBU-LANS ÇAĞIR!
BUNLARIN HİÇ BİRİ OLMIYCAKTI
HEPSİ SENİN YÜZÜN-DEN.
206
SEN OLMASAY-DIN.
206
SEN.
HİÇ OLMA-SAYDIN ...
HİÇ.
CIRRRT
BİR ŞEKİL-DE...
VAR OLMASAY-DIN...
TRIK
KORAY...

BAŞTAN SONA TEK MACERA!

2. BASKI

Ersin KARABULUT'tan aşk, entrika ve gerilim dolu yepyeni bir çizgiroman albümü

kitapçılarda ve

uykusuzdukkan.com.tr' de

TÜBİTAK - "SAKLI DÜŞMAN"

EMRAH ABLAK

Tübitak'ta çalışırken maceradan maceraya koşan Profesör ve Bayram Efendi bu defa kendilerini Ortadoğu'nun karmaşık toplumsal olaylarının içinde bulurlar.

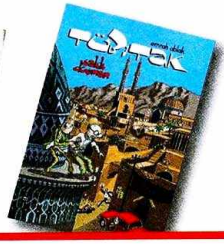

HALKIM İSTESİN HEMEN

SUAT GÖNÜLAY

Entellektüel genç çiftimiz, mahsur kaldıkları evi çavreleyen halkın taleplerini karşılayabilecekler mi?

AVCI NUN

FIRAT YAŞA

Barışçıl anaerkil toplumdan savaşçıl ataerkil topluma geçiş sürecinde Avcı Nun kişisel bir yolculuğa çıkıyor.

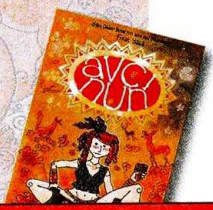

mürekkep

www.uykusuzdukkan.com.tr

KAÇIRANLAR İÇİN!

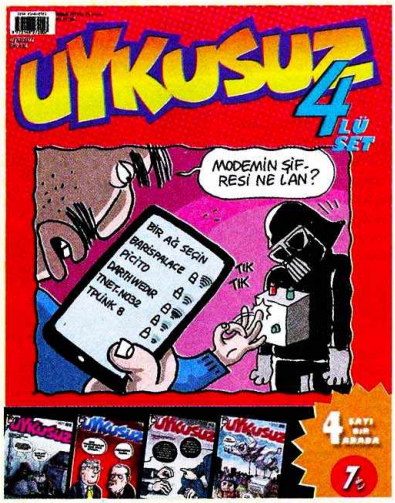

UYKUSUZ 4 SAYI BİRLİKTE!

HORTLAK 3 SAYI BİRLİKTE!

Bayilerde ve Marketlerde

PEK YAKINDA!

METİN ANNESİNİ ARIYOR

OKY-Memo

Memo Tembelçizer

İDDİA EDİYORUM-3

BEN-2 Alpay Edem

mürekkep

HORTLAK
ÇİZGİ ROMAN OKULU

Merhaba sevgili çizgi roman severler. Bu ay çizgi roman çizmeye hevesli amatör arkadaşlarımız Çizgi Roman Okulu'na büyük ilgi gösterdiler. Öyle ki ofisimiz doldu taştı, ayakta duracak yer kalmadı. Galip Tekin ve Kenan Yarar, gelen çizimlere baktılar ve ne yapılması gerektiği konusunda sohbet ettiler.

Amatör arkadaşlarımız pek çok güzel çizim getirdiler. Çizim yapabilmek çizgi roman çizerliğinin adımlarından biridir. Çizgi roman çizmek, tıpkı sinema filmi çekmek gibi, birbirinden farklı disiplinler gerektiren pek çok aşamada gerçekleşir. Film çekmekten farkı ise şu ki, filmde her aşamanın ayrı bir uzmanı varken, çizgi romanda çizgi romancının kendisi her bir aşamanın uzmanı olmak zorundadır. Çizgi roman çizmenin ilk aşaması öykü yazmaktır. Bunun dışındaki her aşama öyküyü doğru anlatabilmeye hizmet eder. Öyküyü yazdıktan sonra kareleyip diyalogları yazmalıyız. Öyküyü karelemek, olayları sahnelere ve planlara bölmek ve bunları sayfa üzerinde doğru kompozisyonla yerleştirmek demektir. Çizmek ancak ondan sonra devreye giriyor. Tabi çizmek de öyküye hizmet edeceği için, çizdiğimiz figürlerin doğru yüz ifadeleri ve doğru vücut diliyle doğru bir oyunculuk sergilemeleri, figürün balonda söylediği söze ve öykünün gidişine aykırı olmaması gerekir. Vücut hareketlerini çizmeyi öğrenmek için başka çizgilere bakarak çizim çalışmaları yapılabilir, fakat yüz ifadeleri ve vücut dili kültürden kültüre değiştiği için bunları doğru çizebilmenin en iyi yolu masanın başında o rolü kendi kendine oynamak ve nasıl olduğunu kendi vücudunda hissetmektir. Figürler dışında mekanların ve kıyafetlerin de konuyu anlatmak açısından büyük önemi vardır. Bunları çizmeyi de her zaman çevremize bakarak öğrenebiliriz. Öykümüzü bu şekilde kurşun kalemle çizdikten sonra tarama ucu, fırça, flomaster ya da pilot tarzı mürekkepli bir kalemle çiniliyoruz. Renk çizgi romanın olmazsa olmazı değildir, baştan beri özellikle renk kullanarak anlatmayı planladığımız bir şey yoksa, çini bittiğinde çizgi romancının işi bitti demektir. Kaligraf da balonları yazdıktan sonra bilgisayara aktarması için sayfalarımızı grafikere teslim edebiliriz.

Tüm bu aşamalar hakkında uzun uzun sohbet etmek, bizzat çizerek öğrenmek ve çizdikleriniz hakkında yorum edinmek için siz de her ay ofisimizde gerçekleştirdiğimiz Çizgi Roman Okulu buluşmamıza gelebilirsiniz. Gelirken çizimlerinizin yanı sıra öykü eskizlerinizi de getirebilirsiniz.

Ruslan'dan güzel bir mekan çalışması

Osman Üstüner Hellboy çizmiş

Ruslan'ın figürleri yere sağlam basıyor

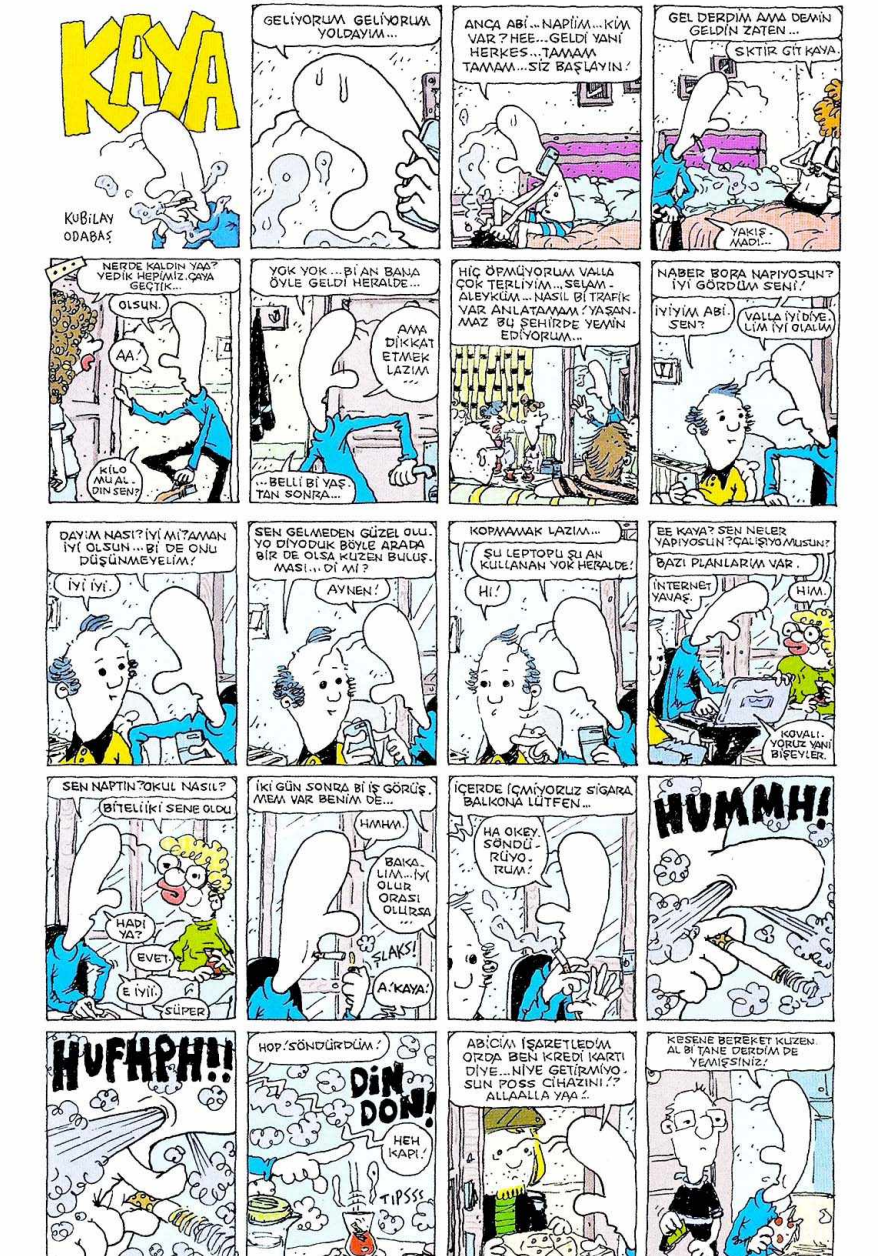
KAYA
KUBİLAY ODABAŞ
GELİYORUM GELİYORUM YOLDAYIM...
ANCA ABİ... NAPİM... KİM VAR? HEE... GELDİ YANİ HERKES... TAMAM TAMAM... SİZ BAŞLAYIN!
GEL DERDİM AMA DEMİN GELDİN ZATEN...
SIKTIR GİT KAYA.
YAKIŞ MADI!...
NERDE KALDIN YAA? YEDİK HEPİMİZ.ÇAYA GEÇTİK...
OLSUN.
AA.
KİLO MU AL DIN SEN?
YOK YOK... Bİ AN BANA ÖYLE GELDİ HERALDE...
AMA DİKKAT ETMEK LAZIM...
...BELLİ Bİ YAŞ TAN SONRA...
HİÇ ÖFMÜYORUM VALLA ÇOK TERLİYİM... SELAM - ALEYKÜM... NASIL Bİ TRAFİK VAR ANLATAMAM! YAŞANAMAZ BU ŞEHİRDE YEMİN EDİYORUM...
NABER BORA NAPIYOSUN? İYİ GÖRDÜM SENİ!
İYİYİM ABİ. SEN?
VALLA İYİDİYE. LİM İYİ OLALIM
DAYIM NASI? İYİ Mİ? AMAN İYİ OLSUN... Bİ DE ÖNÜ DÜŞÜNMEYELİM.
İYİ İYİ.
SEN GELMEDEN GÜZEL OLU. YO DİYODUK BÖYLE ARADA BİR DE OLSA KUZEN BULUŞ. MASI... Dİ Mİ?
AYNEN!
KOPMAMAK LAZIM...
ŞU LEPTOPU ŞU AN KULLANAN YOK HERALDE!
HI!
BE KAYA? SEN NELER YAPIYOSUN? ÇALIŞIYO MUSUN?
BAZI PLANLARIM VAR.
İNTERNET YAVAŞ.
HIM.
KOVALI. YORUZ YANİ BİŞEYLER.
SEN NAPTİN? OKUL NASIL?
BİTELİ İKİ SENE OLDU
HADİ YA?
EVET.
E İYİİ.
SÜPER
İKİ GÜN SONRA Bİ İŞ GÖRÜŞ. MEM VAR BENİM DE...
HMMM.
BAKALIM... İYİ OLUR ORASI OLURSA...
ŞLAKS!
A. KAYA!
İÇERİDE İÇMİYORUZ SİGARA BALKONA LÜTFEN...
HA OKEY. SÖNDÜRÜYORUM.
HUMMH!
HUFHPH!!
HOP! SÖNDÜRDÜM!
DİN DON!
HEH KAPI!
TIPSSS
ABİCİM İŞARETLEDİM ORDA BEN KREDİ KARTI DİYE... NİYE GETİRMİYOSUN POSS CİHAZINI!? ALLAALLA YAA!
KESENE BEREKET KUZEN. AL Bİ TANE DERDİM DE YEMİŞSİNİZ!

HORTİ
biz bize yaşarken geldik oyuna
eller kadir kıymet bilmiyor anne
hick
senin kadar kimseee sevmiyor anneee
hıkh
GIYK!
TRAK!
PINK
hüppff
pufhff
offf ülen off fff!